

1989 ஏப்ரல் 26]

6. மானியக் கோரிக்கைகள் 1989-90—விவாதமும், வாக்கெடுப்பும்.

(அ) கோரிக்கை எண் 4.

பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும் நிருவாகம்

திரு. எல். கணேசன் (முதலமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்) : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிருவாகம். என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 23,97,80,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

Tniru M. SUNDARADAS : Hon. Speaker, Sir, to discuss the need to provide total exemption from taxes for products of cottage industries fully of a consumer nature like washing soaps, match boxes, etc. I move the following cut motion.

“That the allotment of Rs. 23,97,80,000 under Demand No. 4 General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration be reduced by Rs. 100.”

திரு. கோ. வீரையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொது விற்பனை வரி வசூல் செய்வதைப் பற்றி பருத்தி வியாபாரிகள் அச்சுறுத்தப்படுவது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும் — நிருவாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 23,97,80,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கைப் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிருவாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 23,97,80,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

[1989 ஏப்ரல் 26]

(ஆ) கோரிக்கை எண் 9.

மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள்

திரு. எல். கணேசன் (முதலமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்) : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 9—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 49,85,01,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. கோ. வீரையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தலைமை இடப் பணியாளர்கள் பகுதி நேரமாக இருப்பவர்களை நிரந்தரமாக்குவது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 9—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 49,85,01,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 9—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 49,85,01,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

(இ) கோரிக்கை எண் 11—மாவட்ட நிருவாகம்.

திரு. எல். கணேசன் (முதல் அமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்) : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 11—மாவட்ட நிருவாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 62,63,67,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

திரு. ஜி. பழனிசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

1989 ஏப்ரல் 26] [திரு. ஜி. பழனிசாமி]

“மானியக் கோரிக்கை எண். 11—மாவட்ட நிருவாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 62,63,67,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. ரெ. பிச்சைமுத்து : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருச்சி மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரித்து பெரம்பலூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு தனி மாவட்டம் செயல்பட வேண்டும் என்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 11—மாவட்ட நிருவாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 62,63,67,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களில் நிறைவேற்றப்படும் தீர்மானங்கள் சமராக அமுல்படுத்தப்பட வேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

மானியக் கோரிக்கை எண் 11—மாவட்ட நிருவாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 62,63,67,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.

திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 11—மாவட்ட நிருவாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 62,63,67,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

(ஈ) கோரிக்கை எண் 42.

ஓய்வூதியங்களும், ஏனைய ஓய்வுகால நன்மைகளும்.

திரு. எல். கணேசன் (முதலமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்) : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 42—ஓய்வூதியங்களும் ஏனைய ஓய்வுகால நன்மைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,88,26,11,000 க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்.”

திருமதி பாய்மா உமாநாத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பணியிலிருந்து ஓய்வுபெற்ற ஒன்றிரண்டு மாதங்களுக்குள் அவர்களுக்குச் சேர வேண்டிய நிதியைத் தந்து வயதான

[திருமதி. பாப்பா உமாநாத்] [1989 ஏப்ரல் 26]

காலத்தில் அவர்களை நிம்மதியாக வாழவைக்க ஏற்பாடு செய்வது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 42—ஓய்வூதியங்களும் ஏனைய ஓய்வுகால நன்மைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 1,88,26,11,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் : மாண்பு மிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 42—ஓய்வூதியங்களும் ஏனைய ஓய்வுகால நன்மைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,88,26,11,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

(உ) கோரிக்கை எண் 43—பல்வகை.

திரு. எல். கணேசன் (முதலமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்) : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 43—பல்வகை என்ற தலைப் பின்கீழ், ரூ. 5,03,40,48,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் : மாண்பு மிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 43—பல்வகை என்ற தலைப் பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 5,03,40,48,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

(ஊ) கோரிக்கை எண் 58.

பல்வகை மூலதனச் செலவு.

திரு. எல். கணேசன் (முதலமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்) : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 58—பல்வகை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 11,75,60,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

1989 ஏப்ரல் 26]

திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 58—பல்வகை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 11,75,60,000—இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

(எ) கோரிக்கை எண். 59.

மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும் முன்பணங்களும்

திரு. எஸ். கணேசன் (முதலமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்) : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 59—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன்பணங்களும் என்ற தலைப்பின்கீழ், ரூ. 3,75,10,46,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

திரு. என். பழனிவேல் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொது மக்களுக்குப் பல்வேறு தொழில்கள் புரிவதற்கு இலகுவான முறையில் கடன்கள் வழங்குவது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 59—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன்பணங்களும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 3,75,10,46,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கைபற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 59—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன்பணங்களும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 3,75,10,46,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களின் பேரவைச் செயலர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

[1989 ஏப்ரல் 26]

திரு. எல். கணேசன் (முதலமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்) : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கோரிக்கைகள் பற்றிய கொள்கை விளக்க ஏடுகள்* அவைமுன் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை அவைக் குறிப்பில் ஏற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் விவாதத்திற்கு பிறகு நான் என்னுடைய பதில் உரையைத் தெரிவிக்கிறேன் என்று கூறி அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்றைய விவாதத்தைத் தொடங்கி வைப்பவர் திரு. வெ. இராசு.

*திரு. வெ. இராசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள் எண் 4, 9, 11, 42, 43, 58 மற்றும் 59 பற்றிய விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பினை நல்கிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நான் சார்ந்திருக்கிற அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க. சார்பாக நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

வருவாய்த் துறை தமிழகத்தின் நிர்வாகத் துறைகளின் ஒரு தனிப் பெரும் துறையாக விளங்குகிறது. பல்வேறு துறைகளில் இருந்து தமிழகத்திற்கு வருவாயை ஈட்டித் தருகிற துறை வருவாய்த்துறை ஆகும். நாள்தோறும் ஏழை எளிய மக்கள்—பாட்டாளி மக்கள்—உழைக்கின்ற வர்க்கம்—சிறுபான்மை மக்கள்—ஆதிதிராவிட மக்கள் ஆகிய அனைவருடைய வாழ்க்கையிலும் ஒன்றி, பின்னிப் பிணைந்திருக்கிற ஒரு துறையாகும். இத்தகைய ஒரு துறையில் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களும், கோட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு கோட்டாட்சித் தலைவர் அவர்களும், வட்டத்தைப் பொறுத்த வரை—அதாவது தாலுக்காவைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு தாசில்தார் அவர்களும்—பிரிக்காவைப் பொறுத்த அளவில் ஒரு வருவாய் ஆய்வாளரும், கிராமத்தைப் பொறுத்த அளவில் ஒரு கிராம நிர்வாக அதிகாரியும், கிராமத்தை உள்ளடக்கிய குக்கிராமத்தில் கிராமப் பணியாளர்கள், கிராமக் காவலர்கள், என்று சொல்லக் கூடியவர்களும், கிராம நிர்வாக அலுவல்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்து செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

வருவாய்த் துறைக்கு அடிப்படைக் காரணமாக விளங்கிய கிராம நிர்வாக அலுவலர்கள் தங்கள் பணியைச் செவ்வனே செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கிராம கர்ணம், மணியம், என்பவர்களை மாற்றி புரட்சித் தலைவர் டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் புதிய கிராம நிர்வாக அலுவலர்களை அறிவித்தார்கள். கர்ணம், மணியம் போன்றவர்களை ஒழித்துவிட்டு, புதிய

* அறிக்கைகள் இணைப்புகளாக அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

1989 ஏப்ரல் 26]

[திரு. வெ. இராசு]

கிராம நிர்வாகிகளை அறிவித்து அவர்கள் எல்லாம் சீரும் சிறப்புமாகச் செயல்பட்டு வந்தார்கள். அந்த புரட்சிகரமான புதிய திட்டத்தினால் இன்றைய தினம் இந்தத் துறை நிர்வாகம் சிறக்க, இளமையும் நிர்வாகச் சுறுசுறுப்பும் கொண்ட பட்டதாரிகள் அதிலே கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆதிதிராவிட மக்களும் அதில் கலந்து கொண்டிருக்கிற வகையிலே அந்தப் புரட்சித் திட்டம் அமைந்தது.

(முற்பகல் 11-00)

கிராம நிர்வாக அலுவலர்களின் முக்கியப் பணியாகிய நிலவரி வசூல் செய்தல், சாகுபடி கணக்கு எழுதுதல், அரசுக்குத் தேவையான புள்ளி விவரங்களை உடனுக்குடன் அறிவித்தல், அரசினுடைய நல்ல பல திட்டங்களை கிராம மக்களுக்கு அவ்வப்போது எடுத்துக் கூறி வருதல் ஆகிய பணிகளைச் செய்து வருகிறார்கள். புதிதாகப் பணியேற்ற கிராம நிர்வாக அலுவலர்கள் இத்தகைய பணிகளைச் செய்து அரசுக்கு உறுதுணையாகப் பணி புரிந்து வருகிறார்கள். புதிதாகப் பொறுப்பேற்ற கிராம நிர்வாக அலுவலர்கள் பெரும்பாலும் கிராமங்களில் தங்குவதற்குப் போதுமான இடவசதி இன்றமையால் பக்கத்து கிராமங்களிலே தங்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கின்றது. அவர்கள் தங்களுடைய கிராமங்களிலேயே தங்குவதற்கு குடியிருப்புடன் கூடிய அலுவலகம் கட்டித் தந்தால் அவர்கள் அங்கேயே தங்கி பணியாற்றுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்; மேலும் அவர்களுடைய கிராமக் கணக்குகளை, சிட்டா, அடங்கல், எப்.எம்.பி., 'ஏ' ரிஜிஸ்டர், பிறப்பு—இறப்பு பதிவுக் கணக்கு பராமரித்தல் போன்ற அத்தியாவசிய கணக்குகளைப் பாதுகாப்பாக வைத்துக் கொள்வதற்கு பீரோ மற்றும் பர்னிச்சர் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராம நிர்வாக அலுவலர்கள் தங்களுடைய முக்கியமான வரி வசூல், கிராம கணக்குகளைப் பராமரித்தல் போன்றவைகளைச் செய்வதோடு, அரசு அவ்வப்போது அறிவிக்கும் நல்லபல திட்டங்களையும் குறிப்பாக ஈட்டுறுதியுடன் இணைந்த ஓய்வூதியத் திட்டம், ஊராட்சி வரி, மர வரி, விவசாயக் கடன், தேசியத் திட்டமான குடும்பநலத் திட்டம், சிறு சேமிப்பு போன்ற பல்வேறு பணிகளை அவர்கள் செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தால் வருவாய்த் துறை தாசில்தார் மற்றும் வனத்துறை அலுவலர்களுக்கு கொடுக்கக்கூடிய சிறப்பு ஊதியத்தைப் போல், அவர்களுக்கும் கூடுதலாக சிறப்பு ஊதியம் வழங்கி அவர்களைக் கௌரவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்கக்கூடிய கிராமப் பணியாளர்கள் எந்த நேரத்திலும் கிராமத்தில் நடக்கக்கூடிய சம்பவங்களையும், நிகழ்ச்சிகளையும் உடனுக்குடன் கிராம அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்து வருகிறார்கள். கிராம நிர்வாக அலுவலர்கள்

[திரு. வெ. இராசு]

[1989 ஏப்ரல் 26]

முழுநேர ஊழியர்களாகப் பணியாற்றி வருவதுபோல், கிராமக் காவலர்களும், கிராமப் பணியாளர்களும் முழு நேரமும் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களுக்கும் அரசு அலுவலர்களுக்குப் பொருந்தக்கூடிய அத்தனை சலுகைகளையும் அளித்து அவர்களுக்கும் ஊதிய உயர்வு கொடுத்து அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராமக் காவலர்கள், கிராமப் பணியாளர்கள் தங்களுடைய ஊர்களில் இருந்து தாலுக்கா அலுவலகத்திற்கும், கிராம நிர்வாக அலுவலர்களைச் சந்தித்து அவர்கள் பணிகளைச் சிறப்பாகத் தொடர்ந்து செயலாற்றுவதற்கும் அவர்களுக்கு சைக்கிள்கள், அரசு மானியத்துடன் கடன் கொடுத்து அவர்களுடைய பணியை சீரும் சிறப்புமாகச் செய்வதற்கு அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புரட்சித் தலைவரவர்கள் கிராமங்களில் பணியாற்றிய கர்ணம், மணியம் ஆகியவர்களை ஒழித்துவிட்டு புதிய கிராம நிர்வாக அலுவலர்களை நியமித்தார்கள். கிராமத்திலிருந்த கர்ணம், மணியம் ஆகிய இருவரும் வெவ்வேறு கருத்துக்களைக் கொண்டு இருந்தார்கள். கர்ணம் புள்ளிகளைத் தயாரித்து, அதாவது வரி டாப்பை தயாரித்து மணியக்காரரிடம் கொடுப்பார்; மணியக்காரர் அதை வைத்து வரி வசூல் செய்யும் போது, கிராம மக்களுக்கு ஏற்படும் கஷ்டங்களை அவர்கள் வந்து மணியக்காரரிடம் கூறும்போது, அவருக்கு கணக்குப் பிள்ளை பிடிக்கவில்லை என்றால், 'உன்னுடைய நிலத்திற்கு இவ்வளவு வரி எப்படிப் போட்டார்கள்? என்று கேட்பார்கள். மணியக்காரரிடம் போய் கேட்கும்போது நானா போட்டேன்? கணக்குப் பிள்ளை தான் போட்டார்; அவரிடத்திலே போய் கேளு என்று சொல்லுவார்கள். இப்படி இருவரும் பணிபுரிந்து கொண்டிருந்த நேரத்தில், அவர்கள் கருத்து ஒருமித்து செயல்படாததன் காரணமாக இரண்டு பதவிகளையும் சேர்த்து கிராம நிர்வாக அலுவலர் என்ற பதவியைக் கொடுத்தார்கள். அத்தகைய பதவியை அவர்கள் தொடர்ந்து செயலாற்றி இந்த நிர்வாகத்திற்கு நல்ல முறையில் பயன் அளிக்கின்ற வகையில் தொடர்ந்து செயலாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தப் புதிய திட்டத்தை அறிவித்தார் என்ற காரணத்திற்காக அதில் ஏதும் மாறுதல் செய்யாமல் தொடர்ந்து அவர்களே பணி புரியவேண்டும். அவர்களுக்கு பணிப் பாதுகாப்பு மற்றும் பணி வரன்முறை செய்து அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுத்து, பதவி உயர்வு கொடுப்பதன் மூலம் அங்கு ஏற்படக்கூடிய காலி இடங்களுக்கு மீண்டும் புதிதாக அல்லது பழைய கிராம அதிகாரிகளையோ டி.என்.பி.எஸ்.சி. மூலம் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடியவர்களையோ அமர்த்தி பழைய, புதிய இருவரும் பாதிக்காத வகையில் அதில் பணிபுரியும் வி.ஏ.ஓ.களுக்கு பதவி உயர்வு கொடுத்து, தாலுகா அலுவலகங்கள் மற்றும் பிற அலுவலகங்களிலும் பணிபுரிவதற்கு ஏதுவாக வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 26]

[திரு. வெ. இராசு]

நில அளவையாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், நில அளவாளர் மற்றும் வரையாளர், பகுதி நேர எழுத்தர்கள் போன்றவர்கள் தொடர்ந்து பணி புரிந்து, இன்னும் அவர்கள் பணி நிரந்தரம் செய்யப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிரிவு எழுத்தர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தின் மூலமாகத் தொடர்ந்து வேறு வேலைக்குச் செல்ல முடியாமல், வயது வரம்பைக் கடந்தவர்களும் அந்தப் பணியில் செயல்படுவதால் அவர்களுடைய பணியை நிரந்தரம் செய்து, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்த வேண்டுமாய் இந்த நல்ல தருணத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாவட்டங்களை இரண்டாகப் பிரித்து, நிர்வாகப் பளுவைக் குறைத்து செயல்படுவதற்கு ஏதுவான வகையில் மாவட்டத் தைப் பிரித்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய இந்த நேரத்தில், என்னுடைய புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் குளத்தூர், மற்றும் திருமயம் தாலுக்காக்கள் பெரிய தாலுக்காக்களாக இருக்கின்றன.

குளத்தூர் தாலுக்காவைப் பொறுத்த அளவில், 11 பிரிக்காக்களையும், 75 வருவாய்க் கிராமங்களையும் கொண்டது. இதனால் வட்டாட்சியர் அவர்கள் இந்தப் பெரிய தாலுக்காவில், மக்களுடைய குறைகளை உடனுக்குடன் சென்று அவர்களிடத்திலே கலந்து ஆலோசிக்கவும், மக்கள் அந்தத் தாலுக்கா அலுவலகத் திற்குச் சென்று அவர்களுடைய குறைகளை எடுத்துக் கூறுவதற்கும் போதிய பேருந்துகளோ மற்ற வசதிகளோ இல்லாத காரணத்தினால் அவர்களுடைய குறைகளைப் போக்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்த குளத்தூர் தாலுக்காவை இரண்டாகப் பிரிக்கின்ற திட்டம் அரசின் செயற்குறிப்பில் நீண்ட காலமாக உள்ள திட்டமாக உள்ளது. அத்தகைய திட்டத்தை மிக விரைவாக முடித்து, அதை இரண்டாகப் பிரித்து நிர்வாக வசதியை மேலும் சிறப்பாகச் செய்வதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த அளவில் நமது மாண்புமிகு தமிழக முதல்வரவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். ஏனென்றால் நமது மாண்புமிகு தமிழக முதல்வரவர்களால், திருச்சியிலிருந்தும், தஞ்சாவூரிலிருந்தும் பிரித்து துவக்கி வைக்கப்பட்ட மாவட்டமாகும். இந்தப் புதுக்கோட்டை மாவட்டம், கடந்த நான்காண்டுக் காலமாகப் பருவ மழை இல்லாத காரணத்தினால் மிகவும் வறட்சியாகக் காணப்படுகிறது. எனவே, அதை வறட்சி மாவட்டமாக விரைவில் அறிவித்து, வறட்சிப் பணிகளைத் தொடங்கி, அங்குள்ள ஏழை எளிய மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தும் வகையில், வறட்சிப் பணிகளைத் தொடர்ந்து விரைவில் செயலாற்ற வேண்டுமாய் இந்த நல்ல நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வெ. இராசு]

[1989 ஏப்ரல் 26]

அடுத்து, விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தினால், விவசாயிகள் நில வரியைச் செலுத்த முடியாத சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நில வரியை ரத்து செய்ய வேண்டும். நில வரியை ரத்து செய்வதன் மூலம், அடிப்படைத் தீர்வையை மட்டும் தள்ளுபடி செய்தால் அவர்கள் பயனடைவதற்கு ஏதுவாக இருக்காது; எனவே, உள்ளூர் வரி, உள்ளூர் மிகுமேல் வரி மற்றும் தண்ணீர் வரி போன்றவற்றையும் சேர்த்து ஒட்டுமொத்தமாகத் தள்ளுபடி செய்தால் தான் அவர்கள் பயனடையும் வகையிலே இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, விவசாயிகளின் கடன் மற்றும் அபராத வட்டி போன்றவற்றையும் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வீட்டு மனைப் பட்டாவைப் பொறுத்த அளவிலே, அரசுப் புறம்போக்கு நிலங்களில் நீண்ட நெடுங்காலமாகச் சுமார் 20, 25 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகவும் வசித்து வருகிறார்கள். அந்த இடம் ஆட்சேபணை அற்றதாகவும் இருக்கிறது. அது வரையக்கால் புறம்போக்கு, வாரி புறம்போக்கு, குளம் புறம்போக்கு, மேய்ச்சல் துறை என்றெல்லாம் இருக்கின்றது ஆனால் கிராமக் கணக்குகளில் வரையக்கால் புறம்போக்கு என்று இருக்கும்; ஆனால் அந்த இடத்தில் பார்க்கும்பொழுது சம்பந்தமில்லாமல் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : துறைக்குச் சம்பந்தப்பட்ட கருத்தை மட்டும் பேசுங்கள்.

திரு. வெ. இராசு : வருவாய்த் துறை சம்பந்தமானது தான். எனவே, ஆட்சேபணை அற்ற அந்த இடத்தை ஏழை எளிய மக்களுக்கும், ஆதி திராவிட மக்களுக்கும், பிற்பட்ட மக்களுக்கும் பயன் அளிக்கின்ற வகையிலே மனைப்பட்டாவையும், நிலப் பட்டாவையும் வழங்க இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொண்டு, வாய்ப்பளித்த பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி, அமர்கின்றேன், நன்றி, வணக்கம்.

(முற்பகல் 11-10)

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, வருவாய்த் துறை, மாநில ஆட்சி மன்றத் தலைவர், அமைச்சர்கள் மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை வெளியிடுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்ததற்காக நான் முதலில் நன்றி சொல்லுகின்றேன். மற்ற மாநிலங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது, இந்தியாவில் நம்முடைய தமிழகத்தில் அமைச்சர்களின் சம்பளமும் குறைவு.

1989 ஏப்ரல் 26]

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

அவர்களுடைய வேலை நேரமும் குறைவு—அலுவலகத்திற்கு வராத காரணத்தால், அலுவலகத்திற்கு வருவார்களானால் வேலை அதிகம் என்ற பொருள்பட எண்ணமுடியும். அமைச்சர்களும் பொது நல ஊழியர்கள் Public Servants. They are in the Pay Rolls of the Government என்ற அந்த அடிப்படையில் முழு நேர ஊழியர்கள், பொது நல ஊழியர்கள், உச்ச நீதிமன்றத்தின் பல்வேறு தீர்ப்புகளில் இதற்கு வழிகாட்டுகிறது. ஆகவே, அமைச்சர்கள் காலை 10½ மணியிலிருந்து மாலை 5.00 மணி வரையில் ஒரு சாதாரண அரசுப் பணியாளர் எப்படிப் பணியாற்றுகிறாரோ அப்படி பணியாற்றுவார்களானால் என்னைப் பொறுத்தவரையில் நம் முடைய தலைமைச் செயலாளர் சம்பளத்தை விட 10 ரூபாய் அதிகமாக அவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும். இதுதான் மேலை நாடுகளில் இருக்கிற வழிமுறையாகும். 'பிரென்ச்' நாட்டில் ஒரு சாதாரண சிவில் சர்வெண்டைவிட அதிகமான சம்பளத்தைப் பெறுபவர்தான் அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, காலை 10½ மணியிலிருந்து மாலை 5-00 மணி வரையில் அமைச்சர்கள் வேலை செய்தால் தலைமைச் செயலாளரை விட 10 ரூபாய் அதிகமாக சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், காலை 8½ மணியிலிருந்து இரவு 12.00 மணி வரையில் வேலை செய்கிற அமைச்சர்களுக்கு எந்த அளவிற்கு கொடுக்க வேண்டும் என்பதை இங்கே அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு செயலாளர்களுக்கு எந்த விதி இடம் கொடுக்கிறதோ அதே விதியின்கீழ் இங்கே அமைச்சர்களும் கருதப்படலாம் என்பது தான் என்னுடைய எண்ணமாகும். சில அமைச்சர்கள் முழு நேரமாக வேலை பார்க்கலாம். எல்லோரையும் நான் சொல்லவில்லை. இரவு பகலாக, காரணம் இரவு நேரத்தில் கோப்புகளை பார்ப்பீர்கள், படிக்கலாம். நான் இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் இன்றைக்கு இருக்கிற அரசியல் சூழ்நிலையில் சம்பளத்தை அதிகமாகக் கொடுப்பீர்களானால் குற்றச்சாட்டே வராது, சம்பளமே இல்லாமல் அமைச்சராக இருப்பதற்கு பலபேர்கள் தயாராக இருப்பார்கள். சம்பளமே இல்லாமல் கலெக்டராக வருவதற்கு யாரைக் கேட்டாலும் வருவார்கள். ஆனால், அதிகாரம் விலை போய் விடக் கூடாது, தவறாகப் பயன்படுத்தி விடக் கூடாது என்ற காரணத்தால் தான் ஒரு சிவில் சர்வெண்ட் சம்பளத்தை விட அதிகமான சம்பளம் அமைச்சர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். அது தான் விதி. ஆனால் நம்முடைய நாட்டில் என்ன காரணமோ தெரியாது, மாநிலத்திற்கு மாநிலம் வேறுபட்டு அமைச்சர்களுடைய சம்பளத்தை வைத்திருக்கிறோம்

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

[1989 ஏப்ரல் 26]

அதனால் தான் எதிர்பார்த்த வேலைபாய்ப்பு கிடைப்பது கிடையாது. நேரம் முழுமையாக செலவழிக்கப்பட வேண்டும். அப்படி முழுமையாக அவர்கள் தங்களுடைய காலத்தை, நேரத்தை செலவழிப்பார்களானால் நிச்சயமாக ஒரு தவறும் நேர்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்காது.

அமைச்சருக்கு அடுத்தபடியாக நம்முடைய செயலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். Secretaries to Government அவர்களுக்கு மேல் முடிவு எடுக்கக்கூடியவர்கள், கொள்கை முடிவு எடுப்பவர்கள், அமைச்சரவை, அமைச்சர்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில் செயலாளர்களும் இன்றைக்கு தன்னிச்சையாக செயல்படுகிற அளவிற்கு அவர்களுக்கு நம்முடைய 'பிசினெஸ் ரூல்ஸ்' வழிவகை செய்கிறது. அமைச்சர்களும் முடிவு எடுக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு நேரத்தில் இங்கே பேசும்போதுகூட சொன்னேன். நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் துறைத் தலைவர் ஒருநாள் பேசினார், இந்த அதிகாரியைப் போட்டால் நீங்கள் சொல்கின்ற படிதானே செய்வார் என்று ஒரு வார்த்தையைச் சொன்னார். அன்றைக்கே சொன்னேன். இன்னாரைப் போட்டு இப்படிச் செய் என்று சொல்வதற்குத் தானே அமைச்சர். அதிகாரியே செய்துவிட்டுப் போவது என்றால் இந்த நாட்டில் அமைச்சர்களே வேண்டாம். அவர்களிடம் அன்றைக்கே சொன்னேன். அமைச்சர் சொல்வதைச் செய்வது தான் செயலாளருடைய வேலை. தலைமைச் செயலாளருடைய வேலை. அவர்களே எல்லா உத்தரவுகளையும் பிறப்பிப்பார்களானால், எதற்கு இந்த அவை? எதற்கு இந்த எம்.எல்.ஏ. தேர்தல்? எதற்கு இந்த அமைச்சரவை? ஆகவே, முடிவு எடுக்கும்போது பொது நன்மையைக் கருதி, பொதுமக்களுடைய வளர்ச்சியைக் கருதி முடிவு எடுக்கக்கூடியவர்கள் அமைச்சர்கள். சுயநலம் இல்லாமல் முடிவு எடுக்க வேண்டும். அதற்குக் கட்டுப்பாட்டு செயல்பட வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோளாகும்.

அதைப்போலத்தான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பதவியும். அமைச்சருடைய அந்தஸ்து. பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தில் அமைச்சரவை, அரசாங்கத்தை Her Majesty's Government என்றுதான் சொல்கிறார்கள். இராணியுடைய அரசாங்கம். அதைப் போல எதிர்க்கட்சியை Her Majesty's Opposition என்று சொல்கிறார்கள். அதனால் தான் அமைச்சர் அந்தஸ்து அங்கே வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. எப்படி சாதாரண ஊழியர்கள், அரசாங்க ஊழியர்கள் சம்பளத்தை வாங்கிக் கொண்டு, சலுகைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு, பெயரைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, தன்னுடைய எண்ணங்களை வெளியிடுகிறார்களோ, அதைப்போலத்தான், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பதவியில் இருப்பவர்களும் அப்படி பொறுப்போடு இருக்கவேண்டும். எனக்கு

1989 ஏப்ரல் 26]

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

அந்தப் பதவி வேண்டாம் என்றால் விட்டுவிடலாம். நீங்கள் அதற்கு வேறு ஒருவரை தேர்ந்தெடுத்து, ஏன் நம் திருநாவுக்கரசு அவர்களை நியமிக்கலாம். ஒருவர் வேண்டாம் என்றால்....

***திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு :** மாண்புமிகு துணைத்தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முன்னாள் பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் வேண்டும் என்றே, இப்போது வம்புக்கு இழுக்க ஆரம்பிக்கிறார்கள். இதிலே நான் குறுக்கிடுவதற்கு வருந்துகிறேன், இருந்தாலும் இதுபற்றி அவர்கள் அபிப்பிராயம் சொல்கிற போது, நானும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஏன் வரவில்லை என்பதற்கான காரணங்களைச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதை அவர்கள் பேசவில்லையே.

***திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு :** இல்லை, அவர்கள் வேண்டும் என்று சொல்கிறபோது, வராமல் இருப்பது தவறு என்று சொல்கிறபோது, ஏன் வராமல் இருக்கிறார்கள் என்பதற்கான காரணங்களை நான் சொல்லியாகத்தான் வேண்டும். எனவே அது வேண்டாம். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், 25 ஆம் தேதி ஏற்கனவே நடந்த சம்பவங்கள், இங்கே வந்தபோது நடந்த நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம்....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவரைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசவில்லை. பொதுவாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் எப்படி இயங்க வேண்டும், எப்படி நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்று, தனிப்பட்ட கருத்தைச் சொல்கிறார்கள். உங்களை அந்தப் பதவியில் அமரச் செய்யவேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் நன்றிகூட சொல்லாமல் அவருக்கு.

திரு. எல். கணேசன் (முதல் அமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்) பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பி. எச். பாண்டியன் டேசியபோது, அமைச்சர்களைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார். அமைச்சர்களுக்கு வேலை குறைவு என்றும் குறிப்பிட்டார். ஆகவே பொதுவாகச் சொன்னார்கள். அமைச்சர்கள் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும், எதிர்க்கட்சிகள் எப்படி நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் சொல்லப்பட்டதே தவிர, தனிப்பட்ட முறையிலே குற்றச்சாட்டும், அதற்கு பதிலும் இதிலே அவசியம் இல்லை.

***திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு :** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதிலே நான் ஏற்கெனவே சுட்டிக்காட்டியதைப் போல, முன்னாள் சபாநாயகர் அவர்கள் சிபாரிசு செய்து,

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

[1989 ஏப்ரல் 26]

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பதவி தரலாம் என்கிறார். எனக்கு அந்தப் பதவி வேண்டாம். துணைத் தலைவர் பதவியே போதும். இப்போது இருக்கிற எங்களுடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் வரமுடியாத நிலை 25 ஆம் தேதி.... (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே மானியக் கோரிக்கையின் மீது விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒரு உறுப்பினர் பேசுகின்றபோது, ஆளுகின்ற தரப்பிலே பேசுகின்றபோது, அதற்குப் பதில் கூறி பேசிக்கொள்ளலாம். எனவே இப்படி விவாதம் ஆரம்பித்தால், அது எங்கே போகும் என்று தெரியாது. எனவே துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்களுடைய தீர்ப்பை எதிர்பார்க்கிறேன். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு).

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரே ஒரு நிமிடம். எப்போதும் இப்படித்தான் நடக்கிறது. பேசுவதற்கு விட்டால் ஒரு நிமிடத்திலே முடிந்து போய் விடும். இந்த மாதிரி தகராறு செய்தால், ஒருமணி நேரம் ஆகிறது. தயவுசெய்து நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன், ஏன் வரவில்லை என்றால், அவர்கள் வராததற்குக் காரணம் ஏற்கெனவே நடந்த சம்பவங்கள், அதையொட்டி அவர்கள் வரவில்லை. இதைச் சொல்ல உரிமையில்லையா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்த அம்மா வரவில்லை என்பதைப் பற்றி யாருமே பேச்சை ஆரம்பிக்க வில்லையே. பொதுவாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் எப்படி இயங்கவேண்டும், ஆளும் கட்சிக்கு உள்ள பொறுப்பு, அவருக்கும் சமமாக இருக்கிறது என்ற அந்தக் கருத்திலேதான் சொன்னாரே தவிர, வேறு ஒன்றும் சொல்லவில்லை. (குறுக்கீடு).

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : அந்தச் சம்பவங்களை இங்கே பேசினால் அதற்கு நாங்கள் பதில் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. எனவே, இதுமாதிரி இந்தப் பிரச்சினைகள் நீடித்தால், ஏன் வரவில்லை என்பதற்கான காரணங்களைச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. 25 ஆம் தேதியையொட்டி வரவில்லை.... (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வரவில்லை என்பதைப் பற்றி அவர்கள் கருத்துக் கூறவில்லை. (குறுக்கீடு) உட்காருங்கள், சொல்கிறேன். (குறுக்கீடு).

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : திருநாவுக்கரசு அவர்களுக்கு கிபாரிசு செய்கிறேன் என்று... (குறுக்கீடு).

1989 ஏப்ரல் 26]

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : சிபாரிசு வேண்டாம். நான் சிபாரிசு பண்ணவில்லை. நான் சொல்ல வந்தது, இப்போது அமைச்சர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள் என்று வைத்துக் கொள்வோம். காரணம் யாராவது ஒரு அமைச்சரைச் சொல்லி விட்டால், தவறாக்கி விடுவார்கள். இப்போது அமைச்சருக்கும் ஒரு செயலாளருக்கும் ஏதோ ஒரு மனஸ்தாபம் இருக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நான் இனிமேல் அலுவலகத் திற்கு வரமாட்டேன் என்று சொன்னால், நீங்கள் வேலையில் வைப்பீர்களா? எனக்கு பதில் வேண்டும்.—லீவ் எடுக்காமல்— பதில் வேண்டும். காரணம் அமைச்சர் அந்தஸ்தில் இருக்கக் கூடியவர்கள், Public Servants. They are in the pay rolls of the Government. அரசாங்கச் சம்பளத்தை பெறக்கூடியவர்கள் ஒரு பைசா வாங்கினாலும் இந்த அவையில் கணக்குக் கொடுக்கக்கூடியவர்கள், ஆகவே இதற்கு விதிவிலக்கு என்றால், இனிமேல் அதற்கு விதிவிலக்குத் தாருங்கள் என்று அமைச்சரவையைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கு ஒழுங்கு நடவடிக்கை இல்லை என்றால், எதற்கு நம்முடைய நாட்டில் 'Disciplinary proceedings' அதைமெல்லாம் முடிவிடுங்கள், வேண்டாம். எதற்கு அதிகாரிகள் என்றால் அடக்கப்பட வேண்டும். நிர்வகிக்கக் கூடியவர்கள் என்றால் விதிகளுக்கு கட்டுப்படவேண்டும். விதியை உருவாக்கியவர்களுக்கு விதியை மீறலாமா? விதியின்கீழ் பணியாற்றக் கூடியவர்கள் விதியை மீறக்கூடாது என்ற காரணத்தால்தான் சொன்னேன்.

முற்பகல் 11-20

திரு. குமாரி அனந்தன் : மாண்புமிகு முன்னாள் சபாநாயகர் அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தால், அந்த தகவலின் அடிப்படையில் நான் கேட்கிறேன். மாண்புமிகு எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் அப்படி வராமல் இருந்தாரே, அதைப் பற்றி என்ன கருத்து சொல்கிறார்? ஒரு தடவை இதே சபாநாயகராக இவர் முன்னால் இருந்த போது அவருடைய தீர்ப்பை எதிர்த்து, இவர் சபாநாயகராக இருக்கும் வரை வரமாட்டேன் என்று மனோகரன் சென்றாரே. அதைப் பற்றி என்ன சொல்ல விருமபுகிறார்கள்?

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : அவர்கள் இருவரும் அமைச்சராச இருந்த போது, இப்படிச் சொல்லிவிட்டுப் போகவில்லை. அமைச்சர் அந்தஸ்தைப் பெற்றுக் கொண்டு செல்லவில்லை. They were not in the pay rolls of the Government.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அன்றைக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்த போது தான் 4 ஆண்டுக் காலம் தொடர்ந்து சட்டப் பேரவைவரகு வரவில்லை. அப்போது அவர் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தார். மற்ற உறுப்பினர்கள் பங்கு ஏற்றார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் வரவில்லை.

[1989 ஏப்ரல் 26]

திரு. எச். பாண்டியன் : அங்கீகரிக்கப்பட்ட எதிர்க்கட்சித் தலைவராக சம்பளம் வாங்கி, அதாவது He did not enjoy the Ministerial Status. He was not in the pay rolls of the Government. நான் பார்த்திருக்கிறேன். அதனால்தான் சொல்கிறேன். ஆகவே இதை நான் சொல்வது, என்னுடைய தனிப்பட்ட எண்ணங்கள் என்று எண்ணிவிட வேண்டாம். அமைச்சர் எப்படி வேலை செய்ய வேண்டும் என்றால் அவர்களும் முழு நேர ஊழியர்கள் தான், துணைச் சபாநாயகரைத் தவிர துணை சபாநாயகர்தான் “பார்ட்டைம்” இரண்டு வேலையும் செய்யலாம். துணைச் சபாநாயகராக இருந்த போது, நான் வக்கீலாகத்தான் இருந்தேன். சபாநாயகர், அமைச்சர்கள், முழு நேர ஊழியர்களாகக் கருதப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே இங்கே நான் இந்தக் கருத்தை வெளியிடுவதற்குக் காரணம். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு கூட நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பூவராகன் அவர்கள் ஒரு கருத்தை—நேற்று என்று கருதுகிறேன்—வெளியிடும்போதும் தவறு யாராவது செய்திருந்தால் எப்படி நடவடிக்கை எடுப்பீர்கள் என்று கேட்டார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் வாசகத்தை எடுத்துச் சென்னார். இந்த அவையில் விவாதிப்பதே தண்டனை என்று சொன்னார். நான் உடனே சட்ட அமைச்சரிடம் கேட்டேன். இனிமேல் இந்த நாட்டில் தவறு யார் செய்திருந்தாலும் அவர்களைப் பற்றி இங்கே விவாதித்து நடவடிக்கை எடுக்கலாம். சிறைசாலை வேண்டாம். ஏன் அவர்களுக்கு மட்டும் சிறை? பல கோடி ரூபாய் தவறு செய்பவர்களுக்கு பாராளுமன்ற கமிட்டி டில்லி கொஞ்சம் குறை என்றால் விசாரணைக் கமிஷன். அதற்குக் கீழே வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ளவர்கள் தவறு செய்தால் காவல் நிலையம் காவல்நிலையம். நமக்கு அல்ல. நாம் எல்லாம் சட்டத்தின் மேலே உச்சாணியிலே அதைத் தாண்டி இருக்கிறோம். நம்மை சட்டம் தொடக் கூடாது. 420 என்றாலும் தொடக்கூடாது 307 என்றாலும் தொடக்கூடாது என்ற நிலைமற்ற வேண்டும். சாதாரண மனிதர்கள் வாக்களித்துத் தான் நாம் எம்.எல்.ஏ.க்களாக இங்கே வந்திருக்கிறோம். ஆகவே தான் சாதாரண மனிதனுக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறதோ, அதை விட மேலான உரிமை அமைச்சருக்குக் கிடையாது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே இது போன்ற நிலைகள் வந்துவிடக் கூடாது என்ற காரணத்தினால் தான் அமைச்சர்களின் சம்பளத்தை தலைமைச் செயலாளருடைய சம்பளத்தைவிட அதிகம் ஆக்குங்கள் என்று சொல்லி இருக்கிறேன். அப்படியானால் முழுமையாக அவர்களுடைய சேவையை இந்த நாட்டிற்குத் தரமுடியும் என்ற காரணத்தால் தான் நான் இங்கே சொன்னேன்.

1984 ஏப்ரல் 26] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

வணிக வரித் துறையைப் பொறுத்தவரையில், எத்தனை கோடி ரூபாய் நிலுவையில் குவிக்கப்பட்டாமல், குறிப்பாக அவர்களுக்கு பல்வேறு தடை உதரவுகளினால் இருக்கிறது என்பதை இந்த அவைக்கு ஆட்சிமன்றச் செயலாளர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று நான் இங்கே கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் அதிமுக வரி செலுத்தக்கூடியவர்கள் செலுத்தாவிட்டால் நிதி பற்றாக்குறையை எப்படி சரிக்கட்டப் போகின்றீர்கள்? இங்கே பெட்ரோலுக்கு, டீசலுக்கு வரியை உயர்த்தி விதித்திருக்கின்றோம். நிதிநிலை அறிக்கையிலே பார்த்தோம். அரசாங்க வாசனங்கள் தான் அதிகம். அரசாங்க வாசனங்களுக்குத்தான் அதிகமாக செலவாகப் போகிறது. அப்படி செலவழிக்கும்போது இன்னும் பற்றாக்குறை அதிகமாகாதா என்பதை நான் இங்கே கேள்வியாகக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே இந்த மானியத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களை வெளியிடுவதற்காக வாய்ப்பு கொடுத்ததற்கு நன்றி சொல்லி, எல்லோரும் பொது நல ஊழியர்களாக, குறிப்பாக அமைச்சர்கள் எந்தக் குற்றச்சாட்டிற்கும் ஆளாகாமல் இருப்பதற்கு, இதைத் தவிர வேறு வழி இந்த நாட்டில் கிடையாது என்பதைத் தெரிவித்து அமைகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, முன்னாள் சபாநாயகர் அவர்கள் ஒருவருக்கென்றால், விசாரணை ஒருவருக்கென்றால்கமிஷன் நியமனம் என்றெல்லாம் தாரதம்மியம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம், ஆண்டவன்சந்திதானத்தின்முன் அவைவரும் சமம் என்பதை ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் பேதம் இருக்கத்தான்செய்கிறது சில இடங்களிலே, இப்போது மாண்புமிகு ஜனதா தள கட்சிக்காரர்களும், அன்பிற்குரிய இந்திய சம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரர்களும் அதிக எண்ணிக்கையில் இருந்தாலும் கூட ஒரே உறுப்பினராக வந்திருக்கிற திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் இந்த வரிசையிலே இருக்கிறார்களே அது எப்படி?

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : 12 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட கா. கா. தே. கா.வில் குமரி அனந்தன் இருக்கும் போதே அவரை நான் முன்னாலே உட்கார வைத்தேன். 9 சதவீதம் வாக்குகள் வாங்கி வந்திருக்கிற ஒரு கட்சியின் சாா்பிலே நான் இங்கே அமர்ந்திருக்கிறேன். அதற்கு மேல் இதில் நான் ஒன்றும் சொல்ல வேண்டிய தேவை கிடையாது.

திரு. குமரி அனந்தன் : கேட்பது வேறு ஒன்றும் இல்லை. உங்களை குறை சொல்லவில்லை. எங்களையும் உட்கார வைத்தீர்கள். விதியின்படி சலுகைகள் சில இடங்களில் கொடுக்கப்படுகின்றன. உங்களுக்கு இந்த இடம் கொடுக்கப்பட்டதற்குக்

[திரு. குமரி அனந்தன்] [1989 ஏப்ரல் 26]

காரணம் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் அல்ல, நீங்கள் ஏற்கெனவே வகித்த பதவியின் அடிப்படையிலே. எனவே ஏதாவது ஒரு இடம் ஒருவருக்கு தகுதி கருதி கொடுக்கப்படுகிறது என்றால், பலவற்றை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு கொடுக்கப்படுகிறது என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேனே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. அதனாலேதான் ஒருவருக்கு விசாரணை கமிஷன் வரும், இன்னொருவருக்கு காவல் நிலையம் வரும்.

திரு. எஸ். திருநாவுச்சரசு : மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே 9 சதவீதம் வாங்கிய ஜானகி அம்மையாருடைய கட்சி எங்கள் கட்சியோடு இணைந்து விட்டது.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : அண்ணா சொல்லத் தலை இல்லை. பாராளுமன்ற கமிட்டி என்று சொன்னேனே, பல கோடி ரூபாய் ஊழலுக்கு பாராளுமன்றக் கமிட்டி. பெரியவர் சிக்கினால் கமிட்டி, சிறியவன் சிக்கினால் எப்.ஐ.ஆர். எந்தச் சட்டம் சொல்கிறது? (குறுக்கீடு) பெரிய பெரிய தலைவர்களாக இருந்தால் பாராளுமன்றக் கமிட்டி, அதற்கு கீழே கொஞ்சம் லட்சத்திலே வந்தால் விசாரணைக் கமிஷன், அதற்கும் கீழே இருந்தால், அவனுடைய தலை எழுத்து, உங்களுக்கு வோட்டு போட்டவனுக்கு எப்.ஐ.ஆர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ரொம்ப உணர்ச்சி வசப்பட்டுப் பேசாதீர்கள்.

* திரு. கோ. அழகர்சாமி : ஒரே ஒரு பாயின்ட் அவர் சொன்னதிலே. மாண்புமிகு துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, முன்னாள் சபாநாயகர் அவர்கள் உணர்ச்சிவசப்பட்டுச் சொன்னார்கள். தாரதமீயத்திலே வழக்குகளில் எல்லாம் பெரியவருக்கு ஒன்றாக, சிறியவர்களுக்கு ஒன்றாக இருக்கிறது என்று ஆத்திரப்பட்டுச் சொன்னார்கள். இவைகளை எல்லாம் தீர்க்கிற ஒரு உயர்ந்த பதவியில் இருந்த காலத்தில் அதைப் போக்குவதற்கு அவர்கள் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்தார்களா? அதற்காக ஏதாவது செய்தார்களா? ப் போது மட்டும்தான் பேசுகிறார்கள் என்று தெரிய விகுுகிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : நான் இருக்கும்போது தான் ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி, டலெக்டராக இருந்தவர் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, கவர்னா ஆட்சிக் காலத்தில் அவரை சஸ் பெண்ட் செய்தார்கள். இன்றைக்கு நீங்கள் யாராவது ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமா? எடுத்து இருக்கிறீர்களா? ஏன் எடுக்கவில்லை என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சரி போதும். திரு. என். தங்கவேல் அவர்கள்.

1989 ஏப்ரல் 26]

திரு. என். தங்கவேல் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப் பேரவையில் எனது பேச்சைத் துவங்கு முன் தமிழகத்து சுயமரியாதைச் சடராம் தந்தை பெரியார், அரசியல் ஆசானாம் பேரறிஞர் அண்ணா ஆகியோருக்கு எனது இதய அஞ்சலியை செலுத்தி, இப்பேரவையில் நான் பேசக் காரணமான தமிழினத்தின் தனிப் பெரும் தலைவராம் முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், அவை முன்னவர் பேராகிரியர் பெருந்தகை அவர்களுக்கும் எனது வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இவ்வாய்ப்பினை நான் பெறுவதற்கு என்னை ஆளாக்கி அனுப்பி வைத்த குன்னூர் தொகுதி வாக்காளப் பெரு மக்களுக்கும் அதற்காக இரவு பகல் பாராது உழைத்த நல்லிதயங் களுக்கும் என் நன்றியையும் வணக்கத்தையும் கூறி எனது கன்னிப் பேச்சை துவங்குகின்றேன். இம்மாமன்றத்தில் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட 1989-90 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை இதுவரையில் இப்பேரவையில் கண்டிருக்க முடியாத ஒன்று என்பது நல்லோர்களுக்கு தெரியும். அது ஓர் அட்சயப் பாத்திரம். அலாவுதீன் விளக்கு, கற்பக விருட்சம், காமதேவைப் பசு. எல்லோருக்கும் எல்லாம் கிடைக்க வழி செய்யும் இதில் இல்லாதது எதுவுமே இல்லை. இதையும் குறை கூறுபவர்களின் குறையை எண்ணிக் குறைபட்டுக் கொள் வதைத் தவிர வேறு எதுவும் தோன்றவில்லை.

இச்சிறப்பு மிக்க நிதிநிலை அறிக்கையை நாட்டுக்கு அளித்த ஈடு இணையற்ற என் தலைவரைப் போற்றவும் வாழ்த்தவும் எனக்கு வாக்களித்த வாக்காளப் பெருமக்கள் சார்பாக நான் கடமைப்பட்டுள்ளேன். நாட்டிலே நலிந்தோர் நலம் பெற வேண்டுமென்கிற நல்லெண்ணத்தோடு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை அளித்தமைக்கு முதல்வர் அவர்களுக்கு, நலிந்தோரின் பிரிவினைச் சார்ந்த நான் நிச்சயமாகக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

[முற்பகல் 11-30.]

மாவட்ட நிர்வாகம் என்கிற பொருள் குறித்துப் பேச வேண்டியவனாயிருக்கிறேன். மாவட்டம் என்கிற அளவில் தமிழ்நாட்டின் ஏனைய மாவட்டங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நான் சார்ந்துள்ள நீலகிரி மாவட்டம் சிறியதுதான். உதகை, குன்னூர், கோத்தகிரி, கூடலூர் என்கிற நான்கே வட்டங்களைக் கொண்டதுதான். ஆனால் மலைப் பிரதேசம் என்பதால் உதகை, கூடலூர் ஆகிய இருவட்டங்களும் தற்போதுள்ள அமைப்பின்படி நிர்வாகச் சிக்கலுள்ளதாகவும் அப்பகுதிகளைச் சார்ந்த மக்களுக்குச் சிரமம் அதிகரிக்கச் செய்வதாகவும் உள்ளது. ஆகவே, உதகை வட்டத்திலிருந்து மஞ்சூர் பகுதியைத் தனியே பிரித்து மஞ்சூர் வட்டமென்றும், கூடலூர் பகுதியிலிருந்து பந்தலூர் பகுதியைத் தனியே பிரித்து பந்தலூர் வட்டமாகவும் அமைக்க வேண்டுமெனவும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். தங்கவேல் : [1989 ஏப்ரல் 26]

நீலகிரி ஒரு மலைப் பிரதேசமென்பதை நான் சொல்லித் தெரிந்துகொள்ளக் கூடியதல்ல. அங்கு தேயிலை உற்பத்திதான் பிரதானத் தொழில். இந்தத் தேயிலைக் காடுகள் ஒன்றுக் கொன்று தொடர்பில்லாமலும் தொலை தூரத்திலுமாக அமைந்துள்ளன. அதனால் ஆங்காங்கு வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர் வர்க்கமான ஏழை மக்கள் உரிய இணைப்புச் சாலைகளும், போக்குவரத்திற்கான ஊர்தி வசதிகளும் இன்றி நெடுங்காலமாகவே சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே ஏழை எளியோரின்பால் பரிவும் அக்கறையும் கொண்ட அரசு இவ்விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி ஆவன செய்ய வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இன்னொரு விஷயத்தையும் சொல்ல விரும்புகின்றேன். பலமுறைக்குட்பட்டிருந்த சில பொருட்களுக்கு ஒருமுறை வரியென நிர்ணயித்தமைக்கு அரசுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதேபோல் தற்போது உற்பத்தி செய்யப்பட்ட தேயிலைக்கு 4 விழுக்காடு என்று விதிக்கப்பட்டுள்ள விற்பனை வரியைச் சற்று குறைத்தால் நீலகிரியில் உற்பத்தி செய்யப்படும் தேயிலை ஏல விற்பனைக்கென்று கேரள மாநிலத்திற்குக் கொண்டு செல்வதைத் தடுக்கலாம். இதன் மூலம் உள்ளூர் விற்பனைப் பெருகவும் அதன் மூலம் கிடைக்கக் கூடிய பலன் ஓரளவுக்கேனும் தொழிலாளருக்குக் கிடைக்கவும் வாய்ப்புள்ளது.

1939 ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட வணிக வரி ஆண்டிற் காண்டு பெருகி இவ்வாண்டு சற்றேறக்குறைய 1,510 கோடி ரூபாய் வருவாய் ஈட்டித் தருவதாக—அரசின் மொத்த வருவாயில் 72 விழுக்காடு வருமானத்தை ஈட்டித் தரக்கூடிய துறையாக இருப்பதால் ஆங்காங்குள்ள சுங்கச் சாவடி போன்ற இடங்களுக்கு காவல்துறைக்கு உள்ளது போல் 'வயர்லஸ்' கருவிகளை வழங்கி சுண்காணிப்பையும் அதிகரித்தால் மேலும் வருவாய் பெருக வாய்ப்புள்ளது எனக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

1989-90 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையில், உலக வங்கியின் உதவியுடன் பட்டுப்புழு வளர்ப்புத் துறையில் ரூபாய் 41.77 கோடி மதிப்பீட்டில் விரிவானதொரு திட்டம் வரும் ஆண்டில் தொடங்குவதற்கான குறிப்பு உள்ளது என்பதறிந்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். எனது தொகுதியான குன்னூரில்தான் பட்டுப்புழு ஆராய்ச்சி மையம் உள்ளது. எனது மாவட்டம் வேளாண்மையை நம்பியுள்ள மாவட்டமாகும். ஆகவே விவசாயிகளுக்குக் கணிசமான மானியம் வழங்கி முசுக்கொட்டை சாகுபடிக்கு ஊக்கத்தை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் கால்நடை வளர்ப்பு திட்டத்தில் வரும் ஆண்டு ரூபாய் 13.73 கோடி மதிப்பீட்டுச் செலவில் புதிதாக ஆடுகள் வளர்ப்புத் திட்டம் ஒன்று தொடங்கப்பட உள்ளது என அறிவிக்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 26]

[திரு. என். தங்கவேல்]

றேன். இதில் செங்கை-அண்ணா, தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு, சேலம், தருமபுரி மாவட்டங்களில் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படவிருப்பதாக அறிகிறேன். இதில் நீலகிரி குறிப்பிடப்படவில்லை. நீலகிரியில் வளர்க்கப்படும் ஆடுகள் விசேஷமான ஆடுகளாகும். நீலகிரியில் ஆடு வளர்ப்போரிடம், மராட்டியம் போன்ற வெளி மாநிலத்திலிருந்து வரும் வியாபாரிகள் ஆட்டு ரோமங்களை மிகவும் குறைந்த விலைக்குப் பேசி அதையும் பணமாகத் தராமல் பண்டமாற்று முறையில் கம்பளிப் போர்வைகளைத் தந்து ரோமங்களைப் பெற்றுச் செல்கிறார்கள். இந்த ஏமாற்று முறையைத் தவிர்க்க, ஆடுகள் ஆராய்ச்சி நிலையம் உள்ள உதகை சாந்திநல்லா பகுதியிலேயே ஒரு கம்பளித் தொழிற்சாலை நிறுவினால் தொழில் பெருகவும் ஆட்டு ரோமங்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கவும் வாய்ப்பு கிட்டும். எனவே ஆடு வளர்ப்புத் திட்டத்தில் நீலகிரியையும் இணைத்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டம் முழுவதுமே போதிய மருத்துவ வசதியற்ற நிலையில் உழன்று, கொண்டிருக்கிறது. மக்கள் தொகைக்கும் அவர் தம் அவசியத்திற்கும் போதிய அளவில் மருத்துவமனைகளும் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களும் இல்லை. இருக்கின்ற மருத்துவ நிலையங்களிலும் போதிய மருத்துவர்களும் செவிலியரும் இல்லை. இந்த மருத்துவத் துறைகளில் இருக்கும் குறைகளைப் போக்க வேண்டும் என கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீலகிரி என்றாலே வளமான பூமி-பசுமையான பிரதேசம் என்பதுதான் எல்லோருடைய எண்மும். அதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் இன்றைய தினம் அந்த மாவட்டம் முழுவதுமே வற்றி, வறண்டு போய்க் கிடக்கின்றது. பார்க்கும் இடம்தோறும் சுனைகளும், நீருற்றுக்களும் பசுமையாகத் தெரிந்து கொண்டு இருந்த மலைப் பிரதேசத்தில், குடிக்கக் கூடத் தண்ணீர் இன்றி, அவதிப்படுகின்ற நிலை, துர்ப்பாக்கிய நிலை ஏற்பட்டு இருக்கின்றது. ஆகவே, கோடைக் காலத்தில் நீலகிரி மாவட்டத்திற்கு வருகை தரவிருக்கின்ற உல்லாசப் பயணிகளுக்குத் தண்ணீர்ப் பஞ்சத்தை நீக்குகின்ற வகையில் தண்ணீர்த் தட்டுப் பரட்டை உடனடியாக நிவர்த்தி செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டம் முழுவதற்கும் அங்கிங்கெனாதபடி பல பகுதிகளுக்கும் குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சினையை உடனடியாகத் தீர்க்க ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தற்போது கோத்தகிரி பகுதியிலும் அதன் சுற்றுப்புறப் பகுதிகளிலும் உள்ளவர்களுக்கு குன்னூரில் உள்ள மாஜிஸ்திரேட் கோர்ட் மரத்திரம் உள்ளது. அங்கு நடைபெறும் வழக்குகளில் 75 சதவிகிதம் வழக்குகள் கோத்தகிரி பகுதியைச் சார்ந்தவை. கோத்தகிரியிலிருந்துதான் 50 சதவிகிதம் வழக்கறிஞர்கள் அங்கே செல்கிறார்கள். ஆகவே, கோத்தகிரியிலே ஒரு வழக்குமன்றம் வைக்கச் சொல்லி, அதற்கு கட்டிடமும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. என். தங்கவேல்] [1989 ஏப்ரல் 26]

எனவே, அங்கு ஒரு மாஜிஸ்திரேட் கோர்ட் நிறுவ வேண்டுமென்று மிகப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் மாஜிஸ்திரேட் கோர்ட் அமைக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கைகள் விடப்பட்டு வந்தது மாத்திரமல்லாமல், அதற்கான கட்டிடமும் தயாராக உள்ளது. எனவே, கோத்தகிரியிலே அந்தக் கோர்ட் இயங்க ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த வாய்ப்பினை நல்கியமைக்கு நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. எம். இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய பேரவைச் செயலாளர் அவர்களுடைய அறிமுகத்தின் பேரில், நடந்து கொண்டிருக்கின்ற போது விற்பனை வரி, ஏனைய வரிகளும், மாவட்ட நிர்வாகமும், ஓய்வூதியம்—ஆகிய மானியத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை இந்த அவையிலே வைப்பதற்கு அனுமதித்ததற்கு நன்றி கூறி சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழுகிறேன்.

ஒரு மாநிலத்தில், சரியான முறையிலே நிர்வாகம் நடைபெற வேண்டுமென்று சொன்னால், அந்த நிர்வாகத்திற்கு மூல காரணமாக இருப்பது வணிக வரித்துறை. அந்தத் துறையை நிர்வகித்தவர்கள் மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்பது நடைமுறை. அந்த வகையிலே நம்முடைய தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் துறையினை நிர்வகிக்கிறார்கள் என்று நினைக்கின்ற போது உண்மையிலேயே பெருமைப்படுகிறேன். அந்த வகையிலே ஒவ்வொரு வகையான முறைகளை விளக்கக் குறிப்பிலே சொல்லியிருந்தாலும், அதற்கு அப்பாற்பட்ட சில விஷயங்களை, இதற்கு முன்னாலே எப்படி, எப்படி எல்லாம் நடந்தது என்பதையும் இந்த அவையிலே சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காக வேண்டி சில கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் விழுகிறேன்.

கிட்டத்தட்ட இந்த நிர்வாகத்தில் பல முறைகேடுகளை, இதற்கு முன்னாலே இருந்தவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு நமது மாண்புமிகு முன்னாள் பேரவைத் தலைவர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் சொன்னது போல, இந்த அவையிலே பல பெரிய நிர்வாகம் செய்கிறவர்களுக்கு வரிகள் கட்டவேண்டும் என்று வருகிறபோது, அந்த வரிகளை நிறுத்திவைக்க வேண்டுமென்று சில வழக்குகள் இருக்கின்றன. அதிலே அதிகாரிகள் செக்ரடரி, கமர்சியல் டிபார்ட்மெண்ட், அவர்கள் கூட அதற்கு ஒரு ஸ்டேட் கொடுப்பார்கள். அந்த வகையிலே எத்தனை வகையான ஸ்டேட்கள், நிறுத்தங்கள், வரியை வாங்குவதற்கு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பது தெரிந்தாலே, இந்த அரசிற்கு பெருவாரியான வருமானங்கள் வருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கின்றது. அந்த வகையிலே கிட்டத்தட்ட நிலுவையில் எத்தனை வகையான வழக்குகள் இருக்கின்றன என்பதை தெரிந்து கொண்டு அவைகளை விரைவில் முடிக்க, அது கூட, லீட்ஸ் டு கர்ப்ஷன் என்று சொல்வார்கள். ஒரு நான்கு வருடம் தள்ளிப்

1989 ஏப்ரல் 26] [திரு. எம். இராமச்சந்திரன்]

போடுகிறோம் என்று சொன்னாலே அந்த வரியை வாங்குவதற்கு 4 ஆண்டுகள் தள்ளிப் போடவேண்டும் என்று ஸ்டேயைக் கொடுத்தாலே அந்த வரிவகைகளைப் பெறுவதற்கு முன்னாலே, அதனால் பெருவாரியான வருமானத்தைப் பெறுவதற்கும் அரசாங்கத்திற்குத் தடையாக இருக்கிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை வரும் போது, இந்த ஸ்டேக்களை, இந்த நிறுத்தி வைப்பதை உடனடியாகப் பரிசீலித்து அவைகளை முடித்து விட்டாலே அரசாங்கத்திற்கு பெருவாரியான வருமானம் வருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பது மட்டும் அல்ல, அந்த நிருவாகத்திலே இதற்கு முன்னால் இருந்தவர்கள் அந்த அதிகாரிகள் புரமோஷன் என்று சொல்வார்கள் அந்த வகையிலே பல முறைகேடுகள் நடந்து இருப்பதாக எனக்கு அதிகாரிகள் வந்து சொன்னார்கள்.

(முற்பகல் 11-40)

1972-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் ஏ.சி.டி.ஓ.-வாக நியமிக்கப்பட்டவர்களை எல்லாம் பூதுவரையில் பூனும் அவர்கள் டி.சி.டி.ஓ. வாக ஆகவில்லை. அந்த அளவுக்கு புரமோஷன் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 20, 25 வருடங்கள் ஆன பின்னாலும் கூட அவர்களுக்கு புரமோஷன் இல்லை. புரமோஷன் கிடைக்கவில்லை. அதற்கு காரணம் அவர்கள் மட்டும் அல்ல, அந்த அலுவலகத்தில் வேலை செய்யும் அவர்களுக்கு அசிஸ்டெண்டாக இருந்தவர்களுக்கு எல்லாம் பூன்று புரமோஷன் கிடைத்து அவர்கள் சி.டி.ஓ.-வாக ஆகியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஏனோ தெரியவில்லை ஏ.சி.டி.ஓ.-க்கு மட்டும் இன்னும் புரமோஷன் வராமல் 1972 முதல் இருக்கிறார்கள். 400 வழக்குகள் கூட தேக்கத்தில் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்த முறையில் வழக்குகளை பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அது ஒரே யூனிட்டாக தமிழகம் முழுவதும் இருக்கிறது. அந்த முறையில் இருக்கும்போது இதிலே ஆணையர் அலுவலகம் மட்டும் தனியாக ஒரு யூனிட் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்கு மட்டும் தனியாக புரமோஷன் இருப்பதாகவும், மற்றவர்களோடு அவர்கள் வராமல் தனியாக அவர்களுக்கு மட்டும் புரமோஷன் என்ற ஒரு வகை இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அது எப்படி உகந்தது என்று தெரியவில்லை. அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தில் அந்த மாதிரி வராது. எப்படி அவர்களுக்கு மட்டும் தனியாக ஒரு புரமோஷன் முறை என்று தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை இல்லாமல் எல்லோருக்கும் முறையாக இந்த கம்யூனல் ரோல் என்று சொல்வார்களே அதைக்கூட அங்கே கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். பொய்யாக சிலர் தேதிகளைக் கொடுத்து வேலையில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். என்னிடம் அதை கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். சி. பாரம் : பொய் என்ற வார்த்தை அவைக் குறிப்பில் இருக்கலாமா?

திரு. எம். இராமச்சந்திரன் : பொய் என்ற வார்த்தை இருக்கலாம். கருத்துக்களைச் சொல்லும்போது அப்படி பொய் என்று சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. பொய்யாக சிலர்

[திரு. எம். இராமச்சந்திரன்] [1989 ஏப்ரல் 26]

தேதியைக் குறிப்பிட்டு வேலையில் சேர்ந்து இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அந்தத் தேதியை பரிசீலனை செய்து பார்த்தால் அது உண்மையா, பொய்யா என்று தெரியும். ஆகவே, அந்த வகையில் அந்தத் தேதிகளை, அவர்களை பணியில் அமர்த்திய காலம், தேதி முறையாக குறிப்பிடப்படவில்லை. முன் தேதி இட்டு குறிப்பிட்டு அவர்களுக்கு எல்லாம் புரமோஷன் கொடுத்து இருப்பதாகக் கூட சொல்லுகிறார்கள். இந்த முறையில் சில பத்திரிகையில் கூட முன்பு எழுதினார்கள். அவைகளில் முறை கேடுகள் நடந்து இருக்கின்றன, அதாவது புரமோஷன் கொடுத்தது முறையாக இல்லை, சரியாக இல்லை, சில காரணங்களுக்காக சில முறைகேடுகள் நடந்து இருக்கின்றன, அதை வைத்து தான் சிலர் பதவி உயர்வுகள் கூட பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதைக் கூட பல பத்திரிகைகளில் போன ஆண்டு, அதற்கு முந்தைய ஆண்டு எழுதியிருக்கிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் பரிசீலிக்க வேண்டும். அந்த மாதிரி முறைகேடுகள் இல்லாமல் சரியாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சில வரி ஏய்ப்புகளை நான் கூட சினிமா கொட்டகைக்கு சென்ற வகையில் பார்த்தேன். ஒரு சினிமா திரையரங்கத்திற்குச் சென்றேன். அதில் டிக்கெட்டில் 6 ரூபாய் 98 பைசா என்று போட்டிருந்தார்கள். நான் கேட்டேன், ஏன் 6 ரூபாய் 98 பைசா என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அதை 7 ரூபாய் என்று ஏன் போடக்கூடாது என்று கேட்டேன். அதற்கு சொன்னார்கள், 7 ரூபாய் என்று போட்டால் ஏதோ வரி உயர்வு அதற்காகத்தான் 6 ரூபாய் 98 பைசா என்று போட்டு அரசை ஏமாற்றுகிறார்கள். இந்த மாதிரி நிலைமை இல்லாமல் 6 ரூபாய் 98 பைசா என்று இருந்தாலே அதற்கு வரி வருகிற வகையில் எப்படியாவது ஒரு முறையை ஏற்படுத்த வேண்டும். இப்படி ஏமாற்றுகின்ற முறையைச் செய்யக்கூடாது. சினிமா கொட்டகைகளில் பார்த்தால் டிக்கெட்டைக் கொடுக்காமல் அந்த டிக்கெட்டை அப்படியே வைத்துக் கொண்டு தனியாக அவர்கள் ஏதோ ஒரு சீட்டை கொடுத்து அனுப்புகிறார்கள். கிராமங்களில் உள்ள டிரிங் தியேட்டர்களில் இந்த மாதிரி நடக்கிறது. அவைகளை எல்லாம் சரியாக கவனித்து அரசுக்கு வருவாயைப் பெருக்க வேண்டும். வணிக வரி நிர்வாகத்தை சரியாகச் செய்தால் தான் அரசுக்கு வரவேண்டிய வருமானம் வரும். அரசுக்கு வருமானம் வரக்கூடிய ஒரு துறை அந்த வணிகவரித்துறை ஒன்றுதான். ஆகவே அந்த முறையை சரி செய்ய வேண்டும். சரியான முறையில் அதைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த மாவட்ட ஆட்சியாளர், அமைச்சர்கள் என்ற முறையை பார்க்கும்போது, மாவட்ட நிர்வாகத்தில் சிலர் சொன்னார்கள், கிராம நிர்வாக அதிகாரிகளை கிட்டத்தட்ட 2, 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் போட்டார்கள். முந்தைய ஆட்சிக் காலத்தில் அவர்களை எல்லாம் நிர்வாகம் செய்வதற்காக கிராம நிர்வாக அலுவலர்களாகப் போட்டார்கள். அப்படி போடப்பட்ட அந்த கிராம நிர்வாக அதிகாரிகள் யாரும் அந்த கிராமத்தில்

1989 ஏப்ரல் 26] [திரு. எம். இராமச்சந்திரன்]

இருப்பது இல்லை. அதிலே ஏற்றத்தாழ்வு வருகிறது. மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற மாவட்ட வருவாய்த்துறை அதிகாரி டி. ஆர். ஜி. என்பவர் எஸ். எஸ். எல். சி. வரை படித்து இருப்பார். ஆனால் இப்போது இருக்கின்ற நிர்வாக அதிகாரிகள் எல்லாம் பி. ஏ. படித்து இருப்பவர்கள். தாங்கள் பி. ஏ. படித்து இருக்கிறோம் என்ற காரணத்தால் மாவட்ட வருவாய்த்துறை அதிகாரியைக்கூட அவர் குறைவாகப் படித்தவர் என்பதால் மதிப்பது இல்லை, மாவட்ட வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள் அனுபவத்தில் முதியவர்கள், இந்த கிராம நிர்வாக அதிகாரிகள் எல்லாம் வெறும் பட்ட தாரிகள் தான். இவர்கள் எல்லாம் சங்கங்களை வைத்துக் கொண்டு தங்களுக்கு அங்கே வேண்டும், இங்கே வேண்டும் என்று கூட போராட்டம் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். எங்களுக்கு அந்த அந்த தாலுக்காவில் போடுங்கள் என்று கூட போராட்டங்கள் செய்கிறார்கள். அந்த அந்த சொந்த தாலுக்காவில் இருக்கவேண்டும் என்று ஒரு ஜி. ஓ.-வைக் கூட முந்தைய அரசு போட்டார்கள். அது ஒருவகையில் நல்லது தான். காரணம் கிராம நிர்வாக அதிகாரிகளைத் தேடி மக்கள் போக முடியாது. கிராம நிர்வாக அதிகாரிகள் அந்த அந்த ஊரில் இருக்கவேண்டும் என்ற அந்த முறையை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

ஆனால் கிராம நிர்வாக அதிகாரிகள் யாருமே அந்த அந்த ஊரில் இருப்பது இல்லை. என்னைப் பொறுத்த வரையில் நான் எத்தனையோ முறை போய் கேட்டபோது அங்கே எல்லாம் அவர்கள் கிராமத்தில் இல்லாமல் இருந்து இருக்கிறார்கள். அந்த கிராம மக்கள் அவர்களைக் காண அவதிப்பட்டும் அந்த கிராம நிர்வாக அலுவலர்கள் கிடைப்பதில்லை என்றெல்லாம் சொல்லி என்னிடம் குறைபாட்டுக் கொண்டதைக்கூட நான் தேர்தல் சமயத்திலேயும் அதற்குப் பின்னாலும் கிராமங்களுக்குப் போகிறபோது பார்த்தேன். ஒரு சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவது என்று சொன்னாலுங்கூட அவர்கள் மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். அவைகளுக்கென்று ஒரு தொகை கொடுக்கப்படுகின்ற முறைகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏழை எளிய மக்கள், கடன் வாங்குவது மற்ற காரியங்கள் ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், அவர்களைத்தான் அணுக வேண்டியிருக்கிறது. பெரியவர்களை எல்லாம் அணுகவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அந்த ஏழை எளிய மக்கள் சான்றிதழ் பெறுவதற்குக்கூட ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவ்வளவு எளிதில் அவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. சமீபத்தில் கொடுக்கப்பட்ட 5 கிலோ அரிசிகூட அவர்களைப்பற்றி சரியான முறையில் பரிந்துரை செய்யப்படாமல் அந்த ஏழை எளிய மக்கள் தாலுக்கா அலுவலகங்களிலும், வட்ட அலுவலகங்களிலும் நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட நிலைமைகளெல்லாம் இருந்தது. இந்த நிலைமையை ஆராய ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, அதன் தலைவராக இருக்கக்கூடிய திரு. லட்சுமிகாந்தன் பாரதி அவர்கள் எங்களைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கெல்லாம் ஒரு தாக்கீது அனுப்பி, உங்களுடைய முடிவு என்ன, விவரங்கள் என்ன என்பதையெல்லாம் கேட்

[திரு. எம். இராமச்சந்திரன்] [1989 ஏப்ரல் 26]

டிருக்கிறார். நாங்களும் அது குறித்து விவரங்களை அனுப்பியிருக்கிறோம். அந்த வகையிலே இந்த கிராம நிர்வாக அலுவலர்களெல்லாம் தங்களுடைய சொந்த கிராமத்திலே இருந்து பணியாற்றுவதில்லை. அவர்களுக்கு அந்தந்த ஊர்களிலே இருக்கக் கூடிய விவசாய நிலங்கள் பற்றிய விவரங்களும் தெரியாது. தஞ்சை மாவட்டத்திலே சாகுபடி பார்ப்பது என்பது போன்ற ஒரு முறை இருக்கிறது. அந்த சாகுபடி பார்க்கக்கூடிய முறையை அவர்கள் வைத்துக்கொள்வதே இல்லை. ஆகவே, அந்த மாதிரியான சூழ்நிலையிலே சாகுபடி செய்யப்பட்டதா, சாகுபடி செய்யப்படவில்லையா என்பதைக்கூட அவர்கள் பார்க்காத ஒரு சூழ்நிலையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரியான சூழ்நிலையையெல்லாம் போக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதற்கு இந்த அரசு அவர்களை அந்தந்த கிராமத்திலோ அல்லது அவர்கள் பி. ஏ. படித்தவர்களாக இருந்தால் அவர்களை ஜூனியர் அசிஸ்டெண்டாக மாற்றி தாலுக்கா அலுவலகங்களிலோ அல்லது வட்ட அலுவலகங்களிலோ போட்டு விடலாம். அப்படிப் போட்டுவிட்டால் அவர்களை மக்கள் சென்று பார்க்க ஏதுவாக இருக்கும். அவர்கள் ஒரு அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக செயல்படுகிறார்கள். தேர்தல் காலங்களிலே அரசியல் கட்சிகளுக்காகச் செயல்பட்டு பல தொல்லைகளை அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களையெல்லாம் சரியாக, முறையாக அலுவலகங்களிலே போட்டு வேலை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் நன்றாக இருக்கும். ஊரிலே இருக்கின்றவர்களைப் போட்டு அந்த அலுவல்களைப் பார்க்கிறபோதுதான் அந்தந்த கிராமங்களிலே உள்ள ஏழையெளிய மக்களுக்கு உதவி செய்ய முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் அந்தந்த கிராமங்களிலே இருக்கக் கூடிய பெரிய மனிதர்கள், அந்தக் காலத்திலே மணியக்காரர்களாக, வீ. ஏ. ஓ.-ஆக இருந்தார்கள் என்று சொன்னால், ஒரு மரியாதை இருந்தது. கிராம நிர்வாக நீதிபதி என்கூட அவர்களைச் சொல்வார்கள். அவர்களையெல்லாம் மறுபடியும் போடுவதற்கு இந்த அரசு ஆய்வு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே பேசுகிறபோது, மாண்புமிகு அமைச்சர்களுக்குச் சம்பளம் போதவில்லையென்று சொன்னார்கள். அது ஒருவகையிலே உண்மைதான். அமைச்சர்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு 12 லிட்டர் பெட்ரோல் என்ற முறையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். எப்படிப் பார்த்தாலும் அந்த 12 லிட்டர் பெட்ரோல் அவர்களுக்குப் போதாது. அமைச்சர்கள் படி எழுதிக் கொண்டுவதற்குக்கூட தயங்குகிறார்கள். இப்போது இருக்கிற அமைச்சர்கள் படிக்களை எழுதிக் கொண்டால் முதல்வர் அவர்கள் கோபித்துக் கொள்வார்களோ என்று நினைத்து தங்களுடைய சொந்தக் காசை செலவு செய்து செயல்படக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த மாதிரியான சூழ்நிலைகளை எல்லாம் போக்கி, அரசு, அமைச்சர்களுக்கு அதிகமாகச் சம்பளம் கொடுக்கலாம். இப்போது இருக்கிற எல்லா அமைச்சர்களுமே சுற்றுப்பயணம் செல்

1989 ஏப்ரல் 26] [திரு. எம். இராமச்சந்திரன்]

ஹும்போது விமானத்தில் செல்லாமல் ரயிலில் முதல் வகுப்பில்தான் பிரயாணம் செய்கிறார்கள். இந்த முறை திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின் அந்தக் காலத்திலும் சரி இப்போதும் சரி, அந்த முறைதான் வழக்கமாக நடைமுறையிலே இருக்கிறது. விமானங்களிலே போவது அதிகபட்சமான செலவுதான். விமானங்களிலே நமது அமைச்சர்கள் எல்லாம் செல்வது கிடையாது. அந்த மாதிரி ஏழையெளிய மக்களுக்காகப் பாடுபடுகின்ற அரசாங்கம், செலவுகளையெல்லாம் குறைத்துக் கொள்கின்ற அளவிற்கு இந்த அரசு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி சூம்நிலைகளிலே நம்முடைய அமைச்சர்களெல்லாம் இன்றைக்கு ரயில்களிலே போய் தூம் செய்யவேண்டிய காரியங்களை யெல்லாம் செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அகவே அமைச்சர்களுக்கு அதிகபட்சமான சம்பளத்தைக் கொடுப்பதற்கும் எங்களைப் போன்றவர்கள் பரிந்துரை செய்யக்கூட காத்திருக்கிறோம். அந்த முறையிலே எம். எல். ஏ.-க்களுக்கும் சம்பளம் 1,550 ரூபாய் என்றிருப்பதை (மணியடிக்கப் பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் பக்கத்து இலைக்குப் பாயாசம் போடுங்கள் என்று சொல்வது போல் இருக்கிறது. (சிரிப்பு).

திரு. எம். இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சபாநாயகருக்கும் துணைச் சபாநாயகருக்கும் சேர்த்துத்தான் கேட்கிறோம். 1,550 ரூபாய் என்பது போதாது. ஒரு நாளைக்கு கார் எடுத்தாலே 400 ரூபாய் ஆகிறது. கல்யாணங்கள், மற்ற நிகழ்ச்சிகள், கிராமத்திலே யிருக்கக்கூடிய குறைகளைக் தீர்க்கப் போகிறபோதுகூட ஒரு வண்டியிலே போகவேண்டுமென்று சொன்னால், 4 பேர்களை ஏற்றிக் கொண்டு போகவேண்டுமென்று சொன்னால் எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு கஷ்டம்தான். ஆகவே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், சம்பளத்தையும் டி. ஏ. வையும் கொஞ்சம் உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்,

(முற்பகல் 11-50)]

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றுள்ள மானியக் கோரிக்கைகள் மீது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக விற்பனை வரி சம்பந்தப்பட்டவரை இன்றைக்கு பல்வேறு பொருள்களுக்கு பல முனை விற்பனை வரி இருந்ததை மாற்றி ஒரு முனை விற்பனை வரியாக்க ஆலோசனை சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் ஏற்கெனவே கடந்த 2, 3 ஆண்டுகளாக விற்பனை வரி சற்றொப்ப 84 கோடி ரூபாய் வசூல் செய்யப்படாமல் உள்ளது. அந்த 84 கோடி ரூபாய்

[திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

[1989 ஏப்ரல் 26]

வசூல் செய்யாமல் இருப்பதற்கு எந்த வழக்கும் இல்லை. எந்த வழக்குமே இல்லாத அளவுக்கு இருக்கக் கூடிய இந்த வரி 84 கோடி ரூபாய் இன்றைக்கு வசூல் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது.

ஏற்கெனவே பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல ஒரு சில வழக்குகளில் அதிகாரிகள் மட்டத்தில் 200 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வசூல் செய்ய வேண்டிய அளவுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, அரசுக்குப் பணம் கிடைக்க வேண்டுமென்றால் திட்டங்கள் நிறைவேற வேண்டுமானால் இந்தத் தொகையை வசூல் செய்ய துரித நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போன்று, இந்த விற்பனை வரியை பல்வேறு பொருள்களுக்கு மாற்றிச் செய்வதற்காக கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் சில கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக 8 சதவீதம் வரியாக இருக்கிற பொருள்களுக்கு, மக்கள் வாங்கி பயன் படுத்துகின்ற அத்தியாவசியப் பொருள்களுக்கு அந்த 8 சதவீதம் வரியை 3 சதவீதமாகக் குறைப்பதன் மூலம் ஏழை எளிய மக்களுக்கு உதவி செய்வதாக இருக்கும். அதை ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போல, சோப்பு, ஊறுகாய் போன்ற சிறு தொழில் களுக்குக் கூட வரியை உயர்த்திப் போட ஆலோசனை இருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சோப்பு போன்ற சிறு தொழில்கள் சிறு இயந்திரங்கள் மூலமாகச் செய்யப்படுவதால் அதையும் இயந்திரங்கள் மூலம் செய்யப்படும் பொருள்களாகக் கருதி அந்த அளவுக்கு வரி விதிப்பது பற்றி ஆலோசனைச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே இந்த சிறு தொழில்கள் மூலப் பொருள்களின் விலை உயர்வினால் நடத்த முடியாமல் இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக தமிழ் நாட்டில் இலட்சக்கணக்கான மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த வரி விதிப்பின் மூலமாக அந்தத் தொழில்கள் மேலும் பாதிக்கப்பட்டு, ஹிந்துஸ்தான் லீவர் போன்ற ஏகபோக கம்பெனிகள் நல்ல இலாபம் சம்பாதிக்க வழி வகை ஏற்படும். ஆகவே, சோப்பு, ஊறுகாய் போன்ற சிறு தொழில்களுக்கு இந்த வரி உயர்வி விருந்து விலக்களிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, பல முனை விற்பனை வரியாக இருந்த பல பொருள்களுக்கு ஒரு முனை விற்பனை வரி வசூல் செய்ய ஆலோசனை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, பீடி இலை ஏற்கெனவே பல முனை விற்பனை வரியில் இருந்தது. இப்போது ஒரு முனை விற்பனை வரி விதித்து, அதற்கு 5 சதவீதம் வரி விதிக்க ஆலோசனை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பீடி இலை கிடைக்காமல் ஏற்கெனவே இந்தத் தொழில் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் அதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தேவையான

1989 ஏப்ரல் 26] [திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

மூலப் பொருள் கிடைக்கவில்லை. அது மத்திய மாகாணத்திலிருந்து வர வேண்டும். சில காரணங்களினால் இப்போது சரியாக வருவதில்லை. அதனால் இந்த மாகாணத்தில் பீடித் தொழில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் அதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தொழில் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால் கூலி வெட்டு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற பிரச்சினை இருக்கிறபோது இப்படி பீடி இலைக்கு மேலும் வரி உயர்வு என்றால் மேலும் அது இந்தத் தொழிலைப் பாதிக்கும்; தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதால் அதைக் கைவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப் போன்று மக்கள் பயன்படுத்துகின்ற பொருள்களுக்கு, அதிகமாகப் பயன்படுத்துகின்ற அத்தியாவசியப் பொருள்களுக்கு 8 சதவீதம் வரி விதிப்பதை 3 சதவீதமாக குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாநில ஆட்சித் தலைவர்கள் மற்றும் சில மானியக் கோரிக்கைகள் பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக எங்களுடைய கருத்து என்னவென்றால் நமது நாட்டிற்கு கவர்னர் பதவி தேவையில்லை என்பது. கவர்னர் பதவி என்பது இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல; பல்வேறு மாநிலங்களில், குறிப்பாக காங்கிரஸ் அல்லாத மாநிலங்களில் தொல்லை கொடுப்பதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகிற ஒரு பதவியாக இருக்கிறது. அதுபற்றி நமக்கு கடந்த கால அனுபவம் இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. ஏழை எளிய மக்கள் வரிப் பணத்திலிருந்து கோடிக்கணக்கான ரூபாயை கவர்னர் பதவிக்குச் செலவிடுகிறோம். அந்தப் பதவி நம்முடைய நாட்டுக்குத் தேவையில்லை. அந்தப் பதவியை நீக்குவதற்கான முயற்சியில் இந்த சர்க்கார் ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்லாமல், எந்த மாநிலத்திலும் மக்கள் குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு இந்த கவர்னர் பதவி உதவி செய்வதாக இல்லை. ஆகவே, தமிழ்நாட்டிலே மட்டுமல்லாமல் இந்த இந்திய நாட்டிலே கவர்னர் ஆட்சி முறை கூடாது என்ற முயற்சியை எடுக்க தமிழக அரசு முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போன்று அமைச்சர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சம்பந்தப்பட்ட மானியக் கோரிக்கை வருகிறது. எனக்கு முன்னால் முன்னாள் சபாநாயகர் அவர்கள் சில கருத்துக்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அமைச்சர்களுக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கடிதம் எழுதினால் அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பதற்குக் கூட பதில் வருவதில்லை. குறிப்பாக எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு—மோர்தானா அணையைக் கட்ட வேண்டுமென்று முன்னாள் அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி செய்தார்கள்—இன்றைக்கு கலைஞர் ஆட்சி வந்திருக்கிறது. தொடர்ந்து

[திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்] [1989 ஏப்ரல் 26]

முயற்சி செய்து, அந்த அணையைக் கட்ட வேண்டுமென்று கடிதம் எழுதினேன். அதே கடிதத்தை மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நான் அனுப்பி இருக்கிறேன். ஆனால் இன்னும் பதில் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மோர்தானா நதியினைப் பற்றி எனக்குக் கடிதம் எழுதினார்கள். நானே அவரை நேரில் பார்த்து இந்தத் திட்டம் வரும் என்று சொல்லிவிட்டேன். எனவே மேலும் இதற்காக அஞ்சல் தலையை ஒட்டுவது அரசாங்கத்திற்கு சிக்கனம் இல்லை என்பதால் தான் எழுதவில்லை. கூடுமானவரையில் பதில்களை அனுப்பி இருக்கிறேன்.

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதே போன்று மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் பேராசிரியர் அவர்களுக்கும் நான் ஒரு கடிதம் எழுதி இருக்கிறேன். சென்ற ஆட்சிக் காலத்தில் வடாற்காடு மாவட்டம், தர்மபுரி மாவட்டம் ஆகிய இரண்டையும் இணைத்து, அவை பின்தங்கிய பகுதிகள் என்பதால் காட்பாடியைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு ஒரு பல்கலைக் கழகம் அமைக்க வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு, நிலங்களை எல்லாம் ஆர்ஜிதம் செய்ய முயற்சி செய்யப்பட்டு அதற்காக பொறியியல் கல்லூரியில் அதிகாரிகள் எல்லாம் நியமிக்கப்பட்டு வேலைகள் நடைபெற்றன. ஆனால் கடந்த மூன்று நான்கு ஆண்டு காலமாக அந்த வேலைகள் நடக்கவில்லையே.....

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது நல்ல கோரிக்கை. எனவே இதை மீண்டும் அவர்கள் வலியுறுத்தி எழுத வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள நிலைமை குறித்து கல்வி அமைச்சருக்குக் கடிதம் எழுதி இருக்கிறேன். குடியாத்தம் நகராட்சி நலிவுற்ற நகராட்சி. ஆசிரியர்களுக்கும், ஊழியர்களுக்கும் பணம் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகவே அங்கே உள்ளமேல் நிலைப் பள்ளியை அரசின் கல்வி இலாக்காவே எடுத்துக் கொண்டு அவர்களுக்கு ஊதியம் வழங்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடந்த முறை அதாவது 1980-84 ஆம் ஆண்டு நான் உறுப்பினராக இருந்தபோதே அதை வலியுறுத்தி இருக்கிறேன். அதை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். அதற்கும் அப்போது பதில் இல்லை. இதை எல்லாம் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் அமைச்சர்களுக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எழுதுகிற கடிதங்களைப் பார்த்து, இலாக்காபூர்வமாக எடுக்கப் படுகின்ற நடவடிக்கைகள் குறித்து அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க

1989 ஏப்ரல் 26] [திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

வேண்டும். ஆப்படி தெரிவித்தால்தான் தொகுதியிலே நாங்கள் வேலை செய்வதற்கு உதவிகரமாக இருக்கும். இவைகளை அரசு கவனிக்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு இருக்கிற மாவட்ட நிர்வாக நிலைமையை எடுத்துக் கொண்டால் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்கள் முறையாக நடக்கவில்லை. அவை முறையாக நடக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். அங்கே நிறைவேற்றப்படுகின்ற தீர்மானங்களை அமல்படுத்துவதற்கு மாநில அரசு முன் வர வேண்டும். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் அங்கே நிறைவேற்றிய தீர்மானங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு என்னென்ன செய்தார்கள் என்பதை அந்த மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் தமிழ் தெரிந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளை மத்திய அரசு அனுமதித்தாலும் கூட அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளை மாநில மட்டத்தில் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களாக இருப்பவர்கள் மக்களிடம் அன்றாடம் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற முக்கியமான பணியைச் செய்பவர்கள். எனவே அந்த இடங்களில் தமிழ் தெரிந்தவர்களையே நியமிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நம்முடைய மாநிலத்தில் புதிய ஆட்சி பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு நலிவுற்ற மக்களுக்காக பல்வேறு நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றுகின்ற வகையில் அறிவிப்புகளைச் செய்திருக்கிறோம். ஆனால் அவற்றை நிறைவேற்றுகின்ற ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மாவட்டத்தினுடைய தாலுகா அலுவலகத்திலும் சரி, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் அலுவலகத்திலும் சரி இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது. தீவிரத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவி மற்றும் பல்வேறு பகுதியினருக்குச் சலுகைகள் எல்லாம் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிலைமையில் அவை மக்களைச் சென்று அடைய வேண்டும் என்பதற்கான உத்தரவாதமான ஏற்பாடு தற்போது இல்லை. எனக்குத் தெரிந்த வரையில் வருவாய்த் துறையில் 3,000-க்கு மேற்பட்டவர்கள் கடந்த 6 மாதங்களுக்கு முன்பு வேலையில் இருந்து பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு முழுவதும் இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது என்று பத்திரிகைகளில் கூட எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலைமையைப் போக்கி உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தட்டெழுத்தர்கள், சுருக்கெழுத்தர்கள், இளநிலை எழுத்தர்கள் போன்ற 3,000 பேர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களில் கடந்த 25-6-1984 தேதி வேலை செய்தவர்கள் எல்லாம் நிரந்தரமாக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் அதற்கு

[திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்] [1989 ஏப்ரல் 26]

முன்னாலே மூன்றாண்டுக் காலம் வேலை செய்திருந்தாலும் கூட இந்தக் குறிப்பிட்ட தேதியில் வேலை செய்யவில்லை என்பதால் ஆயிரக்கணக்கான பேர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்குக் கூட கடற்கரையில் அவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஊனமுற்றவர்கள், பெண்கள், திருமணம் ஆனவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். அவர்களை நிரந்தரமாக்க முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு அந்தக் குடும்பங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட நிலைமை பதிவுத் துறையிலே இருக்கிறது. தேர்வாணைக் குழுவிலே கூட அங்கே நடைபெறுகிற வேலைகளுக்கு ஏற்கெனவே இளநிலை எழுத்தர்கள் இருந்தார்கள். அந்தப் பதவிகளை எல்லாம் காலி செய்து விட்டு இப்போது எம்.ஏ., பி.ஏ. படித்தவர்களை எல்லாம் 15 ரூபாய் கூலியிலே தற்காலிகமாக வேலை வாங்குகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இப்படி பல்வேறு துறைகளில் உள்ளவர்களை நிரந்தரமாக்குவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் வாரத்திற்கு ஒரு முறை அதாவது திங்கட்கிழமைதோறும் மனுநீதி நாளை நடத்துகிறார்கள். அந்த நாட்களிலே கட்டாயமாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் தலைநகரிலிருந்து மக்களுடைய மனுக்களை வாங்கி அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பதை அந்த மக்களுக்குத் தெரிவிக்கிற வகையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பல்வேறு நேரங்களில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் இருப்பதில்லை. அவர்களுடைய நேர்முக உதவியாளர்களோ அல்லது மற்றவர்களோதான் அங்கே இருக்கிறார்கள். அது போதாது. அவர்கள் இருப்பதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

(நண்பகல் 12.00)

அது போலவே, பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு ஓய்வுதியம் சம்பந்தமாகவும், அரசு ஊழியர்கள் மற்றவர்களுக்குக் கடன் கொடுப்பது சம்பந்தமாகவும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அரசு ஊழியர்கள் வீடு கட்டுவதற்கு கடன் கோருகின்றார்கள். அவர்களுக்கு உரிய நேரத்திலே கிடைக்காமல் கால தாமதம் செய்யப்படுகிறது. ஆனால் அரசிலே இருக்கின்ற உயர் அதிகாரிகளுக்கு மட்டும் கடன்கள் அவ்வப்போது வழங்கப்படுவதாக புகார்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே ஊழியர்கள் அத்தகைய கடன்களைக் கேட்கின்றார்கள் என்றால், அவர்களுக்கும் போதிய நிதி ஒதுக்கி ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 26] [திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

ஆக இத்தகைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவதன் மூலமாக குறிப்பாக நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புவது, அரசு பல்வேறு நலத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதாக அறிவித்திருந்தாலும், அதை அமல் ஆக்க வேண்டிய அரசு ஊழியர்களை பல்வேறு இலாக்காக்களிலே நியமிப்பது மூலமாகத்தான் மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்கும். அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்கு வாய்ப்பு அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஓய் வெங்கடேஸ்வர திங்கிதர் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரி, மாநில மாவட்ட நிர்வாகம் மற்றும் பென்சன் ஆகிய இந்த மானியக் கோரிக்கைகளிலே நான் சில கருத்துக்களைக் கூற முன் வருகிறேன். விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரைக்கும் ஏற்கெனவே முதலிலே வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே திரு. இராசகோபாலாச்சாரி அவர்கள் ஒரு பைசா வரி போட்டார்கள். சேலத்திலே புரோஹிபிஷன் கொண்டு வந்தார்கள். முதன் முதலிலே கொண்டு வந்தார்கள். இதிலே என்னவோ பெரிய ரெவின்யூ குறைந்து விடுமோ என்று, அந்த ரெவின்யூவை ஈடுகட்டுவதற்கு ஒரு பைசா, அப்போது ஒரு ரூபாய் என்றால் 192 பைசாதான், அந்த 192 பைசா ஒரு ரூபாய்க்கு இருக்கும் போது, ஒரு பைசா வரி போட்டார்கள். அன்றைக்கே அப்படியிருக்கும்போதே போடக் கூடாது, அப்படி, இப்படி என்று சொன்னார்கள். அப்போது காமதேனு என்று சொல்வார்கள். கலியுக காமதேனு என்று இந்த காலத்திலே சொல்லலாம். அந்த யுகத்திலே காமதேனு இருந்தது. இப்போது சேல்ஸ்டாக்ஸ் என்பது ஒரு வரப்பிரசாதமாகவே ஆகி விட்டது. இப்போது வரியே போட வேண்டியதில்லை. விலைவாசி ஏறி, ஏறி, ஏறி இன்னும் ஏறிக்கொண்டே இருக்கின்றது. உங்களுக்கு வருமானம் இருக்கிறதா என்று பாருங்கள். நீங்கள் பர்சென்டேஜ் கணக்கிலே கூட ஏற்ற வேண்டியதில்லை. விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டே இருக்கின்றது. இன்றைக்குக் கூட போட்டு இருக்கின்றார்கள். அரிசி விலை ஏறிப்போயிற்று. வெல்லம் விலை ஏறிப் போயிற்று என்று சொல்கின்றார்கள். எழுந்து பேசலாம் என்று நின்றேன். சபாநாயகர் உட்கார் என்று சொல்லி விட்டார். இதிலே இரண்டு பேர் அதே வார்த்தைகளைச் சொன்னால், எழுந்து பேசுங்கள் என்று சொல்கிறார். எங்களைப் போன்றவர்கள் இந்த பக்கம் பேச வேண்டும் என்றால், சரி உட்காருங்கள் அப்புறம் பேசிக் கொள்ளலாம் என்கின்றார்கள். இன்றைக்கு விலை ஏறிக் கொண்டிருக்கின்றது. அண்டை மாநிலங்களிலே கேரளத்திலே ரூ. 7 அரிசி விலை என்று சொல்கின்றார்கள். நம் ஊரிலேயே ரூ. 7 அரிசி விலை இருக்கிறது. வெல்லத்திற்கு ரூ. 7 என்று விலை இருக்கிறது. இன்றைக்குத் தேவையான அத்தியாவசிய பொருள்கள் விலை ஏறிக்கொண்டே இருக்கின்றது. அத்தியாவசியப் பொருள்களுக்கு மட்டுமல்ல, இதர பொருள்களுக்கும்

[திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்] [1989 எப்ரல் 26]

ஏறிக்கொண்டேதான் இருக்கிறது. கணக்கில்லாமல் ஏறிக்கொண்டே போகிறது. அப்படி ஏறும்போது தானே விற்பனை வரியானது நிறைய ஏறிவிடும். நான் நினைக்கிறேன் 18 கோடி ரூபாய் என்று நினைக்கிறேன். திரு. இராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் இருக்கும்போது போட்ட வரியானது ரூ. 18 கோடிதான். அது இன்றைக்கு 1300 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வந்திருக்கிறது. நாம் வரி போட வேண்டியதில்லை. நாங்கள் 1967 ஆம் வருடத்திலே காங்கிரஸ்காரர் அப்படி இருந்தபோது 146 கோடி ரூபாய்தான் வரி இருந்தது. அதுவும் பட்ஜெட் தொகையே ரூ. 146 கோடிதான் இன்றைக்கு அதுவே ரூ. 3,500 கோடி முதல் ரூ. 4,000 கோடி அளவுக்கு போய் இருக்கிறது. அதனாலே விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போகிறது. அதனால் வரி வசூல் இருக்கிறது பாருங்கள். சோதனைச் சாவடி என்று வைத்திருக்கின்றார்கள். அந்த சோதனைச் சாவடிகளிலே எதையோ சோதனைப் பண்ணுகிறார்கள். ஏதோ ஐந்துக்கு இரண்டு அளவுக்கு பழியில்லாமல் சோதனைச் சாவடியிலே சோதனை பண்ணுகின்றார்கள். வருகின்றவர்களிடம் பணம் இருந்தால் அந்த சோதனையும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த சோதனை நடத்துவதால் அவர்களுக்கும் வருமானம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆக அந்த வருமானம் மட்டுமல்லாமல் வேறும் வரும். இந்த வரி ஏமாற்றுகின்றவர்கள் இருக்கின்றார்கள். அதை சரியான முறையிலே சோதனை பண்ணி, அந்தக் கணக்கை ஆய்வு பண்ணினால், அந்த வரியை கணக்குப் பண்ணினால், ரூ. 3,500 கோடி அளவுக்கு வரமுடியும். வேறு வரியும் போடவேண்டியதில்லை. நம்முடைய நாட்டிலே சென்ட்ரல் வரியாக, இன்கம் டாக்ஸ் வருகிறது, ஸ்டேட்டிலே சேல்ஸ்டாக்ஸ் வருகிறது. இதை நாம் சரியான முறையிலே வசூல்பண்ணினால் போதும். நாட்டிலே ரொம்பப் பேர்கள் ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் மட்டும் என்ன பண்ணுவீர்கள் என்று கேட்கலாம். எனக்கும் அந்த மாதிரி வியாபாரம் இருந்தால் நானும் ஏமாற்றத்தான் நினைப்பேன். அது மனித சபாவம். இதையெல்லாம் சர்க்கார்தான் கண்காணிக்கவேண்டும். ஆங்காங்கே ஆபீசர்கள், சேல்ஸ்டாக்ஸ் ஆபீசரிலேயிருந்து, ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர் வரையில் சரியான முறையிலே வசூல் பண்ணவேண்டும்.

அடுத்து பீடி இலை பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். சிலவற்றிற்கு வரி தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இந்த பீடி இலைக்கு வரி போட்டிருக்கின்றார்கள். அதைப்பார்க்கும்போது கொஞ்சம் மனக்கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. பீடி இலை பற்றி சொல்கின்றார்கள். இடது கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். பீடி இலை பயன்படுத்துபவர்கள் சாமான்ய ஏழைதான். சிகரெட் பெரிய பணக்காரன்தான் பயன்படுத்துவார்கள். காரிலே போகின்றவர்கள் ஏரோபிளேனில் போகின்றவர்கள் பயன்படுத்துகிறார்கள். பர்ஸ்ட் கிளாசிலே போகின்றவர்கள் பயன்படுத்துவார்கள். ஏ.சி.யில் போகின்றவர்கள் பயன்படுத்துவார்கள். அதுவும்

1989 ஏப்ரல் 26] [திரு. ஜி. வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

உயர்ந்த சிகரெட்தான் பிடிப்பார்கள். பீடி பிடிப்பவர்கள் ஏழை தான். கொஞ்சநஞ்சம் பேர்கள் அதிலே போகிறார்கள். கொஞ்சம் என்ன, நிறையவே பாதிப்பு ஏற்படும்.

அடுத்து, ரப்பர் பொருட்களைப் பொறுத்தவரையில் வரி விதிப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்தில் ஒன்றி ரண்டு தொழிற்சாலைகள்தான் இருக்கின்றன. இந்த ஒன்றி ரண்டு ரப்பர் சம்பந்தப்பட்ட தொழிற்சாலைகளும் கூட இந்த வரி விதிப்பினால் பாதிக்கப்பட்டு மூடப்படுகிற நிலைமை கூட ஏற்படலாம். இந்தத் தொழிற்சாலைகள் சம்பந்தப்பட்ட தொழில் நுட்பங்களை எல்லாம் பாரினுக்கு போய் தெரிந்து வந்து இங்கே அவற்றை அமைத்திருக்கிற காரணத்தால்தான் நம்மைப் போன்றவர்கள் சொகுசாக உட்காரவும், தூங்குவதற்கும் அந்தப் பொருட்களை நாம் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு இந்தப் பொருட்களை சோம்பேறிகள் எல்லாம் பயன்படுத்தும் நிலை இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். இதன்மூலம் சில லட்சம் ரூபாய்தான் வரியாக வருகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். பொதுவாக இதற்காக வரி விதிப்பதை நான் வரவேற்றாலும் இது குறித்து ஒன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய பக்கத்து மாநிலங்களான ஆந்திராவிலும், கர்நாடகாவிலும் இத்தகைய தொழிற்சாலைகள் இருக்கும் நிலையில் அங்கே எல்லாம் இதுபோல் அவர்கள் வரி விதிக்கவில்லையென்றால் வியாபாரிகள் போட்டி மனப்பான்மையுள்ள நிலையில், விலையில் அல்லது வரி விகிதத்தில் இருக்கிற வித்தியாசத்தை கம்பேர் பண்ணி கேயுள்ள நிலையை வரவேற்க மாட்டார்கள். இது குறித்தும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தலைக்கவசத்திற்கு வரி விதித்திருக்கிறார்கள். தலைக்கவசம் பற்றி இங்கே காலையில்தான் விவாதம் நடைபெற்றது. வரி போட்டிருக்கிற காரணத்தால், அரசுக்கு வருமானம் வராமல் போய்விடுமோ என்கிற காரணத்திற்காக அரசு தலைக்கவசத்தை எடுக்க தயங்குகிறதோ என்கிற சந்தேகம் எனக்கு இருக்கிறது. அதை எடுப்பதா வேண்டாமா என்பதுபற்றி முடிவு செய்ய குழு அமைக்கப்பட்டிருப்பதாக கூட தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையில் இப்போது திடீரென்று தலைக்கவசத்திற்கு வரி போட்டு விட்டு, தலைக்கவசம் இனிமேல் வேண்டியது இல்லை என்று அறிவித்து விட்டால் இந்த வரி போட்டதற்கு வேல்யுலே இல்லாமல் போய்விடும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

அடுத்து, கையினால் செய்யப்படும் சோப்புக்கு வரி இல்லை. ஆனால் பெரிய அளவில் தயாரிக்கப்படுகின்ற மைசூர் சேன்ட்ல், ரக்சோனா, லிரில் போன்ற சோப்புக்கு வரி போடுகிறோம். அவர்கள் இந்தமாதிரி சோப்புக்களை கோடிக்கணக்கில் தயாரிக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி சோப்புகளை அவர்கள் கையினால் செய்து சப்ளை செய்தால் ஜனங்களின் தேவையை பூர்த்தி செய்யமுடியாது. பொதுவாக நாம் பார்க்கிறோம். கடைகளில் போய் சோப்பு வாங்குகிறவர்கள், கைனால் செய்த சோப் கொடு

[திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர துட்சிதர்] [1989 ஏப்ரல் 26]

என்று கேட்பதில்லை. கேரளா சேன்ட்ஸ், மைசூர் சேன்ட்ஸ், போன்ற சோப்புக்களைத்தான் பெரும்பாலும் கேட்கிறார்கள். எங்களைப் போன்ற துப்பட்டி கட்டியிருக்கிற ஒரு சிலர்தான் கையினால் செய்த சோப்பை கேட்டு வாங்குகிறார்கள். இன்றைக்கு இண்டுஸ்தான் லிவர், காட்ரஜ், மைசூர் சேன்ட்ஸ் போன்ற சோப்புகளை கோடிக்கணக்கில், பெரிய அளவில் தயார் செய்கிறார்கள். அது அதிக மணம் என்பதால் எல்லோரும் வாங்குகிறோம். அதன் வாசனையக்காக எல்லா பெண்களும், ஆண்பிள்ளைகளும், ஏன் என்னைப் போன்ற கிழவர்களும் வாங்கி பயன்படுத்துகிறோம். (சிரிப்பு) ஆகவே, சேர்ப்புக்கு போட்டிருக்கிற வரியை வித்திரா பண்ண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஓட்டல் பொருள்களுக்கு எல்லாம் விற்பனை வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நான் 2 ரூபாய்க்கு காலையில் சாப்பிட்டேன். அதற்கு 50 காசு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். ஆக, நாமே இன்றைக்கு அரசுக்கு லட்சக்கணக்கில் வரி கொடுக்கும் நிலையில் நம்முடைய சம்பளத்தை எல்லாம் உயர்த்துவதாக அறிவித்திருப்பதையும் இங்கே குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். இருந்தாலும் இதனால் அதிகமாக பாதிக்கப்படுவது சாதாரண மக்கள்தான். அந்தக் காலத்தில் 100 ரூபாய்க்கு விற்பனையானது என்றால் இந்தக் காலத்தில் லட்சக்கணக்கில் வியாபாரம் நடக்கிறது.

அடுத்து, ஒரு காலம் பெட்ரோல் 14 அணாவுக்கு நான் வாங்கியிருக்கிறேன் அந்தக்காலத்தில். ஆனால் இப்போது லிட்டர் ஒன்றுக்கு 10 ரூபாய்க்கு மேல் விற்கிறது. காரணம் இன்றைக்கு இரண்டு சக்கர வண்டிகள் எல்லாம் பெட்ரோலில்தான் ஓடுகின்றன. பொதுவாக கம்பெனிகள் பயன்படுத்துகின்ற பெட்ரோலுக்கான வரியை உயர்த்த வேண்டியதுதான். அதாவது சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட், ஸ்டேட் கவர்ன்மென்ட், அண்டர் டேக்கிங்ஸ், கம்பெனிகள் இப்படிப்பட்ட துறைகளில் எல்லாம் பெட்ரோலைப் பயன்படுத்தும் நிலை ஒரு புறத்திலும், இரண்டு சக்கர வண்டிகளுக்கு பெட்ரோலை பயன்படுத்துவது இன்னொரு புறமும் இருக்கிறது. இரண்டு சக்கர வண்டி ஓட்டுகிறவர்களுக்கு எந்தவிதமான சிரமமும் இல்லாமல் இருக்கும் வகையில் இதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும். வேகமாக அலுவலகத்திற்குச் சென்று பணி செய்வதற்கு இரண்டு சக்கர வண்டிகளைப் பயன்படுத்தும் நிலையில், லட்சக்கணக்கானவர்கள் இந்த வண்டிகளை ஓட்டிக்கொண்டிருக்கும் நிலையில், இதர மாநிலங்களில் இதற்கு சலுகைகள் கொடுத்திருப்பது மாதிரி நம்முடைய மாநிலத்திலும் சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கடைகளுக்கு வணிகவரி அதிகாரிகள் போய் வியாபாரிகளை அச்சுறுத்துகிறார்கள். விற்பனை வரி ஆபீசர் வருகிறார் என்று சொன்ன உடனேயே வியாபாரிகளுக்கு பிளட்பிரசர் வந்து விடுகிறது. சின்னக் கடைகளில் கூட அவர்கள் சென்று

1989 ஏப்ரல் 26] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

கணக்கைக் காட்டு, இருப்பைக் காட்டு என்று கேட்கிற நிலையும்தான், சாதாரணமாக 5 ஆயிரம், 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு வியாபாரம் நடைபெறுகின்ற கடைகளில் கூட சென்று இம்மாதிரி அவர்கள் அச்சுறுத்தும் நிலையிருப்பதால், ஏதாவது பெறுவதற்காக இப்படி அவர்கள் செய்வதால், அவர்களுக்குப் பொதுவாக ரொம்ப தொந்தரவாக இருக்கிறது. இதனால் இப்பிரச்சினை முடிகிற வரையில் வியாபாரிகளால் நிம்மதியாக இருக்க முடியவில்லை. வருமான வரித் துறையில் உள்ள அதிகாரிகளுடைய தொந்தரவு, சோதனைக் கூடங்களில் தொந்தரவு இல்லாமல் இருந்தால், நல்லது. ஜனங்களுக்கு நல்லது, சர்க்காருக்கு நல்லது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

அடுத்து இன்றைக்கு 15 இலாக்காக்கள் குறித்த மானியக் கோரிக்கைகள் வந்திருக்கின்றன. அத்தனையும் முதலமைச்சர் இலாகாக்கள் என்று நினைக்கிறேன். எல்லாம் மாண்புமிகு திரு. கணேசன் அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர் எல்லாவற்றையும் வாசித்துவிட்டார். இதற்கு 3 நாட்கள் கொடுத்திருக்க வேண்டும். இத்தனை மானியங்களுக்கும் 3 நாட்கள் கொடுத்திருக்க வேண்டும். அரைகுறையாகச் சொன்னால் என்ன பிரயோசனம்? எந்தப் பிரயோசனமும் இல்லை.

அடுத்ததாக மாவட்டம் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். மாவட்ட நிர்வாகம் என்பது கிராமங்களிலிருந்து ஜில்லாவரை இருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் பெரிய பெரிய மாவட்டங்களாக இருந்தது. இப்போது பெயர் வைப்பதற்கு மாவட்டங்களைப் பிரிக்கிறார்கள் கிராம நிர்வாகத்தில் ரொம்பக் கஷ்டம் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே கிராமங்களில் அவர்கள் இருந்தார்கள். பஞ்சாயத்தில் 100-ரூபாய்வரை விசாரிக்கலாம். கிரிமினல் கேஸ் வரையில் எல்லாம் தெரிந்திருந்தது. வெளி நாட்டிலிருந்து ஒருவன் வருகிறான் என்றால், ஒரு குற்றவாளி வருகிறான் என்றால் உடனே கிராமத்திற்குத் தெரியும். கிராம முனிசிப்புக்குத் தெரியும், தலையார்க்குத் தெரியும். உடனே பிடித்துக் கொடுத்துவிடுவார்கள். அதற்கு போலீஸ் வேண்டாம். ஈஸ்ட் இந்தியா கம்பெனி காலத்தில் ஏற்பட்ட கிராம நிர்வாகம், நூற்றுக் கணக்கான வருடங்களாக நல்லபடியாக நடந்து வந்தது. எந்தவிதமான புகாரும் இல்லை. எந்தக் காரணத்தாலோ, ஒரே நாளில் ஆர்டர் போட்டு, அர்த்த ராத்திரியில் அவர்களிடமிருந்த கட்டுகளை எடுத்துச் சென்று விட்டார்கள். அந்தக் கட்டுகளை வைத்து ஊறுகாய் போடுவதா? ஒரே நாளில் கிராம நிர்வாகத்தை ஒழித்து அர்த்தராத்திரியில் அவர்களிடம் இருக்கிற கணக்குகளை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டார்கள். அதுமாதிரி பாவம் ஒன்றும் கிடையாது. அவர்கள் என்ன தப்பு பண்ணினார்கள். கணக்குப் பிள்ளை லஞ்சம் வாங்கினாரா, தலையாரி லஞ்சம் வாங்கினாரா, முன்சீப் லஞ்சம் வாங்கினாரா என்று கண்டுபிடித்தீர்களா? நான் 12-1/4 ரூபாய்க்கு கிராம உத்தியோகம் பார்த்திருக்கிறேன்.

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்] [1989 ஏப்ரல் 26]

ஸ்ரீரங்கத்திற்கும் திருவாணைக்கோயிலுக்கும் சேர்த்துப் பார்த்திருக்கிறேன். தலையாறிக்கு 7-1/4 ரூபாய் சம்பளம். அவன் சந்தோஷமாக இருப்பான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் முன்னாள் கிராம அதிகாரியாகப் பணியாற்றினீர்களா? அதனால் தான் நீண்ட நேரம் பேசுகிறீர்கள்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : தகவல்களைச் சொல்லித்தான் ஆக வேண்டும். அதைச் சொன்னால்தான் உங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். அந்தத் தகவல்கள் சிலருக்குத் தெரியாது. நம்மைப் போகச் சொன்னால்தான் தெரியும். எங்களுக்குத் தெரிகிறது. கர்நாடகாவில் கவர்னர் கலைத்து விட்டார். இன்றைக்கு கவர்னர் வேண்டாமென்று சொல்லுகிறோம் நாங்கள். தூக்கு தண்டனை கொடுத்தவனுக்கு, ஐயா, தூக்கு போடப் போகிறோம், உங்களுக்கு என்ன வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். உங்களுக்கு சர்க்கரைப் பொங்கல் வேண்டுமா, பெண்டாட்டியைப் பார்க்க வேண்டுமா, பிள்ளைகளைப் பார்க்க வேண்டுமா என்று கேட்கிறார்கள். இப்போது அரசியலுக்குச் செல்லக்கூடாது. அதைச் சொன்னால் சர்ச்சை வந்துவிடும். அப்படிச் கேட்கக்கூட நேரமில்லை. திரு. சஞ்சீவ ரெட்டி அன்றைக்குச் செய்தார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. சுந்தரதாஸ் அவர்கள் வந்துவிட்டார்கள். வெளியே இருந்தார்கள், அவரை வரவழைத்துவிட்டீர்கள்.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : தலைவரவர்களே. வெளியே இருந்து கேட்டேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மானியக் கோரிக்கையிலே பேசுகிறாரா அல்லது கர்நாடக அரசினுடைய அரசியல் பேசுகிறாரா என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தீட்சிதர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லையென்று சொன்னால், அதை அவைக் குறிப்பிவிருந்து நீக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : கவர்னர், அவர் எழுதாமல் யார் எழுதியிருப்பார்கள்? இது ஊழலாக இருக்கிறது, இதில் ஓட்டை இருக்கிறது, இதில் உடைசல் இருக்கிறது என்று வேறு யார் எழுத முடியும்? கவர்னர்தான் எழுதியிருக்க வேண்டும். இதை வைத்துக்கொண்டுதான் கலைத்தார்கள் என்று சொல்லுகிறோம். எனவே நம்முடைய நாட்டுக்கு கவர்னர் தேவையா? தி.மு.க., அண்ணா தி.மு.க. எல்லாம் ஒன்றாக இணைந்திருந்தபோது கவர்னர் வேண்டாமென்று அறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இது தேவையா? இதிலே கொஞ்சநஞ்சமா செலவாகிறது? எத்தனையோ நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கரை வளைத்துக்கொண்டு,

1989 ஏப்ரல் 26] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

கவர்னர் மானிகைக்குப் போனாலே கால் வலிக்கும், என்னைப் போன்ற கிழவர்கள் போய் வந்தால் கண்டிப்பாக கால் வலிக்கும்.

திரு. உ. ரா. வரதாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றைய மானியக் கோரிக்கைகளில் மாநில ஆட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு ஆகிற செலவும் அடங்கும். ஆகவே மாநில ஆட்சித் தலைவருடைய அந்த அதிகார வரம்புகளைப் பற்றிய பிரச்சினைகளையும் இங்கே மானியத்தை ஒட்டிப் பேசுவதற்கு இருக்கிறதென்பதை நான் அவையினுடைய கவனத்திற்கும், குறிப்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுந்தரதாஸ் அவர்களுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டு வருகிறேன்.

திரு. மா. சுந்தரராஸ் : துணைத் தலைவரவர்களே, மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள் பற்றிப் பேச முடியுமே தவிர, ஆளுநர் பற்றிப் பேச இந்த டிமானிடில் இடமில்லை.

திரு. எல். கணேசன் : (முதலமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்) : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய உறுப்பினர் தெரிந்து கொண்டு பேச வேண்டும். அந்த மானியக் கோரிக்கையினமீதும் இன்று விவாதம் நடக்கிறது. ஆளுநர் அவர்கள் பற்றியும் பேசலாம். அதிலேயும் அவர் மிக கண்ணியமாகவே, “வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்டார்கள் திடீரென்று, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை வேலைநீக்கம் செய்தால்தான் உங்களுக்குத் தெரிகிறது” என்று சொன்னார்கள். கிராம அதிகாரிகளை வேலைநீக்கம் செய்ததைப் பற்றி குறிப்பிட்ட போது, அதிலே சிலர் குறுக்கிட்ட போது, உங்களை வேலைநீக்கம் செய்தால் எவ்வளவு சங்கடப்படுவீர்கள் என்பதற்காகச் சொன்னேன் என்று சொன்னார்கள். அவ்வளவுதான், இங்கே கவர்னர் பற்றி ஒன்றும் பேசவில்லை. ஆகவே அவர் பேசலாம்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பாராளுமன்றத்தில் நேற்றைய தினம் கூட ஆளுநருடைய பதவி நீக்கம் கோரும் தீர்மானம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே விவாதிப்பதில் தவறு கிடையாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : அதே மாதிரி கிராம அதிகாரிகள் இருந்தார்கள். நம்முடைய மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஆயிரக்கணக்கான கிராம அதிகாரிகள் இருந்தார்கள். அவர்களெல்லாம் மந்திரிகள் தேவையில்லை, கலெக்டர்கள் தேவையில்லை, டெபுடி கலெக்டர்கள் தேவையில்லை, தாசில்தார்கள் தேவையில்லை என்கிற அளவுக்கு அவர்களே ஆண்டு கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களையெல்லாம்

[திரு. வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்] [1989 ஏப்ரல் 26]

ஒரு நாள் போகச் சொல்லிவிட்டார்கள். அடிப்படை கிராம நிர்வாகம் என்பது கலெக்டர் வரை இருக்கிறது. இப்போது கலெக்டரைப்பற்றிப் பேச வேண்டியிருக்கிறது. தமிழ் தெரிந்தவர்கள்தான் கலெக்டர்களாக இருக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். நாம் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறோம். ஆனால் ஐ.ஏ.எஸ். பரீட்சையில் பார்த்தால் 700 பேர் பாஸ் செய்தவர்களில் 2 பேர்தான் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன காரணம்? நம் படிப்புக் கொள்கையில் ஏதேனும் தவறு இருக்கிறதா? சொல்லிக் கொடுக்கிறவர்கள் சரியாகச் சொல்லிக் கொடுப்பதில்லையா? பள்ளிகள், கல்லூரிகளில் சொல்லிக் கொடுப்பது சரியில்லையா? காரணம் என்ன என்று தெரிய வேண்டும். 2 பேர்தான் தேறி இருக்கிறார்கள் ஐ.ஏ.எஸ். பரீட்சையில் (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து உங்களைப் பேச அழைக்கப் போகிறேன். இப்போது உட்காருங்கள். அதற்குள் என்ன 'Point of order', தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

திரு. இரா. சொக்கர் : தவறான கருத்துச் சொல்லப்படுகிறபோது அதைச் சுட்டிக்காட்டும் உரிமைகூட இல்லையா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் பேசப் போகிறீர்கள். அவர் ஒன்றும் தவறாகச் சொல்லவில்லை. உட்காருங்கள். உங்களுக்கு வாய்ப்பு வழங்குகிறபோது நீங்கள் பேசலாம். உட்காருங்கள்.

திரு. இரா. சொக்கர் : தலைவர் அவர்களே, வாய்ப்பு மறுக்கப்படுகிறதே என்று வருந்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்கள் வாய்ப்பு வருகிறபோது மறுக்கலாம். உட்காருங்கள்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : நான்குட மறுக்க முடியும். மறுக்க வேண்டாம் என்றுதான் சும்மா இருக்கிறேன். மறுப்பதற்கு எனக்குக்கூட தெரியும். தமிழ்நாட்டில் மொத்தம் இத்தனை பேர் பாஸ் செய்திருக்கிறார்கள்—இத்தனை பர்சென்ட் பாஸ் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி மறுத்துக் கூறுங்கள் அல்லது அபிப்பிராயம் சொல்லுங்கள்—அது சரி. எனவே ஐ.ஏ.எஸ். தேர்வில் இந்தியா அளவில், தேஷன்ல் லெவலில் நம் மாகாணத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எவ்வளவு பேர்—எத்தனை பர்சென்ட் என்று பாருங்கள். குறைந்திருக்கிறது என்பதை நாம் ஒத்துக் கொண்டுதான் ஆக வேண்டும். அப்படி சரியான முறையில் தமிழகத்திலிருந்து அதிகம் பேர் ஐ.ஏ.எஸ். தேர்வில் தேர்வு பெறவில்லை என்றால் வெளியே இருந்துதானே கொண்டு வர வேண்டியிருக்கிறது. அப்படித்தான் வெளியி

1989 ஏப்ரல் 26] [திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வரதீட்சிதர்]

விருந்து கலெக்டர்களைக் கொண்டு வந்து இங்கே போடுகிறோம். அதற்குத் தேவை இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும் போது தமிழில் பேசுகிறவர்களைத் தான் போட வேண்டும் அப்போதுதான் நன்றாக இருக்கும் என்கிறோம். எனக்கு இங்கிலீஷ் தெரியாது. 8-வது, 16-வது படித்துவிட்டு இங்கே வந்து தமிழில்தான் பேசுகிறோம். எனவே தமிழ் தெரிந்த கலெக்டர்களைப்போட்டால் நாங்கள் ஒத்துக் கொள்கிறோம்...

திரு. எல். கணேசன் (முதலமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்): மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு தீட்சிதர் அவர்கள் தமிழ் தெரிந்தவர்களை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களாகப் போட வேண்டுமென்று பேசினார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களாக வருகிறவர்கள் ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகள் என்பது நமக்குத் தெரியும். அது அகில இந்திய கேடர். ஆனால் அப்படி தமிழ்நாட்டுக்கு வருகிற ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகள் இங்கே வந்த பிறகு தமிழ் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறார்கள். அதாவது “ஓர்க்கிங் நாலெட்ஜ் ஆப் தமிழ்” அதாவது குறைந்த பட்சம் தமிழைப் பேசி, நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடிய அளவுக்கு அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்ட பிறகுதான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். பெரும்பாலும் அவர்களாகவே கருத்தைச் சொல்லி விளங்க வைக்க முடிகிறது.

தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு சத்பதி என்பவர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக வந்தார். மிக நன்றாகத்தான் தமிழில் பேசினார். தமிழரைப் போல் பேசவில்லை என்றாலும், நன்றாகப் பேசுகிறார்கள். அந்த அடிப்படையில்தான் அவர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள்.

திரு. குமரி அனந்தன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் அவர்கள் பேசுகிற போது தமிழ்நாட்டிலிருந்து இருவர்தான் ஐ. ஏ. எஸ். தேர்வில் தேர்வு பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இது எல்லோருக்குமே இருக்கிற மனக்குறைதான். ஆனால் டெல்லியிலே இதைப் பற்றி விசாரித்தபோது ஐ. ஏ. எஸ். தேர்வுக்கு என்னென்ன பாடங்கள் — சிலபஸ்—வைக்கப்படுகின்றனவோ அவையெல்லாம் அங்கே பி. ஏ. எம். ஏ., பட்டப்படிப்பிற்கே வைத்து விடுகிறார்கள் — பக்கலைக் கழகத்திலேயே வைத்து விடுகிறார்கள் என்றும், எனவே ஏற்கனவே படித்த பாடமாக அவைகள் அவர்களுக்கு இருப்பதால் அவர்கள் வெற்றி பெறுவதற்கு அதிக வாய்ப்பு இருக்கிறது என்றார்கள். இதை நான் யு. பி. எஸ். ஸீயின் கேட்டு விட்டு பறகு சொல்லுகிறேன். எனவே நம் கல்வித் துறையும் அப்படிப்பட்ட திட்டங்களை வகுத்தால் நமது மாணவர்களும் ஐ. ஏ. எஸ். தேர்வில் அதிகமாக தேர்வடைவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும்.

[1989 ஏப்ரல் 26]

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர திட்சிதர் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போதே 4 பிள்ளைகளைப் பள்ளியில் சேர்த்தால் ஒருவன் அமெரிக்காவுக்குப் போகிறான்—ஒருவன் காலேஜுக்குப் போகிறான்—ஒருத்தன் பெயில் ஆகிறான். எல்லோருக்கும் ஒரே வாத்தியார்தான். ஒரே வகுப்பில் 10 பையன்கள் நன்றாகப் படிக்கிறார்கள். 10 பையன்கள் நடுத்தரமாக இருக்கிறார்கள். அதை யாரும் தவறு என்று சொல்ல முடியாது. ஒரு 10 பேர் எக்ஸ்டீம் நாலெட்டோடு இருக்கிறார்கள்.

அடுத்து கேளிக்கை வரி பற்றி சொல்ல வேண்டும். நேரம் இல்லை என்கிறார்கள். இப்போதே நாழியாச்சு என்கிறார்கள். எங்கள் ஸ்ரீரங்கமும் திருச்சியும் முனிசிபாலிடிகள். ஏற்கனவே இதில் ஸ்ரீரங்கம் முனிசிபாலிட்டிக்கு இவ்வளவு — திருச்சி முனிசிபாலிட்டிக்கு இவ்வளவு என்று பிரித்துக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது ஆடிட் காரணமாக பல லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்படாமல் நின்று போயிருக்கிறது. ஏற்கனவே எங்களுக்குப் பற்றாக்குறை. பற்றாக்குறை முனிசிபாலிட்டிக்கு இந்தப் பணமும் நின்றுப் போனால் என்ன ஆவது? எனவே அதைப் பார்த்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

இந்த சாதி சான்றிதழ், படிப்பு சான்றிதழ் பெறுவதில் பெரிய கஷ்டம் இருக்கிறது. மலை சாதியினர் வெகு சிறப்பாக வளர்ந்து இருக்கிறார்கள். இதைப் பயன்படுத்தி இதர சாதிகள் எல்லாம் நிறைய சாதி சான்றிதழ்கள் வாங்கி இருக்கிறார்கள். மலையிலே வாழ்கிற கொண்டா ரெட்டி தலையிலே குடுமிவைத்து இருப்பார்கள். காட்டு நாயக்கன் சாதியினரும் எப்படி எப்படியோ வாங்கி விடுகிறார்கள். அதை வந்து இப்போது கண்டு பிடித்த உடனே, இப்போது இந்த சான்றிதழ்களை வாங்குவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதைக் கண்டுபிடித்த உடனே 'இதை எப்படி வாங்கினாய், இதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பேன்' என்று சொன்னால் சான்றிதழ் கொடுப்பதற்கே கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதிலே பலரிடம் நீ என்ன சாதி, எப்படி இருக்கிறாய் என்று கேட்டால், எல்லோரும் ஒரே மாதிரி தான் இருக்கிறார்கள். நான் ஏதோ குடுமி வைத்து இருக்கிறேன். எல்லோரும் கிராப் வைத்து இருக்கிறார்கள், எல்லோரும் மீசை வைத்து இருக்கிறார்கள், எல்லோரும் கைலி கட்டுகிறார்கள், எல்லோரும் குழாய் போடுகிறார்கள். எல்லோரும் ஒரே மாதிரி இருக்கிறார்கள். இன்னாருதான் இன்ன சாதி என்று தெரியவில்லை. சாதியை ஒழித்து இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். அலங்காரத்தில் ஒரே நிறமாக இருக்கிறார்களேயொழிய, சாதி சான்றிதழ் பெறும்போது சலுகைகள் பெறும்போது நான் இன்ன சாதி என்று கேட்டு, நான் பேக்வேர்டு கிளாஸ், நீ அதற்கு கீழே உள்ள கிளாஸ், நான் அந்த கிளாஸ் அப்படி என்று முக்கால்வாசி முன்

1989 ஏப்ரல் 26] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

னேறுவது மாதிரி சொல்லமாட்டார்கள். நான் கூட ஒரு சான்றிதழ் வாங்கிக் கொண்டு போய்விட்டேன். அந்த சான்றிதழில் 'Not below the rank of Deputy Collector' என்று சொல்வதால் அவரிடமிருந்து அதை வாங்கி வருவதற்குள் பாதி உயிர் போய்விடுகிறது. அதனால் கஷ்டம் இருக்கிறது. இதில் ஏதாவது சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

நமது முதலமைச்சர் அவர்களுடைய நிர்வாகத்தில் குறைபாடுகளே வரக் கூடாது. அப்படி வந்தால் அவைகளை நிவர்த்திக்க முதலமைச்சர் அதற்குத் தயாராக இருக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு அளித்த நல்ல வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன்.

திரு. சம்சூதின் என்கிற கதிர்வன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இப்போது விற்பனை வரி மற்றும் மாவட்ட நிர்வாக மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் பேசுகிறேன். விற்பனை வரியிலிருந்து ஏறத்தாழ 17 பொருள்களுக்கு இன்றைய தினம் இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்காக முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கின்றேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 1974ஆம் ஆண்டு அன்று நெல்லைக்கு வந்திருந்த போது அங்கு ஒரு பொதுக் கூட்டத்திலே அவர்கள் பேசினார்கள். நெல்லை வியாபாரிகள் சங்கத்திலிருந்து அவருக்கு வரவேற்புக் கொடுக்கப்பட்டது. அந்தக் கூட்டத்தில் அவர்கள் பேசுகின்ற போது அங்கு வைக்கப்பட்ட முக்கியக் கோரிக்கையாக இருந்த பலமுனை வரி விதிப்பிலே இருந்து ஒருமுனை வரி விதிப்புக்கு ஆக்கிட வேண்டுமென்ற ஒரு வேண்டுகோளை விடுத்து இருந்தார்கள். அந்த நேரத்திலே அவற்றினை கொள்கை அளவிலே நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன்; மிக விரைவிலே இந்த பலமுனை வரி விதிப்பை மாற்றி ஒருமுனை வரி விதிப்பாக நான் ஆக்கிக் காட்டுகிறேன் என்று அன்றையதினம் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்கின்றபோது ஒரு உதாரணத்தைக் கோயில்டுக் காட்டினார்கள். முதலிலே சாம்பார் அளிக்கப்படும்; அதற்குப் பின்னால் ரசம் அளிக்கப்படும், அதற்குப் பின்னால் உங்களுக்கு மேர் கொடுக்கப்படும், கடைசியிலே பாயாசம் கொடுக்கப்படும் என்று வியாபாரிகளைப் பார்த்துச் சொன்னார்கள். இப்போது அந்த வியாபாரிகள் எல்லாம் மகிழ்ச்சி அடையத் தக்க அளவில் முதல் தடவையாக சாம்பார் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஏறத்தாழ 9 பொருள்களுக்கு பல முனை வரி விதிப்பிலிருந்து ஒரு முனை வரி விதிப்பாக மாற்றிக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இது முதல் அடையாளம். இதற்கு அந்த நெல்லை மாவட்டத்தில் இருக்கிற வியாபாரிகள் சங்கத்தின் சார்பாக நமது முதலமைச்சருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கின்றேன்.

[திரு. சம்சதின் என்கிற கதிரவன்] [1989 ஏப்ரல் 26]

எங்களது நெல்லை மாவட்டத்தில் அம்பை கல்விடைப் பகுதி களிலே அப்பளம் தயாரிக்கும் ஒரு குடிசைத் தொழிலில் விதவைப் பெண்கள் தான் மிக அதிகமாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே அந்த அப்பளம் தயாரிப்பதற்கு வரி விதித்தது கிடையாது; ஏன் அ.தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்திலே கூட வரி விதிப்பு இல்லை; ஆனால் இடைக் காலத்திலே வந்த கவர்னர் ஆட்சிக் காலத்திலே அந்த அப்பளத் தயாரிப்புக்கு வரி விதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இது ஆச்சரியப்படத்தக்க அம்சம். ஆனால் இன்றைய தினம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த விதவைப் பெண்களுடைய கண்ணீரைத் துடைக்கின்ற அளவுக்கு 2 லட்சத்திலிருந்து 3 லட்சத் திற்கு வரி விலக்கு வரம்பை உயர்த்தி இருப்பது குறித்து எனது மகிழ்ச்சியை அந்த வட்டார மக்கள் சார்பாக நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இருந்தாலும் முழு அளவுக்கு அந்த வரி விலக்கை அளித்தால் அந்த விதவைப் பெண்கள், கைம்பெண்களுக்கு உதவிகரமாக இருக்குமென்று நான் வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்தச் சென்னையிலே இருக்கின்ற தலைமைச் செயலக அலுவலர்களுக்கு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்தப் பதவியை ஏற்றவுடனே அந்தப் பணியாளர்கள் மீது வைத்திருந்த கடுமையான வேலை நீக்கத்தை நீக்கிவிட்டு, மீண்டும் வேலை வாழ்ப்பை அளித்திருக்கின்றார்கள். அந்தப் பணியிலே உள்ளவர்களுடைய சார்பாக நான் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மாவட்ட நிர்வாகம். பாளையங்கோட்டை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலக வளைவுக்குள்ளே நிறைய இடம் இருக்கிறது. அந்த இடத்தை விட்டுவிட்டு, இன்றைய தினம் பாளையங்கோட்டை, அதாவது நெல்லை மாவட்டத்தினுடைய தலைமையிடமாக இருக்கின்ற அந்தப் பகுதியில், நெல்லை மாவட்டத்தினுடைய அரசு அலுவலகங்களெல்லாம் பல்வேறு இடங்களிலே இன்றைய தினம் வடகைக் கட்டிடங்களிலேயிருப்பதைப் பார்க்கின்றோம். பொதுமக்கள் வந்தால், ஒரு அலுவலகத்திற்குச் சென்றால், மற்றொரு அலுவலகத்திற்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால் ஒரு மைல் செல்ல வேண்டும் ; இரண்டு மைல்கள் செல்ல வேண்டும். இப்படி பல தொல்லைகளுக்கு ஆளாகின்றார்கள். ஆகவே, இந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்திற்குள்ளே நிறைய இடமிருக்கின்ற காரணத்தினாலே அந்த இடங்களிலேயே அரசு அலுவலகக் கட்டிடங்கள் அனைத்தையும் கட்டிட வேண்டுமென்று நான் வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

இதே நிலைமைதான் தென்காசி தாலுகா ஆபீசிலேயும். தென்காசி தாலுகா ஆபீசில் நிறைய இடமிருக்கிறது. ஆனால் தென்காசி தாலுகா ஆபீசிலே அமைக்கப்பட வேண்டிய அலுவலக

1989 ஏப்ரல் 26] [திரு. சம்சுதீன் என்கிற கதிரவன்]

கங்களெல்லாம் பல்வேறு இடங்களிலே அந்த நகரத்திற்குள்ளே அமைத்திருக்கிறார்கள். அவைகளெல்லாம் வாடகைக் கட்டிடங்களில் இருக்கின்றன.

(மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

அந்த வாடகைப் பணம் மிக அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் மிச்சப்படுத்த, ஒரே யிடத்திலே வைத்து பொதுமக்களுக்கு ஒரு செளகரியம் ஏற்பட, அந்தத் தாலுகா ஆபீசில் உள்ளே அந்த அலுவலகக் கட்டிடத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் வேண்டிக் கொள்கிறேன். தென்காசியிலே இருக்கின்ற ஆர்.டி.ஓ.வுக்குக் கூட தங்குவதற்கு குவார்ட்டர்ஸ் இல்லை. ஒரு வாடகைக் கட்டிடத்திலேதான் அவர் இன்றைய தினம் குடும்பத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையை மாற்றி, தென்காசி தாலுகா ஆபீஸ் கட்டிடத்தின் வளாகத்திற்குள்ளேயே அந்தக் கட்டிடங்களைக் கட்டித் தர வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசை வேண்டுகிறேன்.

அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே என். ஜி. ஓக்கள் பல்வேறு போராட்டங்களை நடத்தியிருக்கிறார்கள். அவற்றிலே அவர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றார்கள். பதவி உயர்வு இல்லாமல் இன்றைய தினம் பதவியிலேயிருந்து கீழே இறக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் பார்த்து, அவர்களுக்கு மீண்டும் பதவியளிக்க, மீண்டும் அந்த வேலையைக் கொடுக்க, அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய அந்த உயர்வு வேலையை அளிக்க வேண்டும் என்று இந்த ஆட்சியை நான் வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு ஏற்காட்டிலே ஒரு “ ஹாலிடே ஹோம் ” இருக்கிறது. ஆனால், இன்றையத் தினம் திருநெல்வேலி, மதுரை போன்ற இடங்களிலேயெல்லாம் சுகவாசஸ்தலமாகக் கருதப்படுகின்ற திருக்குற்றாலத்திலே இந்த என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு ஹாலிடே ஹோம் இல்லை. இந்தக் குறையை அரசு நீக்க வேண்டுமென்று நான் வேண்டிக் கொள்கிறேன். என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு அங்கு ஒரு இடம் இருக்கிறது. அதை அரசு ஏற்றுக் கொண்டால் அந்த இடத்தை அரசுக்கு மாற்றிக் கொடுக்க என்.ஜி.ஓ.க்கள் தயாராக இருக்கின்றார்கள். ஆகவே, அந்த இடத்தைப் பெற்று அந்த இடத்திலே என்.ஜி.ஓ.க்களுக்காக, திருக்குற்றாலத்திலே ஒரு ஹாலிடே ஹோம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் வேண்டிக் கொள்கின்றேன்.

அதைப் போன்று, நெல்லையிலே—தலைநகரத்திலே இருக்கின்ற பாளையங்கோட்டையில், பி. டபிள்யூ. டி. அலுவலகமோ, ஹைவேஸ் அலுவலகமோ அங்கே இருக்கிறது. டிவிஷனல்,

[திரு. சம்சுதீன் என்கிற கதிரவன்] [1989 ஏப்ரல் 26]

ஆபீஸ் இருக்கிறது. அதனால் வேலைப்பளு மிக அதிகமாக இருக்கிறது. அந்த இடத்திலே, அதற்கு அடுத்த படியாக இருக்கிறது தென்காசி. ஒரு ரெவின்யூ பகுதியாக. அந்தத் தென்காசி ரெவின்யூ பகுதியிலே, அதைச் சுற்றியிருக்கின்ற ராமநதி திட்டம், கடனாநதி திட்டம், கருப்பா நதி திட்டம் குண்டார் திட்டம் மற்றும் ஆய்விலே இருக்கின்ற அடவிநயினார் திட்டம் எல்லாம் அங்கே இருக்கின்றன. ஏராளமான பாசனக் குளங்கொல்லாம் அந்தப் பகுதியிலே காணப்படுகின்றன. ஆகவே, இவைகளையெல்லாம் உள்ளடக்கி, தென்காசியிலே நிரந்தர பி.டபிள்யூ. டி., ஹைவேஸ் டிவிஷன் அமைக்க நான் வேண்டிக் கொள்கின்றேன்.

அதற்கடுத்து, கடைசியாக கடையநல்லூர் நகரம். இந்த நகரம் ஏறத்தாழ 70,000 மக்கள் தொகை கொண்ட ஒரு பெரிய நகரமாகும். இந்த நகரம் ஒரு இரண்டாம் நிலை நகராட்சியாகும். இந்த நகரத்திலே மருத்துவமனை இருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலகம் இருக்கிறது, கால்நடை மருத்துவமனை இருக்கிறது, கர்வல் நிலையம் இருக்கிறது; தீயணைப்பு நிலையம் இருக்கிறது; கல்வி அலுவலகம் இருக்கிறது; வனச் சரக அலுவலகம் இருக்கிறது; ஆகவே, இத்தனை அலுவலகங்களையும் கொண்டு அந்த நகரம் தலைநகரமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படாமல், இருபது கிலோ மீட்டர் தூரத்திலேயிருக்கின்ற தென்காசியிலே உள்ள தாலுகா ஆபீசிற்கு அந்த மக்கள் அலைய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, எழுபதாயிரம் மக்கள் தொகை கொண்ட கடையநல்லூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு, கடையநல்லூர் தாலுகாவாக இந்த அரசு அறிவித்திட வேண்டுமென்று நான் வேண்டி கொண்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து, அமைகிறேன். நன்றி.

(பிற்பகல் 12-30)

திரு. ரா. செக்கர் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தனது பொது வாழ்வில் பொன்விழா கண்ட மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு பொன்விழா கானும் இந்த விற்பனை வரித்துறைக்கு பொறுப்பு ஏற்றிருக்கும் இந்த நல்லவேளையில் தமிழகத்திற்கு விற்பனை வரி அறிமுகப் படுத்தப்பட்டதற்கு விருதுநகர்தான் காரணமாக இருந்தது என்ற அடிப்படையில், அந்தத் தொகுதியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் என்ற முறையில் என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துரைப்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

1938 ஆம் ஆண்டில் தமிழக முதல்வராக பொறுப்பேற்று இருந்த முதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் விருதுநகருக்கு ஆணைக் குட்டம் குடிநீர் திட்டத்தைத் தொடங்கி வைக்க வந்திருந்தார். அப்போது, அங்கே நடைபெறுகிற கல்வி நிறுவனங்கள் எல்லாம் இலவசமாக நடத்தப்படுவதைப் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டு, இது எப்படி சாத்தியப்படுகிறது, இதற்குத் தேவையான

1989 ஏப்ரல் 26.] [திரு. ரா. சொக்கர்]

நிதியை எப்படி சேகரிக்கிறீர்கள் என்று கேட்டாராம். அதற்கு அந்தப் பள்ளிகளை நடத்தும் குறிப்பிட்ட சமூகத்தினர் மகமை என்று சொல்லப்படுகிற ஒருவிதமான 'சாரிட்டி பண்டை' தாங்கள் செய்யும் வியாபாரத்தின் மூலமாக சேர்க்கிறார்கள் என்பதை அறிந்து, அந்த முறையை இந்த மாநிலம் முழுவதும் 1939-ஆம் ஆண்டில் விற்பனை வரியாக முதல்முதலாக அறிமுகப் படுத்தினாராம். இருந்தாலும் அமெரிக்கா, இந்தியாவில் உள்ள மத்திய பிரதேசம் போன்ற இடங்களில் இந்த விற்பனை வரி இருந்தது என்றாலும் தமிழகத்தில் முதல் முதலாக அறிமுகப்படுத்தப்படுவதற்கு விருதுநகரும், மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்களும், அங்கே வாழ்ந்த குறிப்பிட்ட சமூகத்தினர்கள் கையாடும் மகமை முறையும் ஆகும் என்பது பலருக்குத் தெரிடாத உண்மையாக இருக்கும்.

நமது அரசு என்ற இந்த சக்கரம் செம்மையாகச் சுழல்வதற்கு அச்சானியாக இந்த விற்பனை வரி கடந்த ஆண்டில் 1,502 கோடி ரூபாயை வருமானமாக ஈட்டித் தந்திருக்கிறது. நான் இந்த மன்றத்தில் கூறுகின்ற கருத்துக்கள் அரசிற்கு வருமான இழப்பு ஏற்படாமலும், வரி செலுத்துகின்ற மக்களுக்கும் சுமை இல்லாமல் இருக்கக்கூடிய அளவிற்கு அமல்படுத்தக்கூடிய யோசனைகளாக இருக்க வேண்டுமென்று எண்ணுகிறேன். அரசு மக்களிடமிருந்து வரி வசூல் செய்கிறபோது எப்படி வண்டு மலரிலிருந்து தேனை எடுக்கும்பொழுது அந்த மலர் நோகாமல், அது காலாகி, கனியாகி உதவுகிற வகையில் அந்தத் தேனை எடுக்கிறதோ, அந்த வகையில் வரி விதிப்பு இருக்க வேண்டுமென்று கருதுகிறேன்.

பொன்விழா காண்கிற இந்த நாளில் எத்தனையோ வரிவிதிப்பு முறைகள் முழுமையாக மறுபரிசீலனை செய்யப்படக்கூடிய நிலையில் தான் இருக்கின்றன. மின்வெட்டை 60 சதவீதமாக அறிவித்த பிறகு, இன்னமும் அதிகமாக அறிவிக்க வேண்டுமென்ற சூழ்நிலை இருக்கிற காரணத்தால் அதனால் இழக்கக்கூடிய தொழில் உற்பத்தியும், அதனால் இழப்பு ஏற்படுகிற விவசாய உற்பத்தியும், நேரிடையாக இந்த விற்பனை வரி வசூலெத்தான் பாதிக்கப் போகிறது என்பதை நான் கூறியாரும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பது இல்லை. இந்த வரி விதிப்பில் மாறுதல் முக்கியமாக விவசாய விளை பொருள்களுக்கு செய்து தரவேண்டும். ஏனென்றால் மொத்தமாக 1,502 கோடி ரூபாய் வருமானம் வந்த ஒரு நிலையில் விவசாய விளைபொருள்கள் மூலமாக மொத்தம் நாலே நான்கு கோடி தான் விற்பனை வரியாக வருகிறது. இதற்கு முக்கியமான காரணம் என்னவென்றால் மின்காய் வற்றல், கொத்தமல்லி போன்ற பொருள்களுக்கு 8 சதவீதம் வரியாக இருப்பதால் வரி ஏய்ப்பு செய்பவர்களுக்கு அது சாதகமாக அமைந்து விடுகிறது. நேர்மையான வியாபாரிகள் வியாபாரம் செய்ய முடியாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. ரா. சொக்கர்]

[1989 ஏப்ரல் 26]

* அக்ரிகல்ச்சர் ஸ்டாட்டிஸ்டிக்ஸ் * ஐ எடுத்துப் பார்க்கும்போது மிகளாய் வற்றல் இந்தியாவில் ஏழு லட்சம் டன் விளைந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். தமிழகத்தில் 20 சதவீதமாக சுமார் ஒரு லட்சத்திலிருந்து ஒன்றரை லட்சம் டன்கள் மிகளாய் வற்றல் விளைகிறது. ஒரு லட்சம் டன் என்று எடுத்துக் கொண்டாலும் சராசரி விலை குவிண்டால் 3,000 ரூபாய் என்று வைத்துக் கொண்டாலும், 300 கோடி ரூபாய்க்கு மிகளாய் வற்றல் விளைகிறது. 8 சதவீதம் வரியாக இருக்க வேண்டுமென்றால் மிகளாய் வற்றலிலிருந்து மட்டுமே 24 கோடி ரூபாய் விற்பனை வரி வருமானம் வர வேண்டும். ஆனால் விளைகிற மிகளாய் வற்றல் எல்லாம் தமிழகத்தில் விற்கப்படுவதாக எடுத்துக் கொண்டால் தான் அந்த 24 கோடி ரூபாய் வரும். வெளி மாநிலத்திற்கு மிகளாய் வற்றல் செல்லக்கூடிய காரணத்தால் அந்த விற்பனை வரி இழப்பு ஏற்படுகிறது. அந்த வரி வசூலைக் குறைத்து, ஆனால் வரக்கூடிய வருமானத்தை குறைக்காமல் இருப்பதற்கு நிச்சயமாக வழி இருக்கிறது. 8 சதவீதம் வரி என்று இருப்பதை ஒரு சதவீதமாக மாற்ற வேண்டும். வெளிமாநிலத்திற்கு மிகளாய் வற்றல் consignment sales போகக் கூடியதைத் தடுப்பதற்கு நம்முடைய மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் இல்லை. ஏனென்றால் அது மத்திய அரசினுடைய வரி விதிப்பு முறைக்கு உட்பட்டதாகும். இருந்தபோதிலும்கூட, consignment sales-ல் இருப்பதை நாம் ஒரு ரெஸ்ட்ரிக்ட்ஸ் மூலமாகவோ, அல்லது ஒருவித ரெகுலேசன் மூலமாகவோ நாம் கட்டுப்படுத்த முடியும். Essential Commodities Movement Regulatory Order என்று போட்டுவிட்டால், வெளியே எடுத்துச் செல்லக் கூடிய பொருட்களுக்கு விற்பனை வரித் துறையிலிருந்தோ, அல்லது வருவாய்த் துறையிலிருந்தோ, ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீதத்தைச் செலுத்தி, அதற்கு பெர்மிட் வாங்கிக் கொண்டு தான் வெளியே கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்ற ஒரு முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டால், ஒரு சதவீத வரியாக இது குறைக்கப்பட்டாலும் கூட, இந்த மிகளாய் வற்றல் என்ற இந்த ஒரு பொருளிலிருந்து 3 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வருமானம் வரும். ஆகவே விற்பனை வரியைக் குறைக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, அரசாங்கத்தினுடைய வருமானத்தையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு தான் இதைக் கூறுகிறேன், என்ற அடிப்படையில் நான் சொன்ன இந்த யோசனையைக் கண்டிப்பாக பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் உணவு தானிய எண்ணெய். இதை எடுத்துக் கொண்டால், உணவு தானிய எண்ணெய் மூலப் பொருட்களை வாங்கும்போது 3 சதவீத வரியும், எண்ணெயாக ஆட்டா அதை விற்கும்போது 4 சதவீத வரியும், பிண்ணாக்காக விற்கும்போது, அதற்கு 4 சதவீத வரியும், அடிசனல் சேல்ஸ் டாக்ஸாக ஒன்றிலிருந்து ஒன்றரை சதவீத வரியும்,

1989 ஏப்ரல் 26] [திரு. ர. சொக்கர்]

சர்சார்ஜாக 10 சதவீதமாகவும், ஆக மொத்த விலையில் 10 சதவீதத்திற்கு மேல் இந்த வா விதிப்பு இருக்கக்கூடிய, காரணத்தால், இன்று உண்மையிலே வரி ஏய்ப்பு செய்வார்களுக்குத்தான் வாய்ப்பாக இருந்து வருகிறது. பல நல்ல அதிகாரிகள் தவறு செய்யத் தூண்டக்கூடிய வகையில் இந்த வரி விதிப்பு முறை இருக்கிறது என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, ஓர் ஆண்டுக்காவது வணிகர்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க மிகக் குறைந்த அளவிலே, ஏதாவது ஒன்றிரண்டு பொருட்களுக்கு விற்பனை வரியைக் குறைத்து, அதன் மூலமாக பரிட்சார்த்தமாக தொடர் நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல Additional Surcharge, Additional Sales Tax என்பது உண்மையிலே நியாயமற்றதாக இருக்கிறது. இதைக் குறைக்க வேண்டும் என்று பல முறை கேட்டிருந்தபோதிலும் கூட, முன்னால திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஆட்சியிலேயிருந்தபோது, 0.7 சதவீதமாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட வரியானது. இன்று 1½ சதவீதத்திற்கு மேல் அதிகமாக உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிறது. இதை முற்றிலுமாக நீக்க வேண்டும் என்பது எங்களுடைய நீண்ட நாள் கோரிக்கையாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மிக முக்கியமாக உள்ள தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் மதுரை, காமராசர், திருநெல்வேலி, எ.உ.சி. ஆகிய மாவட்டங்களில் ஆயிரம் தொழிற்சாலைகள் சிறிய கொழிற்சாலைகளாகவும், 8,000 தொழிற்சாலைகள் Tiny Sector, Cottage Sector என்று சொல்லக் கூடிய அளவிலே இருக்கின்றன. அதன் மூலமாக 3 லட்சம் பேர்கள் உலகை வாய்ப்பைப் பெற்று வருகிறார்கள். அதற்கு ஆளுநர் ஆட்சியில் 3 சதவீதத்திலிருந்து 2 சதவீதமாக விற்பனை வரி குறைக்கப்பட்டு இருந்தாலும் கூட, இந்த 2 சதவீதம் வரியிலிருந்து வரக்கூடிய மொத்த வருமானமே, கையால் தயாரிக்கக்கூடிய தீப்பெட்டிகளிலிருந்து 27 லட்சம் ரூபாயும், மெசின் மூலமாக தயாரிக்கக்கூடிய தீப்பெட்டிகளிலிருந்து 6 லட்சம் ரூபாயும் வரக்கூடிய காரணத்தால் மொத்தம் 1,502 கோடி ரூபாயில் இந்த 50 லட்சம் ரூபாய் என்பது மிகவும் குறைவு என்ற காரணத்தால் இதையும் பரிசீலனை செய்து இதை முற்றிலுமாக நீங்கள் நீக்கினால், நச்சுயமாக எண்ணற்ற லட்சக்கணக்கான குடும்பங்களுக்கு நல்லது செய்யப்பட்டது என்ற ஒரு நல்ல பெயரை இந்த அரசு ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தங்களுக்கு மிக நன்றாகத் தெரிந்த, எங்களுக்கு ஓரளவே தெரிந்த கலைத் துறையிலிருந்து எத்தனையோ வேண்டுகோள்கள் வந்துருக்கின்றன. அந்த கலைத் துறையினர் வரி விதிப்பை மாற்றம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்ட கோரிக்கை உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

[திரு. ரா. செரக்கர்]

[1989 ஏப்ரல் 26]

அந்த அடிப்படையில் அவர்களுக்கும் வரி விதிப்பை மாற்றம் செய்து கொடுத்து, சிறிய சிறிய நடிகர்கள், நடிகைகளை வைத்து சிறு முதலீட்டுடன் தயாரிப்பு செய்கின்ற படங்களும் நல்ல முறையில் ஓடக்கூடிய முறையில், இந்த வரி விதிப்பு முறைகளை மாற்றம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விற்பனை வரித் துறையைப் பொறுத்தவரையில், 1,500 கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகிறது என்றால், எந்த அளவிற்கு இந்தத் துறை நவீனமாக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தையும் நாம் மனதில் கொள்ள வேண்டும். இதுவரையிலும் அதிலே கம்ப்யூட்டர் பொருத்தப்படாமல் இருக்கது. இப்போது தான் ஏதோ தலைமையிடத்திலே மட்டும் கம்ப்யூட்டர் வாங்கியதாக நான் அறிகிறேன். இது மிகத் தீவிரமாக அமுல் படுத்தப்பட்டால், வரி ஏய்ப்பை நூற்றுக்கு 90 சதவீதம், அதன் மூலமாகக் குறைக்க முடியும். அதனால் அரசுக்கு அதிகமான வருமானமும் கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக பணிக் காலத்தில் உயிரிழக்கின்ற அரசு ஊழியர்களுக்கு 10 ஆயிரம் ரூபாயிலிருந்து 20 ஆயிரம் ரூபாயாக உயர்த்தி வழங்குவது பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மிக்க மகிழ்ச்சி. அன்றொரு நாள் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கையில் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அரசாங்கத்தினுடைய நிதி நிலையை ஆராய்ந்துதான் மற்றவர்களுக்கும் இந்தத் திட்டத்தை விரிவாக்கலாமா என்பது கருத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று சொன்னார்கள்.

(பிற்பகல் 12.40)

குரூப் இன்சூரன்ஸ் திட்டம் என்ற ஒரு திட்டம் இருக்கின்றது. எங்கள் ஆலையில் 1,500 பேர்கள் வேலை பார்க்கக் கூடிய இடத்திலே குரூப் இன்சூரன்ஸ் திட்டத்தின் மூலமாக ஒரு சிலருக்கு மட்டும் நாங்கள் பிரிமியம் செலுத்தி, நாங்கள் அந்த இன்சூரன்ஸ் திட்டத்தை எடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே ஒரு வேளை யாராவது வேலை பார்ப்பவர் இறந்துவிட்டார் என்றால், நிர்வாகத்திடமிருந்து பணம் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக இன்சூரன்ஸ் கம்பெனியே கொடுத்து விகிின்றது. ஆக அரசாங்கமே வேலை பார்க்கக் கூடிய ஊழியர்களுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 12 மட்டும் செலுத்திவிட்டால் அரசாங்கத்தினுடைய நிதி செலவாகாமல், இன்சூரன்ஸ் மூலமாக அந்தத் தொகையை வாங்கிக் கொடுக்கக் கூடிய ஒரு வாய்ப்பு இருக்கும். இதில் எல்லா ஊழியர்களும் அந்த இன்சூரன்ஸ் தொகையை செலுத்த வேண்டியதில்லை என்ற காரணத்தால், இதுபற்றி கருத்துக்களை எல்லாம் நீங்கள் பரிசீலனை பாசீலித்து மக்களிடம் மேலும் மேலும் நல்ல

1989 ஏப்ரல் 26] [திரு. ரா. சொக்கர்]

பெயரைப் பெற்று, எங்களுக்கும் நல்ல பெயர் கிடைக்கக் கூடிய அளவிலே இந்தக் கருத்திற்கு செவி சாய்க்க வேண்டுமென்று கேட்டு, அமைகிறேன், வணக்கம்.

திரு. ஆர். எட்டியப்பன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய விவாதத்தின் மீது பேசுகின்ற நேரத்தில், வணிக வரித் துறையைப் பொறுத்த வரையில், இந்தத் துறை 1939ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டு, முதறினா ராஜாஜி அவர்களால் தொடங்கப்பட்டு, இன்று பொன் விழா காணுகின்ற துறையாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த வகையிலே நாம் எல்லாம் இந்தத் துறைக்கு வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். அப்படிப்பட்ட இந்தத் துறை அப்போதிருந்த கால கட்டத்தில் ஒரு பைசாவாக இருந்து, இன்று ஏறக்குறைய 50, 51 பைசாக்களாக உயர்ந்திருக்கின்ற ஒரு துறையாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட இந்தத் துறையை தமிழக வருவாயில் ஒரு கற்பக விருட்சமாக, காமதேனு வாக விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற இந்தத் துறையை மிகச் சிறப்பாக நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் எங்களுடைய தானைத் தலைவர், டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள். அவர் மேன்மேலும் சிறப்பு செய்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அத்தோடு மட்டுமல்லாமல், இந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், வரிகள் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்திலே, ஒரு முனை வரி, பல முனை வரி என்று பல நாட்களாக உள்ளது. சாதாரண மக்களைப் பாதிக்கக் கூடிய அளவிற்கு பல்வேறு பொருட்களின் மீது பல முனை வரிகள் விதிக்கப்படுகின்றன. இதை மாற்றி எல்லா பொருட்களுக்கும் ஒட்டுமொத்தமாக ஒரு முனை வரியாகவே நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி ஒரு முனை வரியாக ஒட்டுமொத்தமாக நிர்ணயித்தால், வணிகர்களுக்கும், அதை வணிகர்களிடமிருந்து வாங்குகின்ற பொது மக்களுக்கும் ஒரு சமமாக, ஏற்றமாக, எளிதாக இருக்குமென்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுபோன்று நம்முடைய தானைத் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் 9-2-1989-ல் நடந்த முதலமைச்சர் மாநாட்டில் அங்கே நடுவண் அரசுக்கு கூறி இருக்கின்ற இந்த விற்பனை வரி சம்பந்தமான அவருடைய கருத்துக்கள் மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்கின்ற ஒரு விதமாக அமைந்திருக்கின்றன. அதுபோன்று வணிகர்களுக்கு சிரமம் கொடுக்கின்ற வரிகள், வரிக்கான விவரங்கள், அதனுடைய முறைகளை எளிதாக ஆக்கவேண்டும் மேலும் வரி விதிப்பிற்கான மாற்றங்கள், அறிவிப்புகள், ஆகியவைகள் ஆங்கிலத்தில் வருகின்ற அந்த நிகழ்ச்சிகளை, அந்த அறிக்கைகளை, தபால்களை எல்லாம் மாற்றி கட்டாயமாக தமிழ் மொழியிலேயே வருகின்ற ஒரு நிகழ்ச்சி நிரலாக வைக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆர். எட்டியப்பன்]

[1989 ஏப்ரல் 26]

அதுபோன்று கூடுதல் வரி விதிப்பதினால் பொருட்களுடைய விலை கூடுகின்ற வாய்ப்பு உள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது வாங்குவோருடைய தலை மேல் தான் ஏறுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தியப் பேரரசு விற்பனை வரி செலுத்தப்படுவதற்கான சட்ட திட்டங்களை எல்லாம்வைத்திருக்கிறார்கள். லாபம் கிடைத்தால் தான் வருமான வரி செலுத்த வேண்டும். கூடுதல் வரி என்பது லாபம் கிடைத்தாலும், கிடைக்காவிட்டாலும் செலுத்தவேண்டுமென்ற முறையை மாற்றி மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் துறை ஒரு முக்கியமான துறை. வரி, உபரி வரி, கூடுதல் விற்பனை வரி, கூடுதல் விற்பனை வரி மீதான கூடுதல் உபரி வரி, என்று வரிக்கு மேல் வரி போட்டால், அது வாங்கு வோர் தலையில் தான் விழும். ஆகவே இதுசம்பந்தமாக அரசு அதிகாரிகள் மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் வணிகர்கள் ஒரு சீரான கணக்கை வைத்துக்கொள்ள முடியாத நிலையிலும், இதை ஒரு 'ரேஷனலைஸ்' செய்து வரி வாங்குவோருக்கும், வரி கொடுப்போருக்கும் ஒரு சீரான, ஒரு நிலையான கொள்கையை அரசு அறிவிக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மகாத்மா காந்தி அவர்கள் சொன்னார்கள், ஏழைகளுடைய மிகச்சாதாரண வாகனம் சைக்கிள் என்று. அந்த சைக்கிளுக்கும் சைக்கிளுடைய உபரி சாமான்களுக்கெல்லாம் வரிவிதிக்கக் கூடாது என்று சொல்லி இருந்தார்கள். அது போல ஒரு சில எளியோர்கள், ஏழ்மையானவர்கள் பயன்படுத்துகிற அந்தச் சாதனங்களுக்கு எல்லாம் வரி விலக்குக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். மருந்துப் பொருள்களின் மீது ஒரு முனை வரியை அறவே நீக்க வேண்டும். சாதாரண ஏழை மக்கள் பயன்படுத்துகின்ற அலுவலிய பாத்திரங்களுக்கு பூரணமாக வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக வணிக தொழிலிலே சங்கடமான பிரச்சினைகள். வருமான வரி அதிகாரிகள் எவ்வளவு பொருள் இருக்கிறது, எவ்வளவு ஸ்டாக் இருக்கிறது என்றெல்லாம் தினசரி எழுதிவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறார்கள். அப்படி எழுதி வைக்காத கடைக்காரர்கள் மீது அதிகாரிகள் ஒரு மடங்கு, 1½ மடங்கு அபராதத்தை விதிக்கிறார்கள். உதாரணமாகச் சொல்லப்போனால் சைக்கிள் கடை சாமான்கள், மோட்டார் வாகன சாமான்கள், இவைகள் எல்லாம் சிறு சிறு சாமான்கள். இவைகள் எண்ணி வைக்கக் கூடிய நிலையில் இல்லை. அப்படிப்பட்ட கடைகளை எல்லாம் சோதனை செய்து ஒன்று அல்லது 1½ மடங்கு அபராதம் போட்டு விடுகிறார்கள். அது மாதிரி நிலைமை எல்லாம் மாற்றம் செய்ய வேண்டும்.

1989 ஏப்ரல் 26]

[திரு. ஆர். எட்டியப்பன்]

அதோடு மட்டும் அல்லாமல் சினிமா கொட்டகைகளில் போடப்படுகிற வரி வகைகளை இந்த அரசாங்கத்திற்கு இன்னும் அதிகமான லாபம் வருகிற அளவுக்கு உயர்த்த இந்த அரசாங்கம் முற்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக வணிக வரி சோதனைச் சாவடிகள் தமிழ்நாட்டில் இப்போது 48 வணிக வரி சோதனை சாவடிகள் இருக்கின்றன. அந்த வணிக வரிச் சோதனைச் சாவடிகளில் எல்லாம் அலுவலர்கள் எண்ணிக்கையை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுடைய செய்தி தொடர்பு வசதிக்காக ரேடியோ முறையை அவர்களுக்கு நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். போலீஸ் கண்டிரோலில் இருப்பதைப் போல, இருக்கிற சோதனை சாவடிகளில் எல்லாம் ரேடியோ சாதனங்களைப் பொருத்தி அதை நவீனமயமாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மட்டும் அல்லாமல் இங்கே இருக்கிற ஆலோசனைக் குழுவை எல்லாம் மாற்றம் செய்து ஒரு செம்மையான சீரான நிர்வாகத்தை செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாவட்ட நிர்வாகத்தைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள். தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற மாவட்டங்களில் வட ஆற்காடு மாவட்டமும் தென்னாற்காடு மாவட்டமும் தான் பெரியமாவட்டங்கள் ஏறத்தாழ 21 சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்ட இந்த மாவட்டங்களை அடுத்த நிதி ஆண்டிலாவது பிரித்து, அப்படி பிரிக்கிறபோது அதனுடைய வட்ட தலைநகரங்களையும் கூட பார்த்து சீராக செம்மையாக நல்ல இடமாகப் பார்த்து பிரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி பிரிக்கிற போது வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் சேத்துப்பட்டு மற்றும் பெரணமல்லூர் ஆகிய ஊர்களை தாலுக்கா தலைமை இடங்களாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மட்டும் அல்லாமல் ஐமுனாமருதாரை ஒரு தனி வட்டமாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமிருந்து அடிமட்டத்தில் இருக்கும்படியான கிராம நிர்வாகமுறைகள் வரை எல்லாம் வெள்ளைக் காரன் காலத்தில் வந்த முறைகள்கான். அந்த முறைகளை ஒழுங்கு படுத்தச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு மட்டுமல்லாமல் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில், டி.டி.சி. யில் போடுகிற தீர்மானத்தை அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது போல மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்தான் 'மேன் ஆன் தி ஸ்பாட்' என்று சொல்லுவார்கள். அதற்கேற்ப அவருடைய அறிக்கையை முழுவதுமாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும், அதுவும் வறட்சி பற்றிய நிலவரங்களையெல்லாம் அரசு முழுவதுமாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

[1989 ஏப்ரல் 26]

திரு. பா. அப்துல் சமத் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே வாய்ப்புக்கு நன்றி. மாநில ஆட்சித் தலைவர், அதாவது ஆளுநர் இன்று நமது மாநிலம் நலிந்து நிற்கும் நேரத்தில் பெரும் தொகையை எடுத்துச் செலவு செய்கிறார்கள். பெரிய மாளிகைகள், வெளிநாட்டுக் கார்கள், எஸ்டேட்டுகள், ஆள் அம்பு போன்றவை தேவை தானா என்பதை இந்த அரசு மூலம் பொது மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்.

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் நடத்தும் மக்கள் மனு நீதி மாளிலும் ஊழல் நடப்பதாக கேள் விப்படுகிறேன். அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாவட்ட கலெக்டர்கள் எம். எல். ஏ.க்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் ஓய்வு ஊழியங்கள் கிடைப்பதில் இன்று வீணான கால தாமதங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதையும் கூறி அதைப் போக்குவதற்கு இந்த அரசு சிறந்த வழியைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அனைத்து துறை அமைச்சர்களும் மாநிலம் முழுவதும் பயணம் செய்ய வேண்டும். கடந்த காலங்களில் சில அமைச்சர்கள் சென்னையை விட்டு நகர்ந்ததே இல்லை. அந்த வழியில் நடை போடாமல் அமைச்சர்கள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களையும் உடன் அழைத்துக் கொண்டு பல பகுதிகளுக்கு பயணம் செய்ய வேண்டும் என்றும் ஐ.ஏ.எஸ் அதிகாரிகள் மாவட்ட அதிகாரிகளை தலைநகருக்கு அழைக்கும் பழக்கத்தை மாற்றி, வட்ட அளவில் நேரில் சென்று குழு கூட்டி, அதிகாரிகளை சந்தித்து பேசி ஆலோசனைகளை நல்கி நிர்வாக இயந்திரங்களை சிறப்பாக நடத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50)

***திரு. வே. தங்கபாண்டியன் :** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர்கள் சென்னையிலிருந்து மாவட்டங்களுக்குச் சுற்றுப் பயணங்கள் மேற்கொள்வதில்லை என்ற ஒரு குறைபாட்டை நம்முடைய முஸ்லீம் லீக் உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த அமைச்சரவையிலுள்ள பெரும்பாலான அமைச்சர்களும்—ஏன், முழுமையாகவே எல்லா மாவட்டங்களுக்கும், எல்லா தொகுதிகளுக்கும் சென்று வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒருவேளை, தற்போது சட்ட மன்றக் கூட்டம் நடைபெறுகின்ற காரணத்தால் வராமல் இருக்கலாமே தவிர, குற்றச்சாட்டு இருப்பதாக எதுவும் தெரியவில்லை.

1989 ஏப்ரல் 26]

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது 'கடந்த காலத்தில்' என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கபாண்டியன் அவர்கள் அதைக் கவனிக்க வில்லையென்று நான் கருதுகிறேன். கடந்த காலத்தில்,

Not only Ministers but also the files were immobilised. The Non. Member wants the mobility of the Ministers.

That is all.

திரு. பா. அப்துல் சமத் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றையதினம் இந்திரா காங்கிரஸ் உறுப்பினர் மாண்புமிகு திருமதி ரமணி நல்லதம்பி அவர்கள் பேசும்போது கள் குடிப்பதற்கு அனுமதி வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். இதுதான் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தியின் மதுவிலக்கு.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர்கள் கள் குடிப்பதற்காகவா அல்லது மொத்தத்தில் கள் இறக்குவதற்காகவா? (சிரிப்பு) (குறுக்கீடு)..... மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஏதோ சொல்லவிரும்புகிறார்கள். அதிலே ஒரு தெளிவு வேண்டும் நமக்கு. (சிரிப்பு).

திருமதி ரமணி நல்லதம்பி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'தமிழ் என் மூச்சு' தமிழ்-தமிழ், என்று சொல்லிக் கொண்டு, மேனாட்டு சாராயத்தைக் குடிக்கச் சொல்லுகின்றார்களே என்று கேட்பதற்காகத்தான் நான் அதைக் கூறினேனெயொழிய, கள் குடிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்க வில்லை. நன்றாக அந்தப் பேச்சை வாசித்துப் பாருங்கள்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அது எனக்கு நன்றாக ஞாபகம் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் திரு. அப்துல் லத்தீப் அவர்களுக்கு இது தேவையா?

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, அது எனக்குச் சம்பந்தமானது. என் தொடர்பானது அதில் இருக்கிறது. நான் பேசிய பிறகு வந்த பிரச்சினை. ஆகவே, நான் அதைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நேற்றைய தினம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது கள்ளை இறக்குகின்றவர்கள், கள்ளை இறக்குகின்ற இடத்திலேயே கள்ளை உண்ண உரிமை வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். கள் உண்ணுவது உடம்புக்கு நல்லது என்று சொன்னார்கள். ஆகவே

[திரு. எம் அப்துல் லத்தீப்]

[1989 ஏப்ரல் 26]

அது, தங்களுடைய கொள்கையா என்று நான் கேட்டபோது, அது காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கொள்கையா என்று கேட்ட போது, 'தமிழ்' 'தமிழ்' என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கக் கூடியவர்கள், இந்த நாட்டு சாராயத்தைச் சாப்பிடக்கூடாது என்று வெளிநாட்டுச் சாராயத்தைச் சாப்பிடுவதற்கு பாட்டில் களில் அடைத்துத் தருவதற்கு இன்றைக்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்களே, அப்படி அதை சாப்பிடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யும்போது, கள் ஏன் சாப்பிடக் கூடாது என்று தெளிவாகக் கேட்டார்கள். எனவே, கள் ஏன் சாப் பிடக்கூடாது என்று கேட்கும்போது, நீங்கள் உங்களுடைய கொள்கையாக இருந்தால், நீங்கள் சாப்பிடுவதைப் பற்றி எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் சட்டமன்றத்தில் அதற்கான சட்டம் இயற்றி இருக்க வேண்டும். அதையும் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருமதி ரமணி நல்ல தம்பி.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி ரமணி நல்லதம்பி அவர்களுக்கு ஒரு விளக்கம் அளிக்க விரும்புகிறேன். ஐ. எம். எப். எஸ். என்றால், அது வெளிநாட்டி லிருந்து வரவழைக்கப்படுகிற சரக்கு அல்ல. ஐ.எம்.எப்.எஸ். என்ற பெயரில் அது இங்கேயே தயாரிக்கப்படுகிறது. அது, ஏற்கெனவே பிராந்தி, பீர், விஸ்கி என்றெல்லாம் அறிமுக மாகிவிட்ட காரணத்தால் அந்தப் பெயரில் அறிமுகமானது. இங்கேதான் தயாரிக்கப்படுகிறது. அது சுதேசிதான், அம்மை யார் அவர்கள் கவலைப்பட வேண்டாம்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொன்ன விளக் கத்தைப் போலவே, அந்த நோக்கத்தில், வாதாடுவதற்காக சொன்னார்களே தவிர, கட்சியினுடைய கொள்கை அது அல்ல என்பது அவர்களுக்கும் தெரியும் உங்களுக்கும் தெரியும். பரிபூரண மதுவிலக்குதான் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கொள்கை. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் அவர்கள் இதிலே சொல்லாவிட்டால், வேறு யார் தான் சொல்ல முடியும்? (சிரிப்பு).

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு பேர வைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழுக்கு 'அமுது' என்று பெயர்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது கள் என்று

1989 ஏப்ரல் 26] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

எப்போது பெயர் சொன்னார்கள் என்று தெரியவில்லை. தமிழுக்கும் கள்ளுக்கும் என்ன சம்பந்தம்? தயவு செய்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் அதைச் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. குமரி அனந்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கள்ளும் அமுதம் தான். ஏனென்றால், 'கள்ளுறும் வாய்' என்று சொல்லுகின்றபோது, அமுதாறும் வாய்.....

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அது காங்கிரஸ் கட்சிக் கொள்கையா? அல்லது தலைவர் அவர்களுடைய கொள்கையா? தயவு செய்து.....

திரு. குமரி அனந்தன் : தலைவர் அவர்களே, அது கவிதைக் கொள்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் அவர்கள், ஏதாவது சொல்ல வேண்டும். அவர்கள் சொல்லவில்லையென்றால் ஒரு முடிவுக்கு வர முடியாதே!

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எங்கள் தலைவர் அவர்களின்—இப்போதும் என் தலைவராக மதிக்கிறேன். திரு குமரி அனந்தன் அவர்களை—என்னுடைய மதிப்பிற்குரியவர்—காங்கிரஸ் அரசாங்கம் எத்தனையோ மாநிலங்களில் இருக்கின்றன. ஒன்று, இரண்டு அல்ல—பல மாநிலங்களில் இருக்கின்றன. இதுவரைக்கும் காந்திஜியின் கொள்கையை நினைக்கவே இல்லை. மதுவிலக்கு என்ற கொள்கையை நினைக்காமல் அப்படியே நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

திரு. குமரி அனந்தன் : தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் ஒருவருக்கொருவர் எவ்வளவு பாசம் உடையவர்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அதே நேரத்திலே வெள்ளையர்கள் ஆண்டு கொண்டிருந்த நேரத்திலே திருச்செங்கோட்டிலே காந்தி ஆசிரமம் வைத்திருந்த இராஜாஜி அவர்கள் வேண்டும்கொருக்கிணங்க திருச்செங்கோட்டைச் சுற்றி 5 மைல் வட்டாரத்திற்கு கள்ளுக் கடைகளையும், சாராயக் கடைகளையும் நிறுத்தியவர் இராஜாஜி. அதைப்போலவே முதலிலே சேலம் மாவட்டத்திலே நிறுத்தி பிறகு இந்த தமிழ்நாடு முழுவதும் மது விலக்கை கொண்டு வந்தவர்கள். எனவே தமிழ்நாடு என்று சொல்லுகின்ற போது அதற்கு என்று தனி பண்பும், அதற்கு என்று தனி நாகரிகமும் இருக்கிறது என்பதை நாம் நினைவிலே வைத்து செயல்பட வேண்டும் என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள்.

[1989 ஏப்ரல் 26]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. அப்துல் சமத் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசலாம். (குறுக்கீடு) உட்காருங்கள். (Point of order)

திரு. இரா. மோகன் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் குமரி அனந்தன் அவர்கள் சபைக்கு ஒரு தவறான தகவலைத் தருகிறார். ஆகவே இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்புகிறேன். நேற்றைக்கு நான் இந்த அவையிலே இருந்தேன். இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய உறுப்பினர் மாண்புமிகு ரமணி நல்லதம்பி அவர்கள் பேசுகின்ற போது பனை ஏறுகின்ற தொழிலாளி மேலே ஏறி அவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு அந்தப் பனையிலிருந்து பதநீரை, களளை எல்லாம் இறக்குகின்றான், அவன் ஏன் அந்த பானத்தைக் குடிக்கக் கூடாது, கள்ளைக் குடிக்கக் கூடாது என்று மிகத் தெளிவாக இந்த அவையிலே அவர் பேசினார். அது கொள்கை அல்ல என்று குமரி அனந்தன் அவர்கள் இன்றைக்குச் சொல்வது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1½ ரூபாய், 2 ரூபாய்க்கு கிடைக்கக் கூடிய அந்த பானத்தை ஏன் குடிக்க கூடாது? அப்படித்தானே. (குறுக்கீடு)

திரு. குமரி அனந்தன் : தலைவர் அவர்களே, தயவு செய்து ஒரு வேண்டுகோள். கட்சியினுடைய கொள்கை அதுவல்ல. அவர் வாதத்திற்காக ஒன்றை வைத்தார் என்று நான் சொன்னேன். இன்னும் அதை மறுத்து இதுதான்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து இதை விட்டுவிடலாம். இதையே தருப்பித் திருப்பி பேசிக் கொண்டே இருக்க வேண்டாம்.

திரு. பா. அப்துல் சமத் : மாண்புமிகு குமரி அனந்தன் அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கொள்கையைத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பூரண மதுவிலக்குதான் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கொள்கை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் ஆள்கின்ற எந்த எந்த மாநிலங்களில் அவர்கள் பூரண மதுவிலக்கை அமல்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் விளக்கிச் சொன்னால் அவர்கள் கொள்கையில் உறுதி உடையவர்கள் என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.

திரு. குமரி அனந்தன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நல்லதை எங்கிருந்தும் தொடங்கலாம். பரிபூரணத்தை நோக்கி போய்க் கொண்டிருக்கின்ற மனிதன் சிறிது சிறிதாக முன்னேறுவதைப் போலவே, இந்தியா விடுதலை பெற வேண்டும் என்று கருந்தி மகான் டோராடுகின்ற போது, மனித இனத்தின்

1989 ஏப்ரல் 26]

[திரு. குமரிஅனந்தன்]

விடுதலை எனது நோக்கம்; ஆக இந்தியாவிலிருந்து ஆரம்பிக்கும் என்றேன், என்று சொன்னாரே அதைப்போல, இங்கிருந்து ஆரம்பிப்போம்.

திரு. பா. அப்துல் சமத் : தலைவர் அவர்களே, பனை மரம் ஏறும் தொழிலாளி—கலையம் நிறைய கள் குடித்து சிழே விழுந்து மரணம் அடைந்தவர்கள் எண்ணிக்கை அதிகம் என்று தெரிந்தும், அம்மையாருக்குத் தெரிந்தும், கள் குடித்து விட்டு புகுந்து விளையாடுகிறார் என்று கூறுகின்றாரே, இது நியாயமா, நேர்மையா, நீதியா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும் என வாதாடும் பெண் இனத்தின் பிரதிநிதியாக வந்துள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினரே

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. அப்துல் சமத் அவர்களே, விவாதத்திலே பேசுவதாக இருந்தால் பேசுங்கள். இந்தச் செய்தியை விட்டு அடுத்த செய்திக்குப் போகலாம். அதைப் பற்றிப் அதையே படித்துக்கொண்டிருந்தால் என்ன அர்த்தம்? இவ்வளவு நேரம் பேசியாகிவிட்டது. பதில் சொல்லியாகிவிட்டது. நீங்கள் எழுதி வைத்ததை எல்லாம் படிக்க வேண்டும் என்று நினைக்கக் கூடாது.

திரு. பா. அப்துல் சமத் : தலைவர் அவர்களே, வேறு சப் ஜெக்ட்டுக்கு வந்து விடுகிறேன். தோல் பதனிடும் தொழில் பற்றியும் அதற்குண்டான வரி விதிப்பு பற்றியும் என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறுகிறேன். கடந்த கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்தில் இந்தத் தொழிலுக்கு ஒருமுனை வரி இருந்தது. அதைப் போல நமது இந்தியாவில் அனைத்து மாநிலத்திலும் இருந்தது. இப்போதும் இருக்கின்றது. ஆனால் கலைஞர் ஆட்சிக்குப் பின் அண்ணா தி.மு.க. அரசு ஒருமுனை வரியை பலமுனை வரியாக்கி, நம் நாட்டிற்கு அந்நியச் செலாவணியை சட்டித் தரும் அந்தத் தொழிலை நாசமாக்கி விட்டார்கள் இதனால் வட மாநிலங்களுக்கு தோல் பதனிடும் தொழில் என்னவென்றே தெரியாத அந்த மாநிலங்களுக்கு இந்தத் தொழில் சென்று கொண்டிருக்கிறது. இதனால் நம் மாநிலத்தில் உள்ள தொழிலாளர்கள் வேலையை இழந்தார்கள். நமக்கு வரவேண்டிய அந்நியச் செலாவணிகளும் குறைந்து நமக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டது, ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. பஞ்சாப், ஹரியானா, மத்திய பிரதேசம், ராஜஸ்தான், காஷ்மீர், டெல்லிக்கு இந்தத் தொழில் சென்று கொண்டிருக்கிறது அல்லது பெருவாரியாகப் போய்விட்டது. ஆகவே, அந்த மாநிலங்களில் இந்தத் தொழிலுக்கு முன்பு இங்கே கலைஞர் ஆட்சியில் இருந்ததைப் போல ஒரு முனை வரி இருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் தொழில் இன்னும் சீர்கெட்டுவிடாமல் பாதுகாக்க நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் இந்தத் தொழிலையும், நமது தொழிலாளர்களையும், தமிழ்நாட்டின் சிறப்பையும் பாதுகாப்பார் என்று நம்புகிறேன். தற்போது கூடுதல் வரி. அதாவது அடிஷனல்

[திரு. பா. அப்துல் சமத்] [1989 ஏப்ரல் 2]

டாக்ஸ் என்பது விற்பனை வரிக்கு ஏறக்குறைய 1 சமமாகி விடுகிறது. இதனால் நம் மாநிலத்தில் பல தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டன. மூடிக் கொண்டும் வருகிறார்கள். பிற மாநிலத்திற்குச் சென்று நம்முடைய தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களே இடங்களை வாங்கியும், லைசன்ஸ் அபினை செய்த வண்ணமும் உள்ளனர். இதை நன்றாக அறிவேன். மற்ற மாநிலங்களில் இந்தத் தொழில் வந்தால் போதும் என்று வரவேற்று, சலுகைகள் கொடுத்து உதவுகிறார்கள். ஆனால் இங்கே தொழிற்சாலைகளை நடத்தி வரும்.... (மணியடிக்கப்பெற்றது)

(பிற்பகல் 1.00)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியுடன் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப் பெறுகிறது. திரு. அப்துல் சமத் இன்னும் இரண்டு மணித்துளிகளில் முடிக்க வேண்டும்.

திரு. பா. அப்துல் சமத் : ஜாப் ஒர்க் என்னும் கூலிக்குத் தயார் செய்து கொடுக்க, கூலியின் தொகையின் பேரிலும் வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு உபயோகப்படுத்தும் எல்லாக் கச்சாப் பொருளும் ஏற்கனவே வரி செலுத்திய பொருளாகும். அதன் பேரிலும் மீண்டும் வரி செலுத்துவது தொழிலுக்கு பாதகம் ஏற்படுத்துகிறது. பல முனை வரியை மாற்றி ஒரு முனை வரியை ஏற்படுத்தியதனால் வருவாய் ஒன்றும் குறைந்து விடாது. எனவே, இங்கே உள்ள தொழில் பெருகும், குறைந்த இலாபம், அதிக வியாபாரம் என்ற வகையில் இப்போதைய வருவாயைவிட அதிக வருவாய் வரும் என்று உறுதி அளிக்கிறேன். தேவையானால் தமிழ்நாட்டில் இன்று இந்தத் தொழில் மூலம் வரும்வருமானத்தைக் கணக்கிட்டு, அந்தத் தோல் தொழில் நடத்துகின்றோர் அசோசியேஷனை அழைத்துப் பேசி, நமது முதல்வர் அவர்கள் ஆலோசனை நடத்தி, எப்படியாவது இந்தத் தொழிலைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப் போலவே, தமிழ்நாட்டில் கண்டசாரி சர்க்கரை ஆலைகள் கலைஞர் ஆட்சியில் சுமார் 15 கண்டசாரி ஆலைகள் இருந்தன. ஆனால் இன்று தமிழ்நாட்டில் ஒரே ஒரு கண்டசாரி சர்க்கரை ஆலை தான் இருக்கிறது. அதுவும் என்னுடைய தொகுதி வாணியம்பாடியில், அதுவும் மூடும் நிலையில் உள்ளது. இதற்கும் வரி விதிப்பு முறைதான் காரணம். நமது முதல்வர் அவர்கள் நினைத்தால் அதைக் காப்பாற்ற முடியும். இல்லாவிட்டால் அதில் வேலை செய்கின்ற 500 தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இல்லாமல் போய்விடும். இன்னும் ஐந்தாண்டு, அ.தி.மு.க. அரசு இருந்திருந்தால் தமிழ்நாட்டில் ஒரு தொழிலும் இருந்து இருக்காது என்றே கருதுகிறேன். ஆகவே, இதையெல்லாம் சீர்படுத்த, ஒழுங்குபடுத்த, (மணியடிக்கப்பெற்றது) ஆண்டவனே நமக்கு மீண்டும் கலைஞர் தலைமையை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறான்

1989 ஏப்ரல் 26]

[திரு. பா. அப்துல்சமத்]

என்று எண்ணியுள்ளேன். ஆகவே, இந்த ஆட்சியும், கலைஞரும் சீரோடும், சிறப்போடும் நீண்ட நாள் இந்த நாட்டுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும் என்று எல்லாம் வல்ல அல்லாவை வேண்டிக் கொண்டு வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். நன்றி.

*திரு. வே. பெரியசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய நாள், நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் களைப் பற்றியும், தலைமையிடத்தினுடைய ஆட்சித் தலைவர்களைப் பற்றியும், பொது விற்பனை வரி பற்றியும் பேசக் கூடிய வாய்ப்பினைக் கொடுத்த தங்களுக்கு நன்றி கூறுகிறேன்.

திருவள்ளூர் இயற்றிய திருக்குறளை முடியாய் வைத்து, திருத்தக்கத் தேவரின் சிந்தாமணி அணிந்து சேரன் இளவல் இளங்கோவின் சிலம்பணிந்து, சீத்தலைச் சாத்தானாரின் மேகலை அணிந்து, காதிலே குண்டலமாட, கைகளிலே வளையொலி குலுங்க, விரல்களிலே மோதிரம் மின்ன, சங்க நூல்களான எட்டுத் தொகையும், பத்துப் பாட்டும், பதினெண்கீழ்க் கணக்கும், கோவையும், நாலடியும், தங்க நகைகளாக மின்ன, அகமும் புறமும் மகிழ் அழகுருவாக விற்று அரசாண்டு கொண்டு இருந்தாளே தமிழ்த்தாய், அந்தத் தமிழ்த் தாய் இடைக்காலப் பகுதியிலே அழகிழந்து, பொலிவிழந்து, ஆற்றல் இழந்து, சக்தி யிழந்து மண்ணிலே மண்டியிட்டிருந்த நேரத்திலேதான் நாலரைக் கோடி தமிழ் மக்களுடைய நாயகன், புரட்சித் தலைவர், பொன் மனச் செம்மல், மதுரை மாநகரிலே தமிழ்த் தாய்க்கு ஒரு மாநாட்டைக் கூட்டி, சங்கம் வைத்து வளர்த்தாரே, அந்தத் தானைத் தலைவருடைய ஆட்சியிலேதான் தொழில்வளம் கெட்டுப் போய்விட்டது என்று இங்கே எனக்கு முன்னாலே ஒருவர் பேசினார். நான் அவரைப் டார்த்து மிகப் பணிவன்போடு சொல்லிக் கொள்வேன். நம்முடைய தானைத் தலைவர் இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற சாதனையாளராக விளங்கிய அந்தப் புரட்சித் தலைவர் இன்றைக்கு இல்லை. அவர் இல்லாத நேரத்தில் அவரைப் பற்றி இங்கே அவைக் குறிப்பிலே ஏறுகின்ற விதத்திலே நீங்கள் பேசுவதற்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கிறீர்கள். நான் மிகவும் வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்வேன். அப்படிப்பட்ட நிலையினை மீண்டும் நீடிக்காத வகையில் நீங்கள் நடத்தவேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்தின் பேரவைத் தலைவர் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு இங்கே நான் பட்ஜெட் கூட்டத்தைப் பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்தில் நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் ஒரு சாதாரண சட்டமன்ற உறுப்பினராக வந்திருக்கிறேன். எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு, இன்றைக்குக் கொடுக்கின்ற சம்பளம் போதாது என்ற நிலையிருக்கிறது. அப்படி இருக்கின்றபோது மாண்புமிகு அமைச்சர்களுக்கு எல்லாம் நல்ல முறையிலே ஆட்சி நடத்த வேண்டும் என்று சொன்னால், கரை படியாத கரத்திற்குச் சொந்தக்

[திரு. வே. பெரியசாமி]

[1989 ஏப்ரல் 26]

காரர்களாக விளங்கவேண்டும் என்று சொன்னால், நீதி, நேர்மை நாணயத்தோடு நடக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்களுக்குப் போதிய சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் இந்த அவையிலுள்ள அத்தனை பேருடைய ஒட்டு மொத்தக் கருத்து என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் மெத்தப் பணிவன்போடு சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

அது மட்டுமல்ல, எங்களைப் பொறுத்தவரையில், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தனியாக ஒரு மானியம் இருந்தாலும் எங்களுக்கு, நாங்க ஒரு கிராமத்திற்குச் செல்கின்ற நேரத்தில் என்னைப்போன்ற, தனிக் தொகுதியிலே இருந்து வந்திருக்கின்ற தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த என்னைப் போன்றவர்களுக்கு எல்லாம், நாங்கள் வெளியில் போகின்றபோது, மக்களுடைய குறைகளைப் கேட்கக் போகின்றபோது ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் 2 நாட்களுக்கு தான் ஜிப் கொடுக்கிறார்கள். குறைந்த பட்சம் எங்களுக்கு ஒரு வாரத்திற்காவது ஊராட்சி ஒன்றியங்களுடைய ஐப்புகளை கொடுக்க அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்களுக்கு 50 லிட்டர் டீசல்தான் ஒப்போது கொடுக்கப் படுகிறது. அதை இன்னும் கொஞ்சம் அதிகப் படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே பொது விற்பனை வரியைப் பற்றி சொல்லும்போது ஏ.சி.டி.ஓ. என்றும், டி.சி.டி.ஓ. என்றும் அதிகாரிகள் வர்க்கம் இந்த நாட்டில் ஒழுங்கான முறையில் கணக்குகளை தணிக்கை செய்ய வேண்டும். அப்படி செய்தால் தான் இந்த அரசுக்கு வரக்கூடிய வருமானம் விற்பனை வரி மூலமாக, வணிக வரி மூலமாக, மதுவிலக்குத் துறையின் மூலமாக அதிகமாக கிடைக்கும். அந்த வரிகள் ஒழுங்கான முறையில் நம்முடைய அரசுக்கு கிடைப்பதற்கு இந்த அதிகாரிகள் மிகவும் நல்லவர்களாக, வல்லவர்களாக, நியாயமானவர்களாக கடமை உணர்ச்சியுடன் நடக்கக் கூடியவர்களாக இன்றைக்கு இருக்க வேண்டும். அவர்கள் எல்லாம் தக்க ஆடிட்களை சிறந்த முறையில் செய்ய அவர்களை கண்காணிக்க இன்றைக்கு அதற்கு என்று ஒரு குழுவை நியமனம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பற்றி சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. ஊராட்சி மன்றங்கள் இருக்கின்றன. மற்றும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் நடத்துகின்ற மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஊராட்சி மன்றத்தின் அந்த ஊராட்சி மன்றக்கிணுடைய தலைவர் அங்கக் கூட்டத்தை நடத்துகிறார், ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் அந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்தினுடைய தலைவர் அங்கக் கூட்டத்தை நடத்துகிறார். ஆனால், மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தை நடத்துகின்ற முறையாரிடம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், மாவட்ட ஆட்சித்

1989 ஏப்ரல் 26]

[திரு. வே. பெரியசாமி]

தலைவர் இடத்தில் இருக்கிறது. இந்த நிலையில் இதை மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு சிறப்பான முறையில் அந்த மாவட்டத்தில் உள்ள உண்மையான சர்வ கட்சியைச் சேர்ந்த யாவராவது ஒருவரை நியமனம் செய்து அந்த மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கி நடத்த வேண்டும். இங்கே எப்படி சபாநாயகர் இன்றைக்கு இந்தக் கூட்டத்தை நடத்துகின்றபோது எப்படி சட்டமன்றத்தினுடைய செயலாளர் இருந்து, கண்காணித்து, நடவடிக்கை குறிப்புகள் எடுக்கிறார்களோ, அதேபோல் நடத்த வேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தின் சார்பாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதைத்தான் ஆசியாவின் ஜோதி, மனிதருள் மாணிக்கம், பண்டித நேருவினுடைய பேரன் ராஜிவ் காந்தி அவர்கள் இன்றைக்குத் திட்டம் போட்டு ராமராஜ்யம் புற்றி சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நல்ல திட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமத்தில் இருக்கின்ற மக்களுக்கு பட்டா கொடுக்கின்ற முறையில் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்குக் கீழே மாவட்ட வருவாய்துறை அதிகாரி, வட்டாட்சியர், துணை வட்டாட்சியர் இருக்கிறார்கள். கிராமத்தில் உள்ள மக்களுக்கு ஒரு சிட்டா அடங்கல், டோப்போ ஸ்கெட்ச், ஆர். எஸ். ஆர். போன்றவைகள் எல்லாம் ஒரு கிராம அதிகாரி கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் ஏராளமான லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் அந்தியூரின் கடைசிப் பகுதியாக பர்கூர் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் குட்டையூர் என்ற ஊர் மைசூர் மாநிலத்தின் எல்லையில் இருக்கிறது. அங்கே உள்ள ஒரு மாணவன் விடுதியில் சேர்ந்து படிக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் ஜாதி சான்று, வருமான சான்று வாங்குவதற்கு பவானிக்கு வரவேண்டும். பவானிக்கு வருகின்றபோது அங்கே ஒரு விண்ணப்பத்தை எழுதிக் கொடுக்கிறான். பவானிக்கு வருவதற்கு ஏறத்தாழ 10 ரூபாய் செலவு, திரும்பிப் போவதற்கு 10 ரூபாய் செலவு ஆக மொத்தம் 20 ரூபாய் செலவு ஆகிறது. இங்கே வந்து விண்ணப்பத்தை எழுதிக் கொடுத்த உடனே அவர் அதைப் பார்த்துவிட்டு நீ போய் பர்கூரில் இருக்கின்ற கிராம நிர்வாக அதிகாரி இடத்திலும், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் இடத்திலும் எழுதி வாங்கி வா என்று சொல்லி அனுப்பிவிடுகிறார். அவன் மீண்டும் அதை எடுத்துக் கொண்டு அதே பர்கூருக்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. அங்கே போனால் அதிகாரிகள் இருப்பதில்லை. மீண்டும் அவர்கள் என்றைக்கு வருகிறார்களோ அதாவது அந்த குடடையூருக்கும் பர்கூருக்கும் 20 மைல் தொலைவு இருக்கிறது. அதுவரை அங்கே தங்க வேண்டியிருக்கிறது. திரும்ப அங்கே எழுதி வாங்கிக் கொண்டு வந்து இங்கே வந்தால் தாசில்தார் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அழைத்துவிட்டார்

[திரு. வே. பெரியசாமி]

[1989 ஏப்ரல் 26]

என்று போய்விடுகிறார். ஆகவே ஒரு மனிதன் சாதாரணமாக ஒரு ஜாதி சான்றா, வருமான சான்றோ, அல்லது சிட்டா அடங்கமோ, டோப்போ ஸ்கெட்சோ. ஆர். எஸ். ஆர். ரோ, வாங்க வேண்டும் என்று சொன்னால் இன்றைக்கு நடைமுறையில் பல்வேறுவிதமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய தொகுதியில் அந்தியூரில் ஒரு வட்டாட்சியரை நியமனம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் ஆதிவாசிகளுக்கு, ஆதி திராவிடர்களுக்கு இலவசமாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் காலத்திலும், அதற்கு முன்னால் காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்த காலத்திலும் நிலங்களை பட்டா செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். 10 ஆண்டுகளுக்குள் அதை விற்கக்கூடாது என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பத்து ஆண்டுகள் வரை விற்காமல் ஒருவர் அங்கே இருக்கிறார், (மணியடிக்கப் பெற்றது) ஒரு சாதாரண ஏழை அந்த பூமியை தொடர்ந்து விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறான். ஆனால் அவருடைய பூமியை இன்றைக்கு பட்டாவை கேன்சல் செய்து அதை புறம்போக்கு செய்து இருக்கிறார்கள். என்ன காரணம் என்று சொன்னால், அங்கே இருக்கின்ற அதிகாரிகள், கோட்டாட்சியர் நிலைக்கு உட்பட்ட அந்த அதிகாரிகள் தவறான புள்ளி விவரங்களைக் கணக்கு எடுத்து 10 ஆண்டுக்குள் பூமியை விற்றுவிட்டார் என்று சொல்லி தவறான கணக்கைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் கூட டோய் சொன்னேன், இது வரைக்கும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுத்து தொடர்ந்து நல்ல பல காரியங்கள் ஏழை எளிய மக்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிறகல் 1-10)

ரெவின்யூ துறையிலே வேலை செய்கின்ற அதிகாரிகள் பலபேருக்கு இன்றைக்கு பதவி இறக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் ஒரு தாசில்தார் இறந்துவிட்டால், அவருடைய மகனுக்கு பணி கொடுக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவரே 10 ஆண்டுகாலம் பணி செய்து கொண்டிருந்தால் இந்த வேலை வாய்ப்பிலே இறக்கம் ஏற்படும் என்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டு அவர் கீழே இறக்கப்பட்டு விடுகிறார். ஆகவே, தயவுசெய்து அப்படிப்பட்ட குடும்பங்களுடைய நலனைக் கருத்திலே கொண்டு, அவர்களுடைய குடும்பத்திற்குப் பணிப் பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்கு, மீண்டும் அப்படிப்பட்டவர்களுக்குப் பணி உயர்வு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு பேசுவதற்கு நல்ல வாய்ப்பைக் கொடுத்த உங்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

1989 ஏப்ரல் 26]

*திரு. சோ. அழகர்ராமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சார்பில் இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கைகள் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் முன் வருகிறேன். இன்றைக்கு நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு வரக்கூடிய முக்கியமான வருமானத்தில் அதிகமான வருவாயை ஈட்டித்தருவது இந்த விற்பனை வரி மூலமாகத்தான். ஏறக்குறைய மொத்த வருமானத்தில் 40 சதவிகிதம் இந்தத் துறையின் மூலமாகத்தான் வருகிறது. வணிக வரித் துறையின் மூலமாகத்தான் வருமானமாக அது வருகிறது. வரியை ஏய்க்காமல், இன்றைக்கு இருக்கிற வரி விதிப்பின்படி வசூல் செய்வோம் என்று சொன்னால், இன்னும் கூட ஒரு ஆயிரம் கோடி ரூபாய் அரசாங்கத்திற்கு வருமானமாக வரும் என்று நான் நினைக்கிறேன். காரணம் என்னவென்று சொன்னால், இந்த வரியைச் சாதாரணமாக எந்த வியாபாரியும் முழுமையாக, கரெக்டாக, நியாயமாகக் கட்டுவது என்று சொன்னால் அவர்கள் வியாபாரமே செய்ய முடியாது என்று கூறுகிறார்கள். காரணம் இந்த வரி விதிப்பானது, அதிகமான சதவிகிதத்திலே விதிக்கப்படுகிறது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயமாகும்.

அதுமட்டுமல்லாமல், இந்த வரியை விற்பனை வரி என்று சொல்கிறோமே தவிர, விறக்கக்கூடிய வியாபாரிகள் வரியைத் தன்னுடைய கையிலேயிருந்து கொடுப்பது கிடையாது. வாங்கக்கூடிய பொதுமக்கள்தான் அந்த விற்பனை வரியைச் செலுத்துகிறார்கள். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், இப்போது கூட ஓட்டல்களுக்கு என்று வரி விதிக்கப்பட்டது. தினமும் 3 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு விற்கக்கூடிய ஓட்டல்களுக்கு வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, வருஷத்திற்கு 10 இலட்சம் ரூபாய் என்று சொல்லி வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் 4 ரூபாய்க்கு உணவு உட்கொள்கிறோம் என்றால், அதிலே வரியையும் சேர்த்து வசூல் செய்து விடுகிறார்கள். இந்த வரியை நேரடியாகப் போடுவதை விட்டு மறைமுகமாக மக்கள் மீது அதிகமாகச் சுமத்தப்படுகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, இதைவிட நேரடியாக வரி வசூல் செய்வதிலே அதிகமான கவனத்தை இந்த அரசு செலுத்த வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல் இந்த விற்பனை வரி, பெரிய வியாபாரிகளைச் சொல்லவில்லை, சிறு சிறு வியாபாரிகளுக்கு, மிகவும் தொந்தரவு ஏற்படுத்தக் கூடிய முறையிலே இந்த வரி விதிப்பு இருக்கிறது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காரணம், சிறு வியாபாரிகள் வேறு பணியாளர்கள் இல்லாமலேயே, தானும், தன்னுடைய மகனோ அல்லது சகோதரனையோ வைத்து வியாடாரத்தை

(திரு. சோ. அழகர்சாமி)

[1989 ஏப்ரல் 26]

மேற்கொள்ளக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும் போது அதிகாரிகள் திடீரென்று சோதனை செய்யச் செல்லும் போது அங்கே ஏதாவது சிறிய குற்றங்கள், ஸ்டாக் சரியில்லை, ஏதாவது ஒரு பொருளுக்கு பில் இல்லையென்ற காரணத்தைச் சொல்லி அவர்களைத் தொந்தரவு மட்டுமல்ல, வரிக்கு மேலாகவே அவர்கள் வாங்கிக் கொள்ளக் கூடிய நிலைமை களெல்லாம் இருக்கின்றன என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்த வரி விதிப்பு முறையில் கூடுமான வரையிலே, அந்த சிறு வியாபாரிகளுக்குத் தொந்தரவு இல்லாத முறையில்—குறிப்பாக சிறிய வியாபாரிகளுக்குத் தொந்தரவுகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அந்தத் தொந்தரவுகளெல்லாம் இல்லாதபடி—செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், சகல வரிகளையும், பலமுனை விற்பனை வரிக்குப் பதிலாக, ஒரு முனை வரியாக ஆக்குவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இப்போது கூட 9 பொருள்களுக்குப் பல முனை விற்பனை வரியிலிருந்து ஒரு முனை விற்பனை வரியாக மாற்றப்பட்டு இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தொடர்ந்து இந்த மன்றத்திலே பல முறை, பல்வேறு உறுப்பினர்கள் இதுபற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆளுங் கட்சி உறுப்பினர் ஒருவர்கூட இது குறித்து இங்கே அழகாகச் சொன்னார். பல்வேறு உறுப்பினர்கள் இதைத் தொடர்ந்து சொல்லிக் கொண்டே வருகிறார்கள். ஏனென்றால், பல முனை விற்பனை வரிக்குப் பதிலாக ஒரு முனை விற்பனை வரி என்று சொல்லிவிட்டால், ஒரே இடத்தில், அந்தப் பொருளை விற்பனை செய்யக்கூடிய முதல் கட்டத்திலேயே வரி விதித்து விட்டோம் என்று சொன்னால் சிறு வியாபாரிகள் எல்லாம் வணிக வரித் துறை அதிகாரிகளைக் கண்டு பயப்பட வேண்டிய அவசியம் ஏற்படாது. எப்போது வருவார்களோ, எந்த நேரத்திலே நமக்கு அபராதம் விதிப்பார்களோ அல்லது அபராதத்திற்கு மேலேயே நம்மிடம் பணம் கேட்பார்களோ என்று பயந்து கொண்டிருக்கக் கூடிய நிலை நீங்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, இன்றைக்குப் மீதி இருக்கின்ற பொருள்கள் மீதும் பலமுனை விற்பனை வரி என்பதற்குப் பதிலாக ஒரு முனை விற்பனை வரியாக அத்தனை பொருள்கள் மீதும் மாற்ற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தைப் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்குப் பல்வேறு துறைகளைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளுக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கடிதங்கள் எழுதினாலும்கூட, சில சமயங்களிலே பதில் வருகிறது. அதேபோன்று அமைச்சர்களுக்கும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எழுதக்கூடிய கடிதங்களுக்குத் துறையின் மூலமாக

1989 ஏப்ரல் 26]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

அவைகளுக்குப் பதில் அளிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே மாதிரியாக, மத்திய அமைச்சர்களாக இருந்தாலும் சரி, மாநில அமைச்சர்களாக இருந்தாலும் சரி, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் கடிதங்களுக்கு உடனடியாகப் பதில் அளிப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். சில நேரங்களில் உபதேர்தல்கள் வருகின்றன. அதிலே என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால் உபதேர்தல் வருகிற போது, அமைச்சர்கள் அங்கே தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்காகச் செல்லக்கூடாது. காரணம் அமைச்சர்கள் எல்லாம் முழுநேர அரசு அலுவலர்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் உபதேர்தல்கள் வரும் போது தேர்தல் பணிக்காகச் செல்லக்கூடாது; தேர்தல் பணிக்குச் செல்வதைத் தவிர்க்க வேண்டும். மத்திய அமைச்சர்களாக இருந்தாலும் சரி, மாநில அமைச்சர்களாக இருந்தாலும் சரி தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்குச் செல்லக்கூடாது. அமைச்சர்கள் செல்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் மட்டும் செல்வதாக இல்லை; அனைத்து அதிகாரிகளும் உடன் செல்கிறார்கள். ஆகவேதான் இந்த முறையைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு)

எம்.எல்.ஏ. முழு நேரப் பணியாளர் அல்ல; அதனால் எம்.எல்.ஏ. போகலாம். இதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்ல வேண்டுமென்றால், கேரளத்திலே ஒரு உப தேர்தல் வந்தபோது, நாங்கள் எல்லாங்கூடப் போயிருந்தோம். அப்போது அங்கே திரு. இ.எம்.எஸ். அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தார்கள். ஒரு அமைச்சர் கூட தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்காகச் செல்லவில்லை. முதலமைச்சரும் வரவில்லை; மற்ற அமைச்சர்களும் வரவில்லை. அது நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். அந்த முறையை நாம் இங்கிருந்து முதலில் ஆரம்பிக்கலாம்; மத்திய அரசும் மற்ற மாநில அரசுகளும் இதைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாவட்ட நிர்வாகம் சம்பந்தப்பட்டவரை டி.டி.சி. க்கு எந்தவிதமான அதிகாரமும் இல்லை. கூட்டம் நடக்கிறது; நாங்கள் போகிறோம். பேசுகிறோம், கருத்துக்களைச் சொல்லுகிறோம். ஆனால் எதுவும் நடக்கவில்லை, நாங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லும்போது, நடைமுறைக்கு ஏற்ப உரிய நடவடிக்கை எடுக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். இப்போது அந்த முயற்சி இல்லை. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தலைமையில் மாவட்ட அபிவிருத்திக்குழுக் கூட்டம் நடைபெறுகிறது. அப்படி இருந்தாலும் கூட சகல துறைகளைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும் அங்கே சரியாக வருவதில்லை. மாவட்ட அளவிலே உள்ள அதிகாரிக்குப் பதிலாக அவருக்குக் கீழே இருக்கிற ஒரு அதிகாரியை அனுப்புகிறார்கள். மின்சாரம் இல்லையா, குடிதண்ணீர் இல்லையா அல்லது வேறு ஏதாவது கோளாறு இருக்கிறதா? இதைச் சொன்னால் உடனடியாகப் பதில்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1989 ஏப்ரல் 26]

பெற முடியவில்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் போகிறார்கள்; மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தலைமை தாங்குகிறார். அங்கே எழுப்புகின்ற ஐயங்களுக்கு, கேட்கின்ற கேள்விகளுக்கு அப்போதே பதில் அளிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்; உரிய நடவடிக்கை எடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று இன்றைக்கு மாவட்ட நிர்வாகத்திற்குக் கீழே கிராம நிர்வாகம் இருக்கிறது. கிராம நிர்வாக அதிகாரியாக வி.ஏ.ஓ. இருக்கிறார். அவர் முழு நேர அரசாங்கத் ஊழியர். அவருக்குக் கீழே பணியாற்றுகின்ற கிராம தலையாரி, வெட்டியான் போன்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் பகுதி நேர ஊழியர்களாக இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பகுதி நேர ஊழியர்கள் சுமார் 32,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மேலே இருக்கிற கிராம நிர்வாக அதிகாரி முழு நேர ஊழியர். ஆனால் கீழ்நிலையில் இருக்கிற பியூன் போன்றவர்கள் பகுதி நேர ஊழியர்கள். அப்படி இருந்தால் வேலை எப்படி நடக்கும்? அதிகாரி சொல்வதைச் செய்வதற்கு பியூன் இருக்க வேண்டும். பியூன் இல்லை என்றால் அதிகாரி யாரிடம் சொல்வது? எப்படி வேலை நடக்கும்? ஆகவே, கீழ்நிலையில் இருக்கிற அந்தப் பகுதி நேர ஊழியர்களையும் முழு நேர ஊழியர்களாக ஆக்கி, அரசு ஊழியர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய சலுகைகள் அவர்களுக்கும் கிடைக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமப் பணியாளர்களாக, பகுதிநேர ஊழியர்களாக வெட். டி. யான், தலையாரி இப்படிப்பட்ட பணியாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் பகுதி நேர ஊழியர்கள் என்று சொல்லி இன்றைக்கும் குறைந்த ஊதியம்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களை முழு நேர ஊழியர்களாக்க மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று மாவட்டத்திலே நிர்வாகச் சீர்த்திருத்தம் செய்கிற ஏற்பாடு இருக்கிறது. அதாவது பெரிய தாலுக்காக்களை சிறு சிறு தாலுக்காக்களாகப் பிரிக்கின்ற முறை இருக்கிறது. பல பெரிய தாலுக்காக்களை அல்லது வட்டாரங்களை சிறு சிறு வட்டாரங்களாகப் பிரிக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலே சங்கரன்கோவில், கோவில்பட்டி ஆகிய இரண்டு தாலுக்காக்கள் இருக்கின்றன. இரண்டு தாலுக்காக்களும் ஒரே மாவட்டத்தில் இருந்தன. இப்போது பிரிக்கப்பட்டுவிட்டன. என்னுடைய தொகுதி இப்போது இரண்டு மாவட்டங்களிலும் இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதி கோவில்பட்டி. அங்கிருந்து ஒரு பர்லாமென்ட் ராஜ்யத்தில் சங்கரன்கோவில் வட்டம் இருக்கிறது. காவில்பட்டி

1989 ஏப்ரல் 26] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

வட்டம் சிதம்பரனார் மாவட்டத்திற்குப் போய் விட்டது. ஒரு மாவட்டத்திலிருந்து இன்னொரு மாவட்டத்திற்குச் சென்று விட்டதனால் நடைமுறையிலே பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சருக்கும் அது சம்பந்தமாகக் கோரிக்கை வந்திருக்கிறது. கோவில்பட்டிக்குப் பக்கத்திலே இருக்கிற சங்கரன்கோவில் வட்டத்தைச் சேர்ந்த 10, 15 கிராமங்களை, கோவில்பட்டி வட்டாரத்தோடு சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது தீண்டநாள் கோரிக்கை; தொடர்ந்து வலியுறுத்தப்பட்டு வருகிறது. அதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

இன்னொன்று, கடந்த 22—9—1984 அன்று ஓர் உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. அது என்னவென்றால், அதற்கு முன்னால் பல்வேறு காரணங்களால் அன்றைக்கு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாகப் பணியாளர்களை அமர்த்தாமல் எம்ப்ளாய்மென்ட் ஆபீஸ் மூலமாகப் பணியாளர்களை டெம்பரவரியாக நியமித்தார்கள். அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் 10,000 அல்லது 12,000 பேர்கள் இருப்பார்கள். அப்படி டெம்பரவரியாக வேலைபார்த்துவந்தவர்கள் எல்லாம் ஒரு நேரத்தில் எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரு கோரிக்கை வைத்தார்கள். நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைத்திருந்தார்கள். அவர்களை நிரந்தரமாக்க 22—9—1984-ல் உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 1-20)

அதிலே என்ன உத்தரவு என்றால் 25—6—1984 அன்று யார், யார் பணியில் இருந்தார்களோ அவர்கள் எல்லாம் நிரந்தரமாக்கப்படுவார்கள் என்று சொல்லி அந்த உத்தரவின் அடிப்படையில் ஏறக்குறைய 12,000 பேர் நிரந்தரமாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே கிட்டத்தட்ட 2,000 பேர் அதற்கு முன்னாலே இரண்டு வருடம்; 3 வருடம் என்று பணியாற்றியவர்கள் அன்றைக்கு அந்த ஒருநாள் மட்டும் பணியில் இல்லை என்ற காரணத்திற்காக அவர்களுக்கு அந்தப் பதவி கிடைக்கவில்லை. அதாவது நிரந்தரமாக்கப்படக்கூடிய அந்தத் தகுதி அவர்களுக்கு இல்லை என்று சொல்லி நீக்கி விட்டார்கள். அதற்கு முன்னாலேயும் வேலை பார்த்து இருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு மட்டும் இல்லாமல் அதற்குப் பின்னால் வந்து பணியாற்றி இருக்கிறார்கள். இப்படி 2 வருடம், 3 வருடம் பணியாற்றியவர்கள் தங்கள் கோரிக்கையை வலியுறுத்தி தொடர்ந்து இப்போது உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள், கோட்டைக்கு வரக்கூடிய வழியிலே. எனவே, 12,000 பேர்களை நிரந்தரமாக்கியது போல்—10 நாட்கள், 12 நாட்கள் வேலை பார்த்தவர்கள் எல்லாம் நிரந்தரமாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்—2 ஆண்டு, 3 ஆண்டு என்ற விட்டு வேலை பார்த்த இவர்களையும் நிரந்தரமாக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு அநீதி இழைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அவர்களுக்கு நீதி வழங்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1989 ஏப்ரல் 26]

அடுத்து ஓய்வூதியம் சம்பந்தப்பட்ட வகையில் ஒன்றை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 1970-ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பு ஓய்வு பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்போது ஆசிரியர்களாக இருந்தவர்கள் எல்லாம் வாங்கிய ஊதியம் 100 ரூபாய்தான். அந்த அளவுக்குத்தான் வாங்கி இருப்பார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு ஆசிரியருக்கு ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம் வழங்கப்படுகிறது. எனவே, அன்றைக்கு 100 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கியவருக்கு 50 சதவீதம் பென்ஷன் என்ற அடிப்படையில் 50 ரூபாய் தான் வழங்கப்படும் என்று சொல்வது சரியல்ல. ஏனென்றால் அன்றைக்கு 100 ரூபாய்க்கு இருந்த மதிப்பு வேறு; இன்றைக்கு 100 ரூபாய்க்கு இருக்கின்ற மதிப்பு வேறு. பண வீக்கம் அந்த அளவுக்கு அதிகமாகி இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் நீங்கள் அன்றைக்கு 100 ரூபாய் தானே வாங்கினீர்கள். எனவே எல்லோரும் வாங்குகிற ஓய்வு ஊதிய விகிதாச்சார அடிப்படையில் உங்களுக்கும் 50 சதவீதம் என்ற அடிப்படையில் 50 ரூபாய்தான் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்வது சரியல்ல. அவர்கள் எல்லாம் இன்னும், இரண்டு, மூன்று வருடங்களில் இறக்கக் கூடியவர்கள் ஆகவே அப்படிப்பட்டவர்களுடைய கோரிக்கையையும் ஏற்று இன்றைக்கு உள்ள நிலைமைக்கு உகந்த முறையில் (மணியடிக்கப்பட்டது) ஓய்வூதியத்தை உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும். 1970-க்கு முன்னால் மற்றும் 1975-க்கு முன்னாலஓய்வு பெற்றவர்களின் கோரிக்கைகளை ஏற்று அவர்களுடைய ஓய்வூதியத்தை உயர்த்தித் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து அரசு ஊழியர்களுக்கெல்லாம் வீடு கட்டுவதற்காகக் கடன் வழங்குவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ரொம்பவும் குறைவாகக் கடன் தொகை ஒதுக்கப்படுகிறது. இதற்கு முன்னாலே ஒதுக்கிய அதே அளவுக்குத்தான் அவர்களுக்குப் பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. அதிகமான நிதி ஒதுக்கி அரசு ஊழியர்கள் எல்லாம் வீடுகட்டுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்தக் கோரிக்கைகளை எல்லாம் நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையினை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் சேல்ஸ் டாக்ஸ், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் என்கின்ற மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது காங்கிரஸ் கட்சியின் சா.பாக ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த நாட்டினுடைய வருவாயையே நாங்கள்தான் தருகிறோம்; எங்களால்தான் இந்த நாடே நடக்கிறது என்று சொல்கிற வகையில் சேல்ஸ் டாக்ஸ் அதிகாரிகள் நடந்து கொண்டிருப்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதற்குக் காரணம்

1989 ஏப்ரல் 26]

[திரு. மா. சுந்தரதாஸ்]

பல்வேறு அதிகாரங்கள் அவர்களிடத்திலே இருப்பதுதான். 'ஸ்குவார்ட்' என்று சொல்கிறார்கள்; 'ஃப்ளையிங் ஸ்குவார்ட்' என்று சொல்கிறார்கள். அதைப் போல் அதிகாரிகளும் நேர்மையாக இருக்கவேண்டும் அல்லவா? அவர்களே லஞ்சத்திற்கு ஆளாகிறார்கள் என்று சொன்னால் நிச்சயமாக இந்த நாடு தப்ப முடியாது. ஆட்சியாளர்கள், அதாவது அமைச்சர்கள் ஆணைதான் போட முடியுமே தவிர வேறு ஒன்றும் செய்ய முடியாது. ஏனென்றால் அந்த அதிகாரிகள்தான் 'எக்ஸிக்யூட்டிவ் ஆஃபீஸர்ஸ்'. அவர்கள் தப்பு செய்தாலும் அரசுக்குத்தான் கெட்ட பெயர் வரும். இதனை ரெக்டார்டு பூர்வமாக நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

முதல் கட்டமாக இந்த நாட்டிலே இருக்கிற 'அட்வான்ஸ் டாக்ஸ் கலெக்ஷன்' பற்றிச் சொல்கிறேன். 'அட்வான்ஸ் டாக்ஸ் கலெக்ஷன்' பண்ணக்கூடாது என்று ஜஸ்டிஸ் வீராசாமி யின் ஜட்ஜ்மெண்ட் இருக்கிறது. அதை வேண்டுமானால் இங்கே நான் படிக்கிறேன். "There is no provision in the General Sales Tax Act, 1954 or the Rules to collect Advance Tax" அட்வான்ஸ் டாக்ஸ் கலெக்ட் பண்ண யாருக்கும் அதிகாரம் இல்லை. ஆனால் ஒரு டி.சி.டி.ஓ. 2 இலட்சம் ரூபாய் அட்வான்ஸ் டாக்ஸ் கலெக்ட் பண்ணுகிறார். எதற்காக இந்த அளவுக்கு பிளிஸஸ் செய்பவர்களைத் துன்புறுத்துகிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக 10 நாட்களுக்கு முன்பு நெல்லை மாவட்டத்தில் ஒரு பிளிஸஸ்மேன் அதிகாரிகளைப் பார்த்தவுடன் ஷாக்காகி இறந்துவிட்டார். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட அந்தச் செய்தியைப் படித்திருப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். 10 நாட்களுக்கு முன்பு பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அப்படி ஒரு செய்தி வந்திருந்தது.

சேல்ஸ் டாக்ஸ் அதிகாரிகள் வந்தால், எங்களுடைய கிளார்க்குகள் இன்னும் வரவில்லை. எனவே ஒரு மணி நேரம் கழித்து வாருங்கள் என்று சொன்னால் கேட்பதில்லை. அதிகாரிகளின் கெடுபிடித்தனங்கள், மிரட்டல் காரணமாகத்தான் 10 நாட்களுக்கு முன்பு அந்த பிளிஸஸ் மேன் நெல்லை மாவட்டத்தில் இறந்திருக்கிறார். இந்த அளவுக்கு அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். எங்களால்தான் நாட்டிலே எல்லாம் நடக்கிறது. எங்களால்தான் சம்பளம் போடப்படுகிறது. எங்களால்தான் இந்த நாடு நடக்கிறது என்று சொல்கிற வகையில் அதிகாரிகள் மாறிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இவர்களைக் கட்டுப்படுத்துகிற நிலைமை இல்லையா என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். டாக்ஸ் கொடுக்கிறார்கள், டாக்ஸ் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னால் காரிலே போகிறவர்களையும், லாரிகளிலே போகிறவர்களையும் பிடிப்பதற்கு 'ஸ்குவார்ட்' என்று சொல்லிக்கொண்டு 40 பேர் வருகிறார்கள்.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ்

[1989 ஏப்ரல் 26]

திருடனைப் பிடிப்பதை விட மிக மோசமாக இவர்களைப் பிடிக்கிறார்கள். பிஸினஸ்மேனை திருடனை விட மிக மோசமான நிலைமையில் நடத்துகிறார்கள். இவர்கள் என்ன யோக்கியர்களா?

தற்போது நிதியில்லை என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வீடுகளை எல்லாம் 'ஃஸ்' செய்தாலே—A parallel economy of the Country is there—அதை ஆணித்தரமாக என்னாலே சொல்ல முடியும். இங்கே நிதியில்லை என்று சொல்கிற மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்து நான் கேட்கிறேன், உங்களைச் சேர்ந்திருக்கிற அந்த அலுவலர்களைப் பிடித்தாலே A parallel economy of the State res. with these people. என்பது புலப்படும் இதை நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். ஆணித்தரமாகச் சொல்ல முடியும். ரெக்கார்டை வைத்துத்தான் நான் பேசுகிறேன். இதற்கு ஒரு முக்கியமான காரணம் “அட்வான்ஸ் டாக்ஸ். மல்டிப்பிள் டாக்ஸ்.” சாதாரணமாக காஞ்சிபுரத்திலே வேலை செய்கிற ஒரு வீவரை எடுத்துக்கொண்டால் அவன் ஜரிகை வாங்கவேண்டி இருக்கிறது. அதற்கு எத்தனையோ டாக்ஸ்—சி.எஸ்.டி. 2 பர்சென்ட், ஜெனரல் டேக்ஸ் 4 பர்சென்ட், சர்சார்ஜ் 5 பர்சென்ட், அடிஷனல் டேக்ஸ் 7 பர்சென்ட், டர்ன்ஓவர் டேக்ஸ்—இந்த அளவிலே டேக்ஸ் போட்டால், இத்தனை டேக்ஸும் போடும் போது நிச்சயமாக அங்கே வேலை செய்கின்ற ஒரு வீவர் நிச்சயமாகக் கணக்கு வைக்கமுடியாது. இதைச் செய்யவேண்டுமென்றால், அதற்கு அடிஷனல் பணம் இந்த அதிகாரிகள் கேட்கிறார்கள். ரூ. 2 ஆயிரம், ரூ. 4 ஆயிரம் வாங்குகின்ற அதிகாரிகள்கூட இருக்கின்றார்கள். கேட்டால் அட்வான்ஸ் டேக்ஸ் வாங்கவேண்டும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆணை பிறப்பித்திருக்கின்றார்கள் என்று சொல்கின்றார்கள். எங்களுக்கு 2 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று மிரட்டுகின்றார்கள். இந்த அளவிலே செய்துகொண்டிருந்தால், அந்த வீவர் எந்த அளவிலே தொழில் செய்ய முடியும். அதைப்போலவே, ஒரு உதாரணம் எடுத்துக் கொண்டால் குரத்திலேயிருந்து ஜரிகை வருகிறது. ஜரிகை ஒரு மூட்டை வருகிறது என்று சொன்னால், காரிலே ஏற்றிக்கொண்டு போகின்றார்கள் என்று சொன்னால், அதற்கு ஆயிரம் ரூபாய் இன்கூரன்ஸ் என்று போட்டால் இந்த அதிகாரிகள் கணக்கிலே ரூ. 25 ஆயிரம் என்று போடுகிறார்கள். ஒரு முனை வரி இருந்தால் நிச்சயமாக இந்த பிரச்சினை வராது. இந்த மல்டிப்பிள் டேக்ஸ், மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இந்த நாடு நன்றாக இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் சிங்கிள் டேக்ஸ்—எங்கே புரொடெக்ஷன் இருக்கிறதோ அங்கேயே எத்தனையோ டேக்ஸ்

1989 ஏப்ரல் 26]

[திரு. மா. சுந்தரதாஸ்]

போட்டுக் கொள்ளுங்கள். அதற்குப் பின்னால் டேக்ஸ் போடக் கூடாது. அந்த நிலை வரவில்லை என்று சொன்னால், இந்த அதிகாரிகளைக் கட்டுப்படுத்தவே முடியாது என்று சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோன்று, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலே ஒருவர் இருக்கின்றார். அவருடைய ராதாகிருஷ்ணன் என்று சொல்கின்ற தேவதாஸ் அண்டு கோ என்று சொல்கின்ற நிறுவனத்தின் மேல் டேக்ஸ் பண்ணியிருக்கின்றார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இடம் அந்த ரெக்கார்டுகளைக் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். முதலிலே அவர்களுக்கு 11-12-1987-லே ரூ. 4,61,349 வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு மாதம் கழித்து உடனே அந்த 4 லட்சம் என்பது 7 லட்சமாக ஆகிவிட்டது. அந்த அளவுக்கு ஆகிவிட்டது. ரெக்கார்டுகளிலே இருப்பதை நான் சொல்கிறேன். அந்த ஆளுக்கு 25-1-1988-ல் அதே வரியை ரூ. 7,38,455 என்று சொன்னால் 3 லட்சம் ரூபாய் ஒரு மாதத்திலே அவர்களுக்குப் பெனால்படி என்று போட்டால் அவர்கள் எந்த அளவுக்குப் பிசினஸ் செய்யமுடியும். நான் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கு இந்த இரண்டு ஒரிஜினல் ரெக்கார்டுகளையும் தருகிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கருணை கூர்ந்து தொழில் செய்கின்றவர்களுக்கு நன்மையைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த அளவுக்கு மாதத்திலே 3 லட்சம் 4 லட்சம் என்று போட்டால் எந்த அளவுக்குத் தொழில் செய்யமுடியும்? இன்னும் கேட்டால் ஒரு நெம்பர், சி.எஸ்.டி. நெம்பர் வாங்கவேண்டும் என்று சொன்னால் ரூ. 5,000 என்று இப்போது ரேட் சொல்லுகின்றார்கள். ஒரு ரெனுவல் என்று சென்னால் அதற்கு என்று ஒரு தொகை வைத்து இருக்கின்றார்கள். இந்த அளவுக்குப் போனால் டேக்ஸ் எப்படிச் கட்டமுடியும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எதற்கு எடுத்தாலும் எங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்று சொல்கின்றார்கள். போலீஸ்காரர்கள் பிடிப்பதாக இருந்தாலும் ஒரு பார்மாலிட்டி இருக்கிறது. விஜிலன்ஸில் பிடிக்க வேண்டும் என்றாலும் கூட அதற்கு என்று பார்மாலிட்டிஸ் இருக்கின்றது. ஆனால் இவர்களுக்கு அந்த பார்மாலிட்டிஸ் கிடையாது. அவர்கள் போகவேண்டியது; நீங்கள் 5 லட்சம் கொடுக்கவேண்டும் என்று மிரட்டுகிறார்கள். இந்த அளவுக்கு சேல்ஸ் டேக்ஸ் அதிகாரிகள் நடந்துகொண்டிருந்தால் நிச்சயமாக நம்முடைய நாடு முன்னேற்றத்திற்கு வரமுடியாது.

எங்களுடைய கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் நான் பலமுறை அதிகாரிகளைப் பார்த்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அங்கே ஒரு அதிகாரி இருக்கின்றார். எடிசன் என்று ஒருவர் இருக்கிறார். அந்த ஊரைச் சார்ந்தவர் இருக்கின்றார். டி.சி.டி.ஓ.-வாக இருக்கின்றார். அந்த ஆள் ரப்பருக்கு டேக்ஸ் கட்ட விடுவதே இல்லை. பல கோடி ரூபாய்களைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றார். தமிழகத்திலே ரப்பர்

[திரு. மா.சுந்தரதாஸ்]

[1989 ஏப்ரல் 26]

கிடைக்கின்ற ஒரே மாவட்டம் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தான். அந்த மாவட்டத்தை ஒரு லாபி பண்ணுகின்றார்கள். பிசினஸ் காரர்களைக் கூப்பிடுகின்றார்கள். பல கோடி ரூபாய்களுக்கு டர்ன்ஓவர்—லட்சக் கணக்கில் அல்ல, கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களில் பண்ணுகின்றார்கள். பலகோடி ரூபாய்க்கு விளைந்து வருகின்ற ரப்பரைக் கல்கத்தாவுக்கு அனுப்புகின்றார்கள். டெல்லிக்கு அனுப்புகின்றார்கள். ஒரு காசும் டேக்ஸ் போடுவதில்லை. இவர்கள் சாயந்திரத்தில் அதிகாரிகளுடன் மீட்டிங் போடுகின்றார்கள். என்ன கூட்டம், கல்யாணமா என்று கேட்டால் சேல்ஸ்டாக்ஸ் ஸ்குவாட் வந்து இருக்கின்றார்கள். யாருடைய வீட்டிலே நடக்கிறது என்றால் பெரிய முதலாளிகள் வீட்டிலே பங்க்ஷன் அப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் சில டி.சி.டி.ஓ.க்கள் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி பல தடவை அதிகாரிகளிடம் சொல்லியும் இருக்கிறேன். யாரும் அதை மாற்றத் தயாராக இல்லை. ஏனென்றால் அவர்களுடைய கமிஷன் வருகிறது. அதை நான் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். எந்தக் கோர்ட்டிலும் சொல்வேன். அதைச் சந்திக்கக்கூடத் தயாராக இருக்கிறேன். அவருடைய சொத்து லட்சத்திற்கு மேல் இருக்கிறது என்று சொல்வேன். ஏன், பல லட்சங்களைத் தாண்டி கோடியிலே இருக்கின்றது. எனவே எம்.எல்.ஏ.க்களைச் சொல்கின்றார்கள். மந்திரிகளைச் சொல்கின்றார்கள். தமிழகத்திலே ரப்பர் இருக்கின்ற மாவட்டம் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தான். அங்கே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் இப்படி இருக்கின்றார்கள். இந்த அளவுக்கு ஒரு டேக்ஸ் போடாமல் வெஸ்ட் பெங்களூருக்கு, கல்கத்தாவுக்கும் ஏற்றி அனுப்பிக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள். இதை அதிகாரிகளிடம் சொன்னால் ஒரு பெட்டிஷன் கொடுங்கள் என்று சொல்கின்றார்கள். என்குயரி பண்ணுகிறோம் என்று சொல்கின்றார்கள். என்ன என்குயரி பண்ணுகிறார்கள்? அந்த அளவுக்கு அங்கே அவர்கள் பேரலக் கவர்ன்மெண்ட் நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அந்த அளவுக்கு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே செய்துகொண்டிருக்கின்றார்கள். அந்த அதிகாரிகளை நிச்சயமாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நேரடியாக விசாரித்து, சேல்ஸ்டேக்ஸ் நிர்வாகத்தைச் சரி செய்யவில்லை என்றால் தொழில்துறையிலே நம்முடைய மாநிலம் முன்னேறாது என்பதை சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து மாவட்டத்தினுடைய டல்வேறு பிரச்சினைகளை சொல்கிறேன். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைப் பொறுத்தவரையில் டி.டி.சி.யிலே என்ன நடக்கிறது என்றால் எம்.எல்.ஏ.க்கள் எம்.பி.க்கள் இவர்களுடையெல்லாம் ஏதோ அவர்களுடைய சப் பார்டினைட்கள் போல நினைக்கின்றார்கள். இதை மாற்றி யமைக்க வேண்டும். இது மாநிலத்தினுடைய நிலை, டெல்லியிலே போக வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லியிலே என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். டெல்லி அல்ல. முதல்வர் அவர்கள் கையிலே இருக்கின்றது. டெவலப் மெண்ட் கவுன்சில் என்று ஒன்று முன்னால் இருந்தது.

[திரு. மா. சுந்தரதாஸ்]

[1989 ஏப்ரல் 25]

சில மாநிலங்களில் பார்த்தால், கர்நாடகாவிலே இருந்தது, யு.பி.யிலே பார்த்தால் ஜில்லா பரிஷத் இருக்கிறது. அங்கே தலைவர் தலைமை தாங்குவார்கள். முன்னால் டிஸ்ட்டிகிரீட் போர்ட் இருந்தது. நம்முடைய தமிழகத்திலே டிஸ்ட்டிகிரீட் போர்டு இப்போது இல்லை. அதற்குக் கலெக்டர்தான் தலைமை தாங்குவார்கள்.

(பிற்பகல் 1.30)

நான் கேட்கிறேன், நாங்கள் அவர்களுக்கு சபார்டினைட்டா இங்கே நம்முடைய சபையிலே பார்க்கிறோம், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவரைத்தான் நாம் அவைத் தலைவராகத்தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறோம். இங்கே அவையிலே கூட அதிகாரிகள் அப்சர்வர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் மாவட்டங்களில் கலெக்டர்கள் தலைமை தாங்குகிறார்கள் என்றால் நாங்கள் எல்லாம் அவர்களுக்கு சபார்டினைட்டா? இந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டாமா?

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினரின் கவனத்திற்காக, விளக்கத்திற்காக ஒன்றைச்சொல்கிறேன். ஏதோ தி.மு.க. வந்ததற்கு பிறகு வந்ததல்ல இந்த முறை, காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலிருந்தே இது இருக்கிறது. மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்களில் கலெக்டர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை மதிக்க வேண்டுமென்பது வேறு விஷயம். ஆனால் நாம் கலெக்டரை மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத்தில் தலைமை தாங்க வேண்டுமென்று சொல்வதற்கு காரணம் இருக்கிறது. பல்வேறு தொகுதிகளிலிருந்து கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், ஒன்றியத் தலைவர்கள், நகரமன்றத்தலைவர்கள் இப்படிப்பட்ட பிரதிநிதிகள் எல்லாம் பங்கு கொண்டு அவர்கள் சொல்வது குறித்து நடவடிக்கை எடுக்க, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை அழைத்து அறிவுரை வழங்க இம்முறை ஏதுவாக இருக்கும் என்பதால் தான் இந்த முறை அமலுக்கு வந்தது. இங்கே அ.இ.அ.தி.மு.க. உறுப்பினர் கூட அந்தக் கருத்தைச் சொன்னார். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தவறு செய்தால் அது குறித்து நடவடிக்கை எடுக்கும் அதிகாரம் நமக்கு இல்லை. இந் நிலையில் இன்றைக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக்கூட்டங்களில் தலைமை தாங்கும் முறை குறித்துத் தாங்கள் அரசுக்கு என்ன ஆலோசனை வழங்க இருக்கிறீர்கள்?

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாநிலத்தில் ஒவ்வொரு எம்.எல்.ஏ.வும் ஒவ்வொரு மாதமும் மாநில மாநில மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் தலைமை தாங்கி நடத்துகின்ற முறையை இங்கே நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தால் அது ஒரு நல்ல முன்மாதிரியாக இருக்கும். இப்போது அங்கே நடக்கின்ற முறைகள்

1989 ஏப்ரல் 26]

[திரு. மா. சுந்தரதாஸ்]

பற்றி நான் ரொம்ப வருத்தப்படுகிறேன். இந்தக் கவுன்சில்கள் நல்லபடியாகப் பணியாற்ற வேண்டுமென்றால் அங்கே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிதான் தலைவராக இருக்க வேண்டும். ஆகவே, எம்.எல்.ஏ.-க்களையும், எம்.பி.-க்களையும் ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு முறை ஒருவர் வீதம் இந்த மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களில் தலைமை தாங்க வைத்தால் என்ன கெட்டுப் போகும் என்று நான் தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தடியாக, சில உறுப்பினர்களின் தொகுதிகள் இரண்டு மாவட்டங்களில் வருகின்றன. இது குறித்து சென்ற தடவை நான் இங்கே பேசும்போது கூடக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இது பற்றி மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சருக்கும் நன்றாக தெரியும். இரண்டு மாவட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்ட தொகுதிகளிலுள்ள உறுப்பினர்கள் இரண்டு மாவட்டங்களிலும் கலந்து கொள்ள உரிமை உண்டு. திருச்செந்தூர் தொகுதி அம்மாதிரி வருகிறது. அதுபோல மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களுடைய தொகுதி இரண்டு மாவட்டங்களில் வருகிறது. அந்த வகையில் டி.டி.சி. மீட்டிங்கைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டு மாவட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினர்கள் இரண்டு மாவட்டங்களிலும் கலந்து கொள்ள அனுமதிக்கப்படவேண்டும். கலெக்டர்களிடம் சென்று இரண்டு டி.டி.சி. மீட்டிங்கிலும் கலந்துகொள்ள அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டால் இங்கே நம்முடைய சட்டமன்றப் பேரவைச் செயலாளர் சொல்வது மாதிரி அதற்கு 'விதி' இல்லையென்று கலெக்டர்கள் சொல்கிற நிலை இருக்கிறது. ஒரு கூட்டத்தில்தான் கலந்து கொள்ளலாம் என்று சொல்வது நியாயம்தானா? இங்கே கூட நாம் பார்க்கிறோம். நம்முடைய குழுக் கூட்டங்கள் நடக்கும்போது அதிகாரிகள் தலைமை தாங்குவதில்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்தான் தலைவர்களாக இருந்து தலைமை தாங்குகிறார்கள். அந்த அளவில் எஸ்டிமேட் கமிட்டி, பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி எல்லாம் செயல்படும் நிலையில் டி.டி.சி. மீட்டிங்கில் மட்டும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறவர்கள் தலைமை தாங்கக் கூடாது என்று சொல்வது எந்தவகையில் நியாயம்? மக்கள் பிரதிநிதிகள் தலைமை தாங்கினால் தான் அங்கே நிர்வாகம் நல்ல முறையில், செம்மையாக இருக்கும். இல்லையென்றால் அதிகாரிகள் அவர்களுடைய இஷ்டப்படி செயல்படுகின்ற நிலைமை வந்துவிடும். காங்கிரஸ் கட்சியானாலும் சரி, தி.மு.க. ஆனாலும் சரி, அ.இ.அ.தி.மு.க. ஆனாலும் சரி இதனை அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்தில் அந்த அதிகாரம் இருப்பது சரியல்ல. ஆட்சியாளர்கள் என்று சொன்னால், நிச்சயமாக நான் சொல்கிறேன், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடம் தான் தலைமை "எக்ஸிடியூடிவ்" என்கிற உண்மையான அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆனால் இந்த அதிகாரத்தை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் கொடுத்திருப்பதன் வரையிலாக நாமெல்லாம் we are only

[திரு. மா. சுந்தரதாஸ்] 1989 ஏப்ரல் 26]

law-makers என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்குத்தான் இன்றையதினம் நம்மிடம் அதிகாரம் இருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. மக்கள் நம்மைத் தான் கேட்கிறார்கள். அதிகாரிகளோ இந்த மடம் இல்லையென்றால் அந்த மடம் என்று சொல்கிறார்கள். நான் என்னுடைய விளவங்கோடு தொகுதியைவிட்டு எங்கும் செல்ல முடியாது. அதுபோல தான் மற்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், அதிகாரிகள் அபட்டி இல்லை. இந்த மடம் இல்லையென்றால் அந்த மடம், அந்த மடமும் இல்லையென்றால் டெல்லிக்கு மாறுதல் வாங்கிச் சென்று விடுகிறார்கள். நம்மைப் போன்ற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்குத்தொகுதியும், மக்களும் தான் தஞ்சம். ஆகவே, நான் சொல்லியுள்ள நடைமுறையை தமிழகத்தில் கொண்டு வந்து அதிகாரிகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாவட்டங்களை, தாலுக்காக்களைப் பிரிக்கின்ற பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். தாலுக்காக்களைப் பிரிப்பதற்கு ஒரு நார்ட்ஸ் வைத்திருக்கிறார்கள். அதாவது பாபுலேசன் பேசிஸ், டரப்பளவு இன்னும் பல் வேறு கருத்துக்களை மனதில் கொள்கிறார்கள். ஆனால் மாவட்டங்களைப் பிரிக்கிறபோது அப்படிப் பார்ப்பதில்லை. ஆகவே, அதற்கும் நார்ட்ஸ் பிக்ஸ் பண்ணி இனிமேல் மாவட்டங்களைப் பிரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றைக்கு மாவட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் எல்லா அதிகாரமும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம்தான் இருக்கிறது. பி.ஏ.டு கலெக்டர் (சத்துணவு), பி.ஏ.டு கலெக்டர் (ஜெனரல்), இப்படி எதற்கு எடுத்தாலும் மாவட்டத்தில் கலெக்டர்தான் சுப்ரீம் அதாரிட்டி. எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் இந்த அளவில் அதிகாரம் இருக்கக் கூடாது என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள்.

அடுத்து, மத்திய அரசில் பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு, ஊழியர்களுக்கு அவர்களுடைய ரிடையர்மென்ட் டேட்டிலேயே எல்லாச் சலுகைகளையும் அளித்து விடுகிறார்கள். ஆனால் இங்கோ டீச்சர்ஸ் ரிட்டயர் ஆகி 4, 5 வருடங்கள் ஆகியும் இன்னும் ஓய்வுகால நன்மைகள் கிடைக்கவில்லை. கேட்டால் ரெக்டார் டுகள் சரியாக இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். மத்திய அரசு ஊழியர்களும் இங்கேயிருக்கின்ற ஊழியர்களும் ஒரே டனியைத் தான் செய்கிறார்கள். ஆகவே, இனிமேலாவது பிராவிடென்ட் பண்ட் மற்றும் அனைத்து ஓய்வுகால சலுகைகளையும் மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு ஓய்வுபெற்ற அன்றைக்கே வழங்குவது பேரல மாதிரி அரசு ஊழியர்களுக்கும் வழங்குவதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ்

[1989 ஏப்ரல் 26]

அடுத்து, இன்றைக்கு டெம்பரவரி ஊழியர்களாக ஐமுன்பு அரசாங்கத்தில் பணியாற்றியவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அழகர்சாமி கூடக் குறிப்பிட்டார். அவர்களுக்கும் முந்திய ஆட்சியிலே 996 எண்ணுள்ள ஜி. ஓ. வில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள சலுகையை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பொல்யூசன் கன்ட்ரோல் துறையிலுள்ள ஊழியர்களுக்கு சம்பளம் குறைக்கப்பட்டுள்ளதாகச் சொல்கிறார்கள். உதாரணத்திற்கு 1,160 ரூபாய் சம்பளம் என்று அப்பாயின்ட்மென்ட் ஆர்டர் போட்டுவிட்டு இப்போது 900 ரூபாய் சம்பளம் என்று மாற்றி இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதை அவ்வாறு குறைக்கக்கூடாது என்று சொல்லி, வாய்ப்பளித்தமைக்கு மாண்புமிகு தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து அமைகிறேன்.

திரு. எஸ். கணேசன் (முதல்மைச்சரின் பேரவைச் செயலர்) : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் கோரிக்கை எண். 4, 9, 11, 42, 43, 58, 59 ஆகியவைகளின் மீது இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் 13 பேருக்குமேல் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஆய்வுரை, கருத்துரை அனைத்தையும் முறையாக இந்த அரசு, அலட்சியப்படுத்தாமல், கவனத்தில் கொண்டு, ஏற்கத் தக்கவற்றை ஏற்றுச் செயல்படுத்தும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வணிக வரித் துறை, தமிழினத் தலைவர், தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு அண்ணன் கலைஞர் அவர்களின் நேரடிப் பொறுப்பில் உள்ள துறையாகும். இந்தத் துறையில் மானியக் கோரிக்கையை சட்டப் பேரவையில் சமர்ப்பிக்கின்ற வாய்ப்பையும், அது தொடர்பான விவாதத்திற்குப் பதில் அளிக்கின்ற வாய்ப்பையும், என்பால் உள்ள அன்பாலும், பாசத்தாலும், நம்பிக்கையாலும் எனக்கு அவர்கள் அளித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக என்னுடைய நெஞ்சார்ந்த நன்றியறிதலை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய உரையைத் தொடங்குகிறேன்.

இந்த அரசின் வரி வருவாயில் ஏறத்தாழ 76 சதவிகிதம் அளிக்கின்ற துறை வருவாய்த் துறையாகும். ஆனால் இந்தத் துறைக்கு ஆகின்ற செலவு மிகக் குறைவானதுதான். இந்தத் துறையின் மூலம் 1988-89-ல் கிடைத்த வருவாய் ரூபாய் 1,502.73 கோடியாகும். இவ்வாண்டு சென்ற ஆண்டைவிட இத்துறையின் மூலம் பெறுகிற வருவாயின் சதவிகிதம் அதிகமாகவே இருக்கும். காரணம், நிர்வாகத் திறனில் தலைசிறந்து விளங்குகிற தமிழக முதல்வர் திறம்படச் செயல்படுகிறார் என்பது மட்டுமில்லை, அவருடைய ஆற்றல் மற்றவர்

1989 ஏப்ரல் 26]

[திரு. எல். கணேசன்]

அல்ல. முதல்வர் அவர்கள் கையிலே இருக்கிறது. டி.டி.சி.யிலே முன்னால் டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் என்று ஒன்று இருந்தது. களையும் திறம்படச் செயலாக்கப்படுத்துகிற காரணத்தால், அவரோடு இணைந்து துறை அதிகாரிகளும், அமைச்சரவை உறுப்பினர்களும், அனைவருமே செயலபடுகிற காரணத்தால், நிச்சயமாக இந்தத் துறையில் வருகிற வருவாய் இந்த நிதி ஆண்டில் அதிகமாகவே இருக்கும். இந்த நிதி ஆண்டில் இந்தத் துறைக்கு எதிர்பார்க்கக்கூடிய செலவு 23 கோடியே 97 லட்சத்து 80 ஆயிரம் என்ற அளவில் மட்டுமே இருக்கும்.

இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். The Hon. former speaker has unique talent to incite controversies to ignite controversies. அவருக்கு அது தனித்த ஆற்றல். அவர் சொன்னால் பிரச்சினைகள் உருவாகும். இங்கே இந்த மானியக் கோரிக்கையில் பேசுகிறபோது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். நம்முடைய அமைச்சர்களுக்கு வேலையும் குறைவு, சம்பளமும் குறைவு என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் எந்த உணர்வில் அதைச் சொன்னார்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் உண்மையாக எண்ணிப் பார்க்கிற போது, இந்த அமைச்சர்கள் எப்படிப் பணியாற்றுகிறார்கள் என்பதை இவர்களுக்கெல்லாம் தலைமைப் பொறுப்பு என்று செயல்படுகிறவரை வைத்து நாம் கணக்கிட்டுவிட முடியும். அவர்கள் பொறுப்பு ஏற்றதிலிருந்து என்றைக்காவது, எப்போதாவது அவர் ஓய்வாக இருக்க முடிகிறதா என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அவர் எங்கே சென்றாலும், மக்கள் வெள்ளத்தில் நீந்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். —அலுவலகம் ஆளாலும், வீடானாலும், சுற்றுப் பயணமானாலும், எங்கேயும் மக்கள் வெள்ளத்தில் நீந்த வேண்டியவராக இருக்கிறார். அண்மைக் காலத்தில் பொறுப்பு ஏற்றதற்குப் பிறகு எத்தனை முறை அமைச்சரவைக் கூட்டத்தைக் கூட்டியிருக்கிறார்; ஆறு ஏழு முறைக்கு மேல் அமைச்சரவைக் கூட்டத்தைக் கூட்டியுள்ளார்.

பிற்பகல் 1-40

எத்தனை பொது நிறுவனங்களின் கூட்டத்தைக் கூட்டியிருக்கிறார் : எத்தனை தொழில்துறை முன்னோடிகளை அழைத்து விவாதித்திருக்கிறார்; அதைப் போலவே பாதிக்கப்பட்ட அமைப்புகளிலிருந்து வருகிறவர்களையெல்லாம் சந்தித்திருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே வறட்சி நிவாரணப் பணி, சட்ட ஒழுங்குப் பணி ஆகியவற்றை ஆய்வு செய்து, அவற்றின் மீது விரைந்து, போர்க் கால அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுடைய கூட்டத்தையும், மாவட்ட காவல் துறை அதிகாரிகளின் கூட்டத்தையும் கூட்டி விவாதித்திருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

[திரு. எஸ். கணேசன்]

[1989 ஏப்ரல் 26]

உங்களுக்கு ஒன்றை மட்டும் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட 27—1—1989 ஆம் தேதியிலிருந்து 24—4—1989 முடியப்பார்த்தால் 4 மாதங்கள் என்று மாதக்கணக்கில் வரும். ஆனால் நாட்கணக்கில் எண்ணிப் பார்த்தால், 3 மாதங்களுக்கும் குறைவாகவே வரும். இந்தக் குறுகிய காலக் கட்டத்தில் அவர்கள் பெற்றிருக்கிற மனுக்களின் எண்ணிக்கை—அவர்கள் சுற்றுப்பயணம் செல்லுகிறபோது அல்லது அவரை அலுவலகத்தில் சந்திக்கின்றவர்கள் என்று—இப்படி எல்லா நேரத்திலும் அவரிடம் தரப்பட்டிருக்கின்ற மனுக்கள் ஒட்டு மொத்தமாக இந்த மூன்று மாதத்தில்—1,93,499 ஆகும். இதில் மற்ற துறைகள் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி அவர்கள் ஆணை பிறப்பித்து அனுப்பியிருக்கிற மனுக்களின் எண்ணிக்கை 1,85,531 ஆகும். இந்தப் பிரிவில் தற்போது நிலுவையில் உள்ள மனுக்களின் எண்ணிக்கை 7,968 ஆகும்.

இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம் “மெய் வருத்தம் பாராது, பசி நோக்காது, கண் துஞ்சாது, எவ்வெவர் தீமையும் மேற்கொள்ளாது, செவ்வி அருமையும் பாராது” சில வேளைகளில் அவமதிப்பைப் பற்றிக்கூட கவலைப்படாமல் அரும்பாடுபடுகிற முதலமைச்சர் இன்றைக்குப் பொறுப்பேற்றிருக்கிறார். அதைவிட என்ன வியப்பு என்றால் அமைச்சர்கள் எல்லாம் அவரைவிட இளையவர்கள். நான் அவருடைய நிர்வாக அல்லது நாடாளுமன்றச் செயலாளர். நான் அவரோடு நீண்ட பல ஆண்டுகளாக நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவன். இங்கே இருக்கிற அனைத்து அமைச்சர்களும் ஒரு வகையில் அவருக்கு பயந்து செயல்படுகிறார்கள். காரணம்—It is not a fear-complex. You should not take it in that sense. He instils moral fear in the hearts of his own Cabinet Members. என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் கருதுவது இதுதான். அவரை விட இளைஞர்களாக இருக்கிற அமைச்சர்கள் அவரைப் பார்த்து—அவரே இப்படிப் பணியாற்றுகிறார்; அவரைவிட நாம் தீவிரமாகச் செயலாற்ற வேண்டும்—பணியாற்ற வேண்டும் என்று பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் அறிவார்கள்.

இங்கே விவாதத்தைத் தொடங்கி வைத்துப் பேசிய கொளத்தூர் சட்டப் பேரவை உறுப்பினர் திரு. இராசு அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அ.தி.மு.க. காலத்தில் அப்போதிருந்த கிராம அதிகாரிகளை நீக்குகிற நடவடிக்கையை மேற்கொண்ட பிறகு அதற்குப் பின்பு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற புதிய கிராம அதிகாரிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறபோது ஒரு கருத்தைச் சொன்னார். அப்போது ஏதோ குறை இருந்தது—கணக்குப் பிள்ளை, பட்டா மணியங்களுக்கிடையே சண்டை வந்திருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் கருத்தில்கொண்டு தான் அவர்கள் நீக்கப்பட்டார்கள் என்றும், ஆகவே அவர்

1989 ஏப்ரல் 26]

[திரு. எல். கணேசன்]

களுக்குப் பின்னால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற கிராம நிர்வாக அதிகாரிகளை—வில்லேஜ் அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ஆபீசர்ஸ்களை—எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் நியமித்தார்கள் என்பதற்காக நீக்க வேண்டும் என்ற பழி வாங்குகிற உணர்வோடு அவர்களை யெல்லாம் வேலையை விட்டு நீக்குகிற தன்மையில் ஈடுபடக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொண்டார். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் அவர்கள் அனுபவசாலி—அவர்கள் அதே பிரச்சினையைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது எப்படி நள்ளிரவில் ஏதோ மிகப் பெரிய குற்றங்களைச் செய்து விட்டவர்களைப் பிடிப்பதைப்போல்—உரிய கால அவகாசம் கூடக் கொடுக்காமல்—அவர்களுடையிருந்து டொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார்கள்—ஆவணங்களைச் சேகரிப்பற்றினார்கள் என்பதையெல்லாம் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள்.

அது எப்படி நடைபெற்றது என்பது நமக்கு எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால் இப்படிப் பழி வாங்குகிற உணர்வு அல்லது வஞ்சம் தீர்க்கிற உணர்வு என்ற அடிப்படையில் இன்றைய அரசு எந்த நடவடிக்கையும் எடுப்பதில்லை என்பதை நடுநிலையோடு நியாய உணர்வோடு எண்ணப் பார்க்கிற யாரும் ஒப்புச் கொள்வார்கள். இதைப் பொறுத்தவரையில் கூட எடுத்தோம் கவிழ்த்தோம் என்று செய்வதாக இல்லை. இந்தப் பிரச்சினையினுடைய முழுமையும் தெரியும். ஒரு கட்டத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க் கட்சியாக இருந்தபோது அவர்களுக்காக எல்லா வகையிலும் குரல் கொடுத்தவர் இன்றைய முதலமைச்சர். ஆனாலும் கூட அதை நிதானமாக, நியாய அடிப்படையில் எண்ணிப் பார்த்துக் காரியங்கள் செய்ய வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் தான் ஓய்வு பெற்ற ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி லட்சுமிகாந்தன் பாரதி அவர்கள் தலைமையில் வருவாய் துறைச் செயலாளர், வருவாய் துறை இணை ஆணையர் ஆகியவர்களைக் கொண்ட குழு அமைக்கப்பட்டு, இருக்கிறது. அந்தக் குழு எல்லா வகையிலும் இதைப் பற்றி விசாரித்து அறிந்து முடிவுகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அந்தக் குழு அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகிறபோது இறுதியாக இந்த அரசுக்கு பழி வாங்கும் உணர்வு வருவித்தும் இல்லை என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள்.

அதைப்போலவே இங்கே பல்வேறு கருத்துக்களை நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக நம்முடைய திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் சொன்னபோது, ஒன்றைச் சொன்னார்கள். ஓய்வு ஊதியம் approximately 50% of the last pay drawn என்ற அடிப்படையில் ஏறத்தாழ 100 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிய ஒருவர் ஓய்வு பெற்றிருந்தால் 50 ரூபாய்தான் தருகிறார்கள் என்று ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அது இல்லை. அவர்கள் எவ்வளவு சம்பளம் பெற்றிருந்தாலும், இப்போது ஓய்வு ஊதியம், குறைந்தபட்ச ஓய்வுதியம் ரூ. 245 வழங்கப்

படுகிறது. எனவே அது பழைய அடிப்படையில் இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்

அதைப்போலவே திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் ஒரு அருமையான கருத்தை வலியுறுத்தினார்கள். அதற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாம் பல்வேறு வரிகளை வசூலிக்கும்போது தொடர்புடைய வணிகர்கள் வழக்குத் தொடர்ந்து, வரி வசூலிப்பதைத் தடை செய்கிறார்கள் தற்காலிகமாகவாவது அதைத் தள்ளிப் போடுகிறார்கள்; காலதாமதம் செய்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அதைப் பொறுத்தவரையில், விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரையில் தடை உத்தரவுகளின் கீழ் நிலுவையிலுள்ளது உச்ச நீதிமன்றத்தில் 6.35 கோடி ரூபாய் சம்பந்தப்பட்டதாகும். அதைப்போலவே உயர் நீதிமன்றத்தில் 57.06 கோடி ஆகும். அதைப் போலவே சேல்ஸ் டாக்ஸ் ட்ரிபியூனல்; அதிலே நிலுவையிலுள்ளது 1.82 கோடி. அதைப்போலவே அப்பலேட் அசிஸ்டன்ட் கமிஷனரிடம் நிலுவையிலுள்ளது 7.06 கோடி ரூபாய். ஆக மொத்தம் ரூ. 72.2 கோடி. அதைப் போலவே அரசின் தடை உத்தரவின் மூலம் ரூ. 1.78 கோடி. இப்படிப் பல்வேறு நிலுவையில் இருக்கிற இந்த வழக்குகள் சம்பந்தப்பட்ட வரி பாக்கிகளை, வழக்குகளை விரைவுபடுத்தி உரிய நடவடிக்கை எடுத்து விரைந்து வசூலிப்பதற்குத் தொடர்ந்து நடவடிக்கைகளை இந்தத் துறை மேற்கொள்ளும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சுந்தரதாஸ் பேசும்போது 'Advance tax is being collected' என்கிற கருத்தை சொன்னார்கள். ஆனால் வணிக வர்த்துறை சிறப்பு ஆணையர் அவர்கள் தன் கீழ்ப் பணியாற்றும் அலுவலர்களுக்கு அனுப்பியுள்ள சுற்றறிக்கையில் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் அட்வான்ஸ் டாக்ஸ் வசூல் செய்யக் கூடாது என்று கூறியுள்ளார். சென்ற ஆண்டில் இவ்வாறு வசூல் செய்த ஒரு சிலர் மீது நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-50]

இந்த அரசின் நடைமுறை நெறி, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொல்லியவாறு வலியவர்களிடமிருந்து வரி திரட்டி ஏழை எளியவர்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்துவதாகும். எனவேதான் அண்ணாவின் லட்சியங்களை நிறைவேற்ற தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்துக்கொண்டு பாடுபடுகின்ற மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள், தன்னுடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே, ஏழைகளைப் பாதிக்கக்கூடிய வரிகளைக் குறைத்தும், முழுமையாகச் சில வரிகளை நீக்கியும் பல சலுகைகளை அறிவித்தார்கள் என்பதை இந்த மன்றத்து உறுப்பினர்சள் அறிவார்கள்.

1989 ஏப்ரல் 26] [திரு. எல். கணேசன்]

கழக அரசு பொறுப்பேற்றபதற்கு முன்னர் வெளியிட்ட தேர்தல் அறிக்கையில், விவசாயிகள் பயன்படுத்தும் டொருட்களுக்கு வரி விலக்கு அளிக்கப்படும் என்று அறிவித்திருந்த உறுதி மொழியினை நிறைவேற்றும் வகையில், மூன்று மற்றும் ஐந்து குதிரைத் திறன் கொண்ட அனைத்து பம்பு செட்டுகளுக்கும் 25-3-89 முதல் வரி விலக்கு அளித்ததை நீங்கள் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்றீர்கள். அதை நான் நினைவுபடுத்துகிறேன்.

அதைப்போலவே, உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு உதவிக் கரம் நீட்டி, இந்த அரசால் இயன்ற உதவிகள் அனைத்தையும் செய்யும் நோக்கத்துடன் அவர்கள் பயன்படுத்தும் தாங்கிகள்—cr tches சக்கர நாற்காலிகள், அனைத்து உதவி மூன்று சக்கர வண்டிகள், எல்லாவித ஊனறுகோல்கள் ஆகியவற்றிற்கு வரி விலக்கு அளிக்கப் பட்டிருப்பதை அறிவீர்கள்.

அதைப்போலவே, மாணவர்கள் பெரும்பாலும் பயன் படுத்தக்கூடிய பேனாக்கள், பால்பாயின்ட் பேனாக்கள்—Rf fill எழுத்து அழிப்பான்கள், வண்ணப் பென்சில்கள், பென்சிலைக் கூராக்கும் சாதனங்கள், கரும்பலகைகள், கரும்பலகை துடைப்பான்கள், வடிவியல் கணித சாதனங்கள் அடங்கிய பெட்டிகள், அறிவியல் கூட அறுவைக் கருவிகள் அடங்கிய பெட்டிகள், ரப்பர் விளையாட்டுப் பந்துகள் முதலியவற்றிற்கு வரி விலக்கு அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

அனைவரும் பயன்ட்டுத்துகின்ற சீப்புக்கும் அவ்வாறேதான்.

அதைப்போல், எழுதுவதற்கு உபயோகப்படுத்தப்படும் மை, கோழித் தீவனம் ஆகியவற்றிற்கு 3-4-89 முதல் வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டதை நீங்கள் அறிவீர்கள்.

இங்கே பேசியபொழுது திரு. சொக்கர் என்று கருதுகிறேன். அவர் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார். வரி வாங்குவது, வரியைப் பெறுவது என்பது, மலரிலிருந்து தேனை எப்படி வண்டு எடுக்கிறதோ, அதைப்போல் வாங்க வேண்டும் துன்புறுத்தாமல், என்று சொன்னார்கள்.

என்னுடைய நினைவு சரியாக இருக்குமானால், அந்த உவமை கூட அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒருமுறை சொன்னதை நான் நினைவுக்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

வரியை விதிக்கிறபோதுகூட இந்த அரசு எவ்வளவு நிதானமாக, துன்புறுத்தல் இல்லாமல் வரியை வசூலிக்க வேண்டுமென்பது மட்டுமில்லை, தாங்கக் கூடிய வலியவர்கள் மீது விதிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம், இவைகளையெல்லாம் உள்ளடக்கித்தான் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இதைச் செய்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள்.

[திரு. எல். கணேசன்]

[1989 ஏப்ரல் 26]

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், ஒரு வரி, ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூபாய் பத்து இலட்சமும் அதற்கு மேலும் வியாபாரம் செய்யக்கூடிய சிற்றுண்டிச் சாலைகள் மற்றும் உணவு விடுதிகளில் விற்கப்படும் உணவுப் பண்டங்களின்மீதும் பானங்கள் மீதும் 5 சதவிகித வரி விதித்தல், விற்பனைத்தொகை ரூபாய் பத்து இலட்சத்திலிருந்து ரூபாய் 15 இலட்சத்திற்கும் மேற்படாமல் இருந்தால் ஒட்டுமொத்த வரிகளாகவோ அல்லது 5 விழுக்காடு வரியாகவோ செலுத்துவதற்கு அவர்கள் விருப்பப்படி அனுமதிக்கப்படுவார்கள்.

இந்த வகையில் இந்த வரியை விதித்தோம். இதிலே என்ன நாம் கட்டாயம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன் என்றால், இந்த வரி விதிப்பில் 15 இலட்சத்திற்கும் மேல்—Turn over should be more than rupees 10 lakhs and only then they will be taxed. அதுதான் உண்மை. இந்த ஆண்டு தான் நாம் வரி போடுகிறோம். கர்நாடக அரசு அரசு இந்த வரியை விதித்திருக்கிறது. அண்டை மாநிலமாகிய கர்நாடகத்தில் மூன்று நட்சத்திர உணவு விடுதிகள் அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவைகளில் விற்கப்படும் உணவுப் பொருட்களுக்குப் பத்து சதவிகித வரியும், மற்ற சாதாரண உணவு விடுதிகளுக்கு, விற்கப்படும் உணவுப் பொருட்கள் மீது 5 சதவிகித விற்பனை வரியும் விதிக்கப்படுகிறது. சிறிய உணவு விடுதிகளுக்கு வரி விதிப்பினால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்ட கூடாது என்பதற்காகப் பொது வரி விதிப்பான 5 சதவிகிதத்திலிருந்து மிகக் குறைந்த அளவில் ஒட்டுமொத்தத் தொகையாக வசூலிக்கப்படுகிறது, அண்டை மாநிலமான கர்நாடகம் போன்ற மாநிலத்தில் ரூபாய் ஒரு லட்சத்திற்கும் அதற்குமேலும் விற்பனையாகும் உணவு விடுதிகள் அனைத்துக்கும் விற்பனை வரிவிதிக்கும் பொழுது. இங்கே ஏற்கெனவே பத்து இலட்சம் வரையிலுள்ள உணவு விடுதிகளுக்கு வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டு, பத்து இலட்சத்திற்கும் மேல் உள்ளவர்களுக்குத்தான் ஐந்து சதவிகித வரி விதிக்கப்படுகிறது.

ஆக, வரியை விதிக்கிறதிலே கூட எவ்வளவு நியாயமான அடிப்படையில் விதிக்கிறோம் என்பதற்கு வேறொரு உதாரணம் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால், விற்பனை வரி ஏய்ப்பைத் தடுக்கவும், வர்த்தகம் வேறு மாநிலங்களுக்குச் சிதறுவதைத் தடுக்கவும் வேறு மாநிலங்களில் வாங்கப்பட்ட மோட்டார் வாகனங்கள் விற்பனைக்காக அல்லது சொந்த உபயோகத்துக்காக தமிழ்நாட்டிற்குள் கொண்டு வரப்பட்டால் அந்த மோட்டார் வாகனம் மீது மோட்டார் வாகனங்கள் சட்டத்தின்கீழ்ப் பதிவு செய்யப்படும்போது நுழைவு வரி விதிக்கும் வகையில் புதிய சட்டத்தை இயற்றக் கருதப்பட்டுள்ளது. மோட்டார் வாகனம் எந்த மாநிலத்திலிருந்து கொண்டு வரப்படுகிறதோ அந்த மாநிலத்தின் விற்பனை வரிவீதம் தற்போது நம் மாநிலத்திலுள்ள விற்பனை வரிவீதத்தைக் காட்டிலும் குறைவாக இருக்குமானால் அந்த வித்தியாச அளவிற்குத்தான் நுழைவு வரி விதிக்கப்படுகிறது. suppose the other State has already taxed. 5% and our taxation is 10%, we are going to tax only upto 5% though, of course, our limitation is 10%.

1989 ஏப்ரல் 26]

[திரு. எல். கணேசன்]

ஆனால் இதே வரியை மகாராஷ்டிராவில் விதிக்கிறார்கள். விதிக்கிறபோது அங்கே எவ்வளவு வரி செலுத்தி இருந்தாலும் கவலை இல்லை. இங்கே போடுகிற மொத்த வரியையும் போடுகிறார்கள். இதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே தான் வரி விதிப்பிலே நாங்கள் மிகத் தெளிவான கொள்கையைப் பயன்படுத்துகிறோம் என்பதை நான் தெரிவிக்க கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப் போலவே, 'சொன்னதைச் செய்வோம், செய்வதைச் சொல்வோம்' என்ற கலைஞரின் இலட்சிய முடிக்கத்திற்கேற்ப, 1975 ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி கலைக்கப் படுவதற்கு முன்பு நெல்லையில் வணிகர்களின் வேண்டுகோளை ஏற்று வணிகர் நல வாரியம் அமைக்கப்படும் என்று அறிவித்ததை 13 ஆண்டுகள் கழித்தும் மறந்துவிடாமல்.

மாண்புமிகு திரு. நாஞ்சில் கி. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பூவராகன் அவர்கள் ஆனந்தமாகத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். (சிரிப்பு).

திரு. கோ. பூவராகன் : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் தூங்குவதை அவர் எப்படிக்கண்டுபிடித்தார் என்று அறிய விரும்புகிறேன். அவர்கள் கண்ணாடி போட்டிருக்கிறார்கள். கண்ணாடி போட்டவர்கள் நிறையப்பேர் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் அந்தக் கண்ணாடிக்கு நான் தூங்குவதைப் போல இருக்கிறதோ என்று எண்ணுகிறேன். (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கண்ணாடியை ஒருதடவை சரிபார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். நம்முடைய மாண்புமிகு திரு. பூவராகன் அவர்கள் ஞானநிலையில் இருக்கிறார் என்று தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர வேறு வகையில் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு திரு. நாஞ்சில் கி. மனோகரன் : தலைவர் அவர்களே, எனது கண்ணாடியைச் சரிபார்க்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவர் ஞானநிலையில் இல்லை. மோனநிலையில் இருக்கிறார். (சிரிப்பு).

திரு. எல். கணேசன் (முதலமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்) : தலைவர் அவர்களே, 13 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றவுடன் அன்று கொடுத்த வாக்குறுதியை

[திரு. எஸ். கணேசன்]

[1989 ஏப்ரல் 26]

மறந்து விடாமல், நிறைவேற்றும் வகையில் வணிகர்களின் நலனை கட்டிக்காக்கவும் நலிவுற்ற வணிகர்கள் புனர்வாழ்விற்கு உதவிடவும் வணிகர் நல வாரியம் ஏற்படுத்தப்படும். அதற்காக விற்பனை வரி வருவாயிலிருந்து ரூபாய் இரண்டு கோடி இந்த ஆண்டு இந்த அரசு ஒதுக்குகிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே நான் ஒன்றை இந்தப் பேரவைக்குச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1957 ஆம் ஆண்டில் அப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பிற்கு வரவில்லை. மாநில முதல்வர் ஒப்புக்கொண்டு விட்ட காரணத்தால் மத்திய அரசு சர்க்கரை, புகையிலை மற்றும் துணி இவைகளின் மீது மாநிலம் போடுகிற விற்பனை வரிக்குப் பதிலாக மத்திய அரசு கூடுதல் ஆயத்தீர்வையை விதிக்க ஆரம்பித்தது. மேலும் மருந்துகள், சிமென்ட், பேப்பர், பெட்ரோலியம் பொருட்கள், வனஸ்பதி ஆகிய ஐந்து இனங்களுக்கு விற்பனை வரிக்குப் பதிலாக கூடுதல் ஆயத்தீர்வை விதிக்க வழி செய்யும் பொருட்டு திரிபாதி கமிட்டி அளித்த அறிக்கையை வைத்துக்கொண்டு மத்திய அரசு அந்தப் பொருள்களின் மீதும் அந்த வரியை அது விதிக்க வேண்டுமென்று உரிமை கொண்டாடியது. ஆனால் அண்மையில் நடந்த முதல்வர்கள் மாநாட்டில் தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் எழுப்பிய கடுமையான ஆட்சேபத்தையும், அவரைச் சார்ந்து அவருக்குத் துணையாக மற்ற காங்கிரஸ் அல்லாத மாநில முதல்வர்கள் எழுப்பிய அந்த ஆட்சேபத்தையும் ஏற்று இப்போது மத்திய அரசு அதனைக் கைவிட்டுவிட்டது என்பதை நான் இந்த மன்றத்திற்கு அறிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 2-00)

இந்த மன்றத்து உறுப்பினர்கள் குறிப்பாக நம்முடைய ஆளும் கட்சிக் கொற்றா திரு. கதிரவன் அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அதிலும் குறிப்பாக அவர்கள் அதற்காகப்பரிந்து பேசினார்கள். தாய்க்குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நிரம்ப உழைக்கக்கூடிய ஏழைகள், அதிலும் குறிப்பாக விதவைப் பெண்கள் இப்படிப்பட்டவர்கள் இந்தத் தொழிலைச் செய்கிறார்கள். வடகம், அப்பளம் போடுவது பெரும்பாலும் பெண்கள் தாய்க்குலம், தாய்க்குலம் என்று பேசிக்கொண்டு இருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. காரியத்திலே கூட தாய்க்குலத்தின் மீது பாசத்தைக் காட்டலாம். அப்போது முதலிலே வரி விதிக்கப்பட்டு இருந்தது. அந்த வரி விதிப்பினுடைய எல்லையை அதிகப்படுத்தினால் போதும் என்று அறிவித்தார்கள். 2 லட்சத்திற்கு மேற்பட்டு அந்த வியாபாரம் நடக்குமானால், அதற்கு வரி விதிப்பு என்று சொன்னோம். அதை 3 லட்சத்திற்கு மேல் என்று கொண்டு வரலாமா என்று யோசித்தார்கள். ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல பேர்கள் அந்த நியாயத்தை எடுத்துச் சொன்ன காரணத்தால், இன்றையதினம் பெண்கள் தயாரித்து விற்பனை

1989 ஏப்ரல் 26] [திரு. எல். கணேசன்]

செய்கிற வடகம், உப்பளம் அது எத்தனை ரூபாய்க்கு விற்பனை ஆனாலும் கவலையில்லை. முற்றுமாக அதற்கு வரி விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தங்களுடைய அறிவிப்புக்கு நம்முடைய திரு. வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் அவர்கள் எவ்வளவு முறை மேசையைத் தட்டுகிறார்கள் தெரிகிறதா. (சிரிப்பு).

திரு. எல். கணேசன் (முதலமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்) : அவருக்கு மிக அனுகூலமாக இருக்கும். ஆகவே அவர்கள் அதிகமாக மகிழ்ச்சி அடைவதில், பாராட்டுவதில் நியாயம் இருக்கிறது.

அதேபோல் ஏழை எளியவர்கள் பெரும்பாலும் பயன்படுத்துகிற, பயன்படுத்துகிறவர்கள் மட்டும் ஏழைகள் இல்லை, அதை உற்பத்தி செய்கிறவர்களும் கூட. அதைக்கூட நம்முடைய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள்—50 கிராமுக்குக் குறைவாக உள்ள பொட்டல ஊறுகாய்க்கு இன்றைக்கு வரி முற்றிலுமாக நீக்கப்படுகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் மகிழ்ச்சியோடு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

இந்த வரி விலக்கை அளிப்பவர் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள். அறிவிக்கிறவன் மட்டும் தான் நான் என்பதை மிகுந்த பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே இந்தத் துறையில் உள்ள அதிகாரி பெருமக்கள் முழுமையாக முதல்வர் அவர்களுடைய உணர்வைப் புரிந்து கொண்டு, அவர்கள் எதிர்பார்க்கிற அளவிற்கு விரைந்து செயல்படக்கூடிய அதிகாரிகள், திரு. ஆளுடையப்பிள்ளை ஆனாலும், கமிஷனராக இருக்கிற அம்மையார் அவர்கள் ஆனாலும், அதனை பேர்களுக்கும் நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து, இந்த அளவிலே என்னுடைய விளக்கத்தை அளித்து, கொடுத்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணைகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரும்பப் பெற்று, கோரிக்கைகளை அனுமதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

*திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய செயலாளர் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள், அட்வான்ஸ் டாக்ஸ் வசூலிக்கக் கூடாது என்ற அறிக்கை இருக்கிறது என்று. நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இந்த ஆண்டிலே கூட, மதுரை நகரத்திலேயும் மற்றும் பல்வேறு இடங்களிலேயும், அட்வான்ஸ் டாக்ஸ் வசூலிக்கப்பட்டு

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா] [1989 ஏப்ரல் 26]

இருக்கிறது. *அதற்காகக் கெடுபிடிகள் நடந்திருக்கின்றன. எனவே, தயவு செய்து இந்த அறிக்கை விடுவதைக் கூட, பிப்ரவரி மாதத்திலே சொல்லி இருந்தால், மார்ச் மாதத்திலே சொல்லி யிருந்தால், சில வணிகர்கள் தப்பித்திருப்பார்கள். எனவே நீங்கள் இதைக் கவனத்திலே கொண்டு, அதிகாரிகளுக்கு உத்தர விடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. கோ. பூவராகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சில உணவுப் பண்டங்களுக்கு, கடலை எண்ணெய், மஞ்சள், மிளகாய், மிளகு இதுபோன்ற உணவுப் பண்டங்களுக்கு பாண்டிச்சேரியிலும், பெங்களூரிலும் வரி விதிப்பு குறைவாக இருப்பதால், நம்முடைய மாநிலத்தில் இருப்பவர்கள் பார்ம்-20-ஐப் பயன்படுத்தி, அதனால் ஏராளமான அளவில் வரி ஏய்ப்புச் செய்கிறார்கள். அதைத் தடுப்பதற்கு அண்டை மாநிலங்களில், அதாவது குறிப்பாக பாண்டிச்சேரியிலும், பெங்களூரிலும் இருக்கின்ற அந்த வரி விதிப்புக்கு இணையாக, நம் முடைய மாநிலத்திலும் அவ்வாறு குறைத்து, நிறைய அந்த வரி மூலம் வருகின்ற வருவாயைப் பெருக்குவதற்கு முன் வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எல். கணேசன் (முதலமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்) : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய அரிய யோசனையை இந்த அரசு ஆய்ந்து தக்க நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளும்.

திரு. ரா. சொக்கர் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீதிமன்றங்களில் தடை உத்தரவு பெறப் பட்டதால், வசூலிக்கப்பட வேண்டிய வரித் தொகை, ஆட்சி மன்றச் செயலாளர் அவர்கள் பதில் உரையில் கூறியதைப் போன்று, சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் 57.06 கோடி ரூபாய், தடை உத்தரவினால் நிற்கிறது என்று சொன்னார்கள். அனேகமாக இந்த ஆயத் தீர்வை, அதாவது மதுவின் மேல் போடப்பட்ட ஆயத் தீர்வைக்கும் சேர்த்து, கட்டப் படவேண்டிய விற்பனை வரியாக இது இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். நேற்று நீதிமன்றத்தில் ஹானரபிள் ஜஸ்டிஸ்மோகன் அவர்களால் இந்தப் பெட்டிசன் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே அவர் கூறியது எது என்பது விளங்கவில்லை. இருந்தாலும் வணிகர்கள் நல வாரியம் அமைப்பதற்காக ரூ. 2 கோடி நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்கு இணையான ஒரு நிதியை வணிகர்கள் கொண்டு வர வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருந்தது. அது எங்களுக்குப் புரியவில்லை. ஆகவே அதற்கு உரிய விளக்கத்தையும் தயவுசெய்து அளிக்கமாறு நாங்கள் கேட்டுக் கொள்கிறோம். ஏனென்றால் வணிகர்களும் ரூ. 2 கோடி கொண்டு வர வேண்டும் என்றால். . . (குறுக்கீடு).

1989 ஏப்ரல் 26]

*மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : வணிகர்கள் நல வாரியம் வைக்க அரசு விற்பனை வரித் தொகையிலிருந்து ரூ. 2 கோடி ஒதுக்குவதாக முடிவு செய்திருக்கிறது. ஒரு சமஸ்தான தொகையை அவர்களும் பங்கு பெறுகின்ற வகையிலே வழங்க வேண்டுமென்று தொடக்கத்திலே கூறப்பட்டது. ஆனால் வணிகர்கள் சிலர் என்னைச் சந்தித்து, இந்தத் துறையினுடைய செயலாளரைச் சந்தித்து, அந்த அளவிற்கு எங்களால் தர இயலாது என்று சொன்னதற்குப் பிறகு, அவர்களுக்கும் அந்த வாரியத்திலே பங்கு இருக்கின்ற வகையிலே, ரூ. 2 கோடியை அரசு ஒதுக்குவதால், 10 சதவிகித அளவிற்காவது அவர்கள் ஒரு தொகையை வழங்கினால் ஒரு பிடிப்பு இருக்கும், ஒரு உரிமை இருக்கும் என்கின்ற வகையிலே அது குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. இரா. மோகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கோரிக்கை என்ன. 43-க்கான கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே, 'இது ஒரு கூட்டுக் கொள்கையாகும். இதில் பொதுவாக உதவி மானியங்கள், முன்னாள் சமஸ்தான மன்னர்களுக்கு அளிக்கப்படும் அரசியல் ஓய்வூதியங்கள், அதற்கும் சேர்த்து இதிலே வருகிறது, என்ற அளவில் இருப்பதால், எத்தனை முன்னாள் சமஸ்தான மன்னர்களுக்கு இப்போது அரசியல் ஓய்வூதியம் வழங்கப்படுகிறது? அவர்கள் தமிழ்நாட்டில் இன்னும் இருக்கிறார்களா? எவ்வளவு தொகை அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது? எந்த தகவல் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். கணேசன் (முதலமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்) : புதுக்கோட்டை மன்னர் அவர்களுக்கு இப்போதும் அந்தத் தலைப்பில் ஓய்வூதியம் வழங்கப்படுகிறது.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : இங்கே பேசிய லப அங்கத்தினர்கள் டி.டி.சி. கூட்டத்தில் கலெக்டர் தலைமை தாங்குவது சரியில்லை என்பது மாதிரிச் சொன்னார்கள், அதைப்பற்றி ஒரு விளக்கமும் இல்லை. இப்போது கலெக்டர் அவர்கள் கையில்தான் எச்சிகியூடிவ் அதாரிட்டி இருக்கிறது. அவர்கள் சொன்னால்தான் மற்ற அதிகாரிகள் அங்கே வேலை செய்ய முடியும். அதை விட்டு விட்டு, தனிப்பட்டவர்கள்தான், மூத்த உறுப்பினர்கள்தான் இருக்க வேண்டுமென்று பல அங்கத்தினர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தார்களே, அதற்கு அமைச்சரவர்கள் என்ன விளக்கம் அளிப்பார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தற்போதைக்கு அம்மையார் அவர்களுடைய கருத்துத்தான் நடைமுறைப்படுத்தப்படும்.

திருமதி பாப்பா உமாநாத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களின் பாராளுமன்றச் செயலாளர் அவர்கள் தன்னுடைய பதிலுரையில் வரி

(திருமதி பாப்பா உமாநாத்)

[1989 ஏப்ரல் 26]

யைப் பற்றி அதிகமாகப் பேசினார்கள். ஆனால் மாவட்ட நிர்வாகத்தைப் பற்றி அவர் ஒன்றும் பேசவில்லை என்பதையும், பல்வேறு கருத்துக்கள் என்னுடைய வெடடுத் தீர்மானங்களில் பல யோசனைகளாகக் கூறப்பட்டிருந்தும், அவருடைய பேச்சில் முழுவதுமாக அவைகள் விடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும், மாவட்ட நிர்வாகம் முறையாக, சீராக நடைபெறவேண்டுமென்ற வகையில், அதற்கு அவர் பதில் சொல்வாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எல். கணேசன் (முதலமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்) : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் கொடுத்தது உண்மைதான், வெட்டுத் தீர்மானங்களின் வாயிலாக. இங்கே பேசிய உறுப்பினர்களிலே பெரும்பாலோர் வரியைப் பற்றித்தான் பேசினார்கள். மாவட்ட நிர்வாகத்தைப் பற்றி மேலெழுந்தவாரியாக ஓரிருவர் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே நான் என்னுடைய பதிவிலே கூட அவர்கள் குறிப்பிட்ட முக்கியக் கருத்துக்களை எல்லாம் குறிப்பெடுத்து, அதற்குப் பதில் சொல்கின்ற வகையில்தான் சொன்னேன். இப்போது அவர்கள் சொல்வது போன்று பல கோரிக்கைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் வெட்டுத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே மிக முக்கியமானவைகள் எல்லாம், பிரிக்காக்களைப் பிரிக்க வேண்டும், மாவட்டங்களைப் பிரிக்க வேண்டும் என்பதாகும். அதையெல்லாம் பற்றி அதிகமாக இங்கேயே பேசவில்லை என்ற காரணத்தால் நானும் பதில் கூறவில்லை. அவ்வளவு தான். ஆனால் அதில் இருக்கிற முக்கியமான கருத்துக்களை எல்லாம், நிச்சயமாகப் பரிசீலனையில் எடுத்துக் கொள்ளும், ஏற்றுக் கொள்ளும் இந்த அரசு என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களே அறிவார்கள்.

(பிற்பகல் 2.10).

திரு. கோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்லும்போது ஓய்வூதியம் பெறக் கூடியவர்களைப் பற்றிச் சொன்னேன். உதாரணமாக 1970-ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னால் ஓய்வு பெற்ற ஒரு பி.டி. ஆசிரியர், ரூ. 100, ரூ. 200 என்று வாங்கி வந்த நிலையில், இன்றைக்கு வாங்கக் கூடிய ஓய்வூதியம் மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்த முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் அப்போதிருந்த விலைவாசிகள், ரூபாயினுடைய மதிப்பு அப்படி இருந்தது. அதற்குப் பின்னால், பல்வேறு காரணங்களினால் ஊதியம் உயர்ந்து விட்டது. ஊதியம் உயர்ந்து விட்ட பிறகு, இப்போது ஓய்வூதியம் பெறக்கூடியவர்களுக்கு நியாயமான ஓய்வூதியம் கிடைக்கிறது. 1970 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னால் ஓய்வு பெற்றவர்கள் எல்லாம், மிக மிகக் குறைவாக ரூ. 200, ரூ. 250 என்ற அளவில் வாங்குவதாகச் சொன்னார்கள். ஆகவே அந்த ஓய்வூதியம் மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறதே, அதை உயர்த்துவதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகின்றேன்.

வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி

1989 ஏப்ரல் 26] (திரு. சோ. அழகர்சாமி)

இன்னும் ஒன்று 22—9—1984 அன்று போட்ட உத்தரவு. அந்த உத்தரவிலே டெம்பரவரியாக அப்போது பணியாற்றியவர்களுையெல்லாம் நிரந்தரம் ஆக்கப்படுவார்கள் என்று அன்றைக்கு முன்னால் இருந்த முதலமைச்சர் சொல்லி பல்வேறு ஆட்கள் நிரந்தரம் ஆக்கப்பட்டார்கள். அந்த ஒரு தேதியில் மட்டும் பணியாற்றாமல் அதற்கு முன்பும் பின்பும் பணியாற்றியவர்கள், 2 ஆண்டு, 3 ஆண்டுக் காலம் பணியாற்றியவர்கள் விடுபட்டிருக்கிறதே, அது சம்பந்தமாக ஒன்றும் சொல்லவில்லையே அதைச் சொல்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். கணேசன் (முதலமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்) : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற சம்பளக் குழு, கமிஷன் ஒய்வு ஊதியங்களையும் பற்றி ஆராய்ந்து முடிவு எடுக்க இருக்கிறது. ஆகவே அவைகளுையெல்லாம் பற்றி அந்தக் குழு தீவிரமாக ஆராய்ந்து அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்யும். அவைகளை இந்த அரசு ஏற்றுச் செயல்படுத்தும் என்பதை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னைப் பெருநகரத்தைத் தவிர்த்து ஏனைய மாவட்டங்களுடைய மாவட்ட நிர்வாகத்தோடு அவர்கள் கலந்துரையாடல் செய்யவும், அலோசனை சொல்லவும் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்கள் இருக்கின்றன. நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மற்ற மாவட்டங்களில் அந்த வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது. ஆனால் சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் இங்கே 14 தொகுதிகளிலும் இருக்கிற நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நேரிடையாக அந்த வாய்ப்பு இல்லை. மாவட்ட நிர்வாகத்தைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளக் கூடிய வாய்ப்பு இல்லை. எனவே ஏனைய மாவட்டங்களில் இருப்பதைப் போல, வளர்ச்சி மன்றமோ அல்லது வளர்ச்சி மன்றம் போன்ற ஏதோ ஒரு அமைப்போ நம்முடைய சென்னை மாவட்டத்திற்கும் ஏற்புடையதாக 14 சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை வைத்து ஏற்பாடு செய்ய அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, மாவட்டங்களில் ஒன்றியங்கள், பேரராட்சிகள், நகராட்சிகள் என்ற முறையிலே தான் நிர்வாக அங்கங்கள் இருக்கின்றன. எனவே தான் இது போன்ற மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்டங்களைக் கூட்டி அவர்களுடைய கருத்துக்களை அறிந்து செயல்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால் சென்னையைப் பொறுத்த வரையில் சென்னையின் முழு நிர்வாகத்தை கவனித்துக் கொள்ள மாநகராட்சி மன்றம் இருக்கிறது. எனவே இங்கே வளர்ச்சி மன்றம் தேவையில்லை.

[1989 ஏப்ரல் 26]

திரு. ஆர். சிங்காரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நாட்டினுடைய சுதந்திரத்தை வாங்கிக் கொடுத்த தியாகச் செம்மல்களுக்கு, தியாகிகளுக்கு வழங்குகிற உதவித் தொகை ரூ. 250 ஆக இருக்கிறது. அதை ரூ. 500 ஆக மாற்ற வேண்டும். அதே நேரத்தில் இன்னும் பல்வேறு நூற்றுக் கணக்கான தியாகிகளுக்குப் பென்ஷன் வழங்காமல் தமிழக அரசு ஏதோ ஒரு எல்லையை நிர்ணயம் செய்திருப்பதாக அறிகிறேன். அப்படி எல்லை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? இல்லை என்றால் நீண்ட நாள் பெண்டிங்காக இருக்கின்ற தியாகிகள் பென்ஷன் கேஸ்களை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்து அவர்களுக்குப் பென்ஷன் வழங்கத் திட்டம் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, தியாகத்திற்கு எல்லையே இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. மானியக் கோரிக்கை எண். 4. . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, மன்னிக்க வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சொக்கர் அவர்கள் இங்கே ஒரு ஐயத்தை எழுப்பினார்கள். இப்போது நிலுவையிலே உள்ள இந்த விற்பனை வரித் தொகையைக் குறித்து நேற்றைய தினம் உயர்நீதிமன்றத்திலே வழங்கப்பட்ட தீர்ப்புக் குறித்து அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நேற்று தீர்ப்பு வழங்கப் பட்ட தொகை சுமார் 24 கோடி ரூபாயும் இந்த நிலுவையிலேயே அடங்கும் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது; இப்போது வாக்கெடுப்பு.

கோரிக்கை எண் 4.

பெண்பு விற்பனை வரியும் ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிருவாகம்

திருவாளர்கள் கோ. வீரையன், கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப் பெற்றன.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றது

1989 ஏப்ரல் 26]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 4 — பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிருவாகம்— என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 23,97,80,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 9—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள்.

திருவாளர்கள் கோ. வீரையன், கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : | பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 9 — மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள்— என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 49,85,01,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 11—மாவட்ட நிருவாகம்.

திருவாளர்கள் சி. கோவிந்தராஜன், கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப் பெற்றன.

திருவாளர்கள் ஜி. பழனிச்சாமி, ரெ. பிச்சைமுத்து ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

[1989 ஏப்ரல் 26]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 11—மாவட்ட நிர்வாகம்—
என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 62,63,67,000-க்கு மேற்படாத
தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று,
நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்
பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 42—ஓய்வூதியங்களும் ஏனைய ஓய்வுகால நன்மைகளும்.

திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் இருப்பிடத்
தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின்
அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றதாகக் கருதப்
பெற்றது.

திருமதி பாப்பா உமாநாத் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்
மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்
கொள்ளப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள
கேள்வி :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 42—ஓய்வூதியங்களும் ஏனைய
ஓய்வுகால நன்மைகளும்— என்ற தலைப்பின் கீழ்
ரூ.1,88,26,11,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்
பெற வேண்டும்.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று,
நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்
பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 43—பல்வகை.

திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன்
இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம்
பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்
பெற்றதாகக் கருதப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள
கேள்வி :

1989 ஏப்ரல் 26]

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 43—பல்வகை என்ற தலைப் பின் கீழ் ரூ. 5,03,40,48,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று; கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 58—பல்வகை மூலதனச் செலவு.

திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 58—பல்வகை மூலதனச் செலவு—என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 11,75,60,000-க்கு மேற்படாததொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 59—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும் முன்பணங்களும்.

திருவாளர்கள் என். பழனிவேல், கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றனவாகக் கருதப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 59—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும் முன்பணங்களும்—என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 3,75,10,46,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

[1989 ஏப்ரல் 26]

மாணியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 27—4—1989 காலை 9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2-18 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

